

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— S V O B O D A —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CVIII

П'ЯТНИЦЯ, 13 КВІТНЯ 2001

ЧИСЛО 15

VOL. CVIII

FRIDAY, APRIL 13, 2001

No. 15

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Великоднє послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України

Улюбленим у Воскреслому Господі духовенству, чернецтву і вірним Святої Української Православної Церкви поза Україною: мир і благодать Воскреслого Спасителя нехай перебувають з усіма Вами!

Христос Воскрес!

Господь поблагословив нас у цьому першому році нового століття та тисячоліття – отже, з почуттям надзвичайної духовної радості і у піднесеному настрої ми, покликані до архиєпископського служіння, зустрічаємо разом з Вами „це свято свят і торжество торжеств” – Великдень, – світлий день Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа.

Знову чуємо великодні стихирі, тропарі і кондаки – пісні віри, особливо твори святого отця нашого Іоана Дамаскина, які ясно пригадують нам, що Пасха Господня є духовним центром нашого православного українського християнського життя, подією, яка відкрила всьому людству двері до неба і освятила всіх вірних, кожного віку і кожного покоління.

Дзвони наших храмів у країнах української православної діаспори і з Богом визволеній Україні сповіщають всім про Христову перемогу над смертю, гріхом, злом, несправедливістю і неволею.

Сповіщають вони і про нашу готовність бути тими, які своїм щоденним життям, повним радісних і сумних переживань, засвідчують вдома, на праці, кожного часу і кожної години, вигідно чи не вигідно, що Христос є Господь, наша Дорога, Правда і Життя, Який закликає кожного, хто визнає Його і будує своє життя на засадах Євангелія Життя, – бути освячуючим чинником у суспільстві.

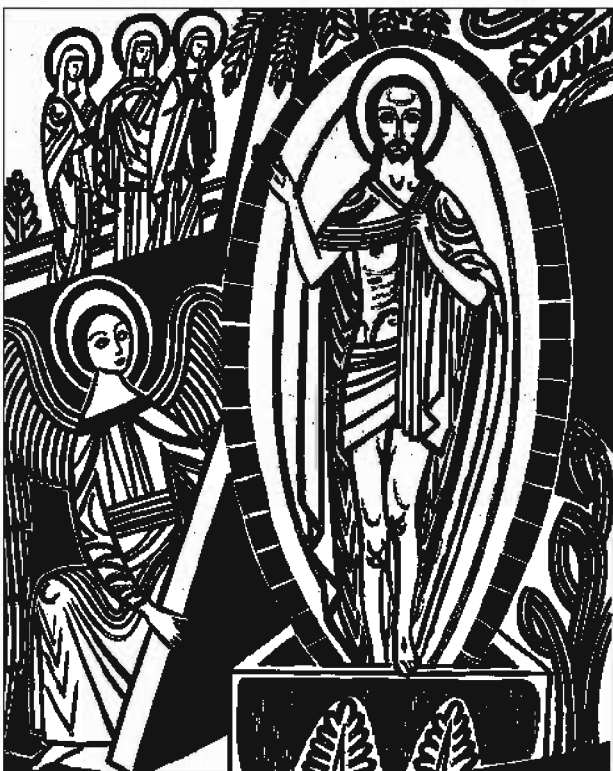
Як віруючі, ми, православні українці, визнаємо перед сучасним світом, який закритий своїми очі і вуха перед Христом, що Своїм воскресінням наш Спаситель завершив (після добровільно зазнаних Ним страстей, розп'яття і смерті) Своє діло спасіння, з любові до всіх людей, скріпив це Своїм найбільшим чудом. Заснував на ньому, себто на Своему воскресінні, Свою Церкву і створив з нас новий Божий народ. Все це охоплює перший ірмос Великодньої Утрени реченням „від смерті до життя, від землі до неба Христос Бог нас перевів”.

На цій підвалині – Христовому воскресінні апостоли будували свою проповідь, щоб наша віра була недвозначна, непохитна, міцна; на цій самій основі богоугодні наші пращури побудували православне християнське життя в Україні.

Не помиляємось, коли стверджуємо, що ця віра живила і зміцнювала їх так, що вони залишились вірні Христові, незважаючи на небез-

(Закінчення на стор. 5)

Великодній привіт ієрархії Української Католицької Церкви у США – Великоднє пасторське вітання духовенству, чернецтву та вірним

Я – світло світу. Хто йде за мною, не блукатиме у темряві, а матиме світло життя.
(Ів. 8:12)

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Постараймося поставити себе на місце апостолів, особливо в час складних подій Страсного Тижня та Великодня. Всі ми можемо почувати себе вдома, серед них. Пригадаймо, що Ісус запросив дванадцятьох апостолів до особливої інтимності з Ним, і що Ісус провів з ними багато часу Свого земного служіння, навчаючи та приготівляючи їх до повної зміни думок і сердець. Апостоли мали своє уявлення про те, що таке щастя. Їхні надії були пов'язані з матеріальними речами та владою. Вони мали своє розуміння блаженств, і не могли навіть уявити собі, як можна любити своїх ворогів, відмовитися від багатства чи підставити другу щоку.

Протягом трьох років, які Ісус провів з апостолами, він цілком відкинув їхні дотеперішні погляди, закладаючи зовсім інші цінності. Ісус переконував, що в Його Царстві вся сила – в служінні іншим. Єдиною сприятливою спонукою є любов. Єдину справжню силу в Його світі має сила любови. Як Ісус, так апостоли були покликані любити і служити. Це була для них дуже складна наука. Особливо для Апостола Петра це був важкий час. Пригадаймо, як він протестував, коли Ісус хотів мити йому ноги. Але щастя для Петра, як і для нас, подібних до нього, є те, що терпеливий Господь розумів і ніколи не втрачав надії на впертого апостола. Можемо собі уявити, як помирав Ісус, піднесений на хресті. Його очі, напевно, розшукували обличчя улюблених

(Закінчення на стор. 5)

Великоднє послання Всеукраїнського Євангельсько- Баптистського Братства

*„Чого ви шукаєте живого між мертвими?
Нема Його тут, бо воскрес” (Луки 24:5-6).*

Дорогі Брати та Сестри! Любі друзі в Україні й у діаспорі! Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство щиро вітає Вас із славним святом Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа. Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Воскресіння Ісуса Христа є найбільшою подією в історії нашого світу. Христа не змогли втримати кайдани смерті й пекла. Своїм воскресінням Христос переміг всі сили ворожі, бо Він – Джерело життя і Всемогутній Бог. Для нас ця подія має безмежне значення, бо Його перемога є запорукою нашої перемоги.

Тієї неділі ранком засмучені жінки спішили до гробу, щоб пахощами намастити святе тіло свого улюбленого Господа. Прийшовши до гробу, вони зустрілися з великою несподіванкою, яка ще збільшила їхній смуток, – вони не знайшли тіла Христа. Гріб був порожній. Ангел запитався жінок: „Чого ви шукаєте живого між мертвими?”. Це питання звучить у наших днях і до нас, щоб ми під час цих святкувань не шукали Воскреслого Христа між мертвими релігійними формальностями. Його можемо знайти, коли шукаємо Його „в душі та в правді”.

Біблія передає нам чудову історію про Ісуса Христа, що Він умер на Голгофському хресті за наші гріхи, був похований, третього дня Він воскрес із мертвих, вознісся в небо, і що Він знову прийде по Свою улюблену Церкву.

Про дійсність воскресіння Христа в нас немає сумніву. По-перше, ми бачимо її в житті апостолів. Після смерті Христа вони були найбільш розчаровані люди в світі. Воскресіння Христа їх перемінило. Їхній смуток обернувся в радість, невір'я – в цілковиту певність, і боязнь – у героїстство. Вони понесли вістку про воскресіння Христа по цілому світі й за неї віддали своє життя. По-друге, Христове воскресіння перемінило життя мільйонів людей і продовжує це робити у наші дні. По-третє, воно перемінило й наше життя. Слава Богів за перемінюючу силу Христового воскресіння.

Воскресіння Христове є важливим для нас, бо воно стверджує факт, що Ісус є Богом. Під час Свого служіння на землі Христос часто проголошував Себе Богом. Наприклад, Він сказав: „Хто Бачив Мене, той бачив Отця” (Ів. 14:9). „Я й Отець – Ми одне” (Ів. 10:30). Воскресіння Христа славно ствердило, що Він говорив правду відносно Свого Божества.

Воскресіння Христове є важливим для нас, бо воно є запорукою нашого оправдання. Христос „був виданий за наші гріхи, і воскрес для нашого оправдання” (Рим: 4:25). Без оправдання спасіння грішника неможливе. Христос пішов на Голгофу, щоб взяти наші гріхи на Себе, щоб нас звільнити від них. Тепер Бог дивиться із небес на нас крізь

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Учасники маршу протесту студентів, організованого 9 квітня Громадським комітетом „За правду!“ прямують з плякатом до Адміністрації Президента України. Цього дня близько тисячі студентів - членів Громадського комітету „За правду!“ - попрямували до Адміністрації Президента з наміром вручити Леонідові Кучмі Конституцію України. На ній Президент, за задумом студентів, мав поклястися, що він непричетний до злочинних дій, зокрема до зникнення журналіста Георгія Гонгадзе. Коли стало зрозуміло, що Президент не вийде до учасників акції, студенти зачитали вголос заготовлену заяву від імені Л. Кучми про зняття ним повноважень і залишили аркуші зі заявою біля Адміністрації Президента. Далі колона студентів попрямувала до Київської міської адміністрації, щоб вимагати продовження розслідування подій 9 березня у Києві, зокрема арешту студентів на залізничному вокзалі, і звільнення керівників силових структур, причетних до масових арештів студентів у той день. В акції протесту беруть участь студенти київських вищих навчальних закладів, а також - з Житомира, Луцька, Тернополя, Чернівців, Харкова.

Фото Дмитра Гавриша (УНІАН)

В Україну приїхала делегація Європарляменту

Перший заступник голови Верховної Ради Віктор Медведчук назвав „радикальним“ рішення моніторингового комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи. Моніторинговий комітет ПАРЕ рекомендував Раді Європи розпочати процедуру припинення членства України в тій організації - через недотримання Україною своїх зобов'язань, а також, через зловжи-

вання владою, порушення свободи слова і придушення опозиції. На прес-конференції у понеділок, 9 квітня, в Києві В. Медведчук заявив, що рішення ПАРЕ „нічого позитивного Україні не принесе“. Він також додав, що надіслав роз'яснювального листа президентів ПАРЕ лордові Расселу-Джонстону. Тим часом в Україні розпочалася візита делегації депутатів Європарляменту, які зустрінуться з керівниками законодавчої і виконавчої гілок влади.

Привітання Постійного представництва України при ООН

Шановні друзі!

У цю весняну та світлу пору дозвольте від імені Постійного представництва України при ООН сердечно привітати Вас з Великоднем - святом, яке зворушує наші серця, наповнює їх любов'ю до ближнього, незламною вірою в християнські цінності, вірою в справедливість та краще майбутнє.

„Тяжка доля розкидала наших братів та сестер по світу, ми пережили війни, голодомор та репресії, землю нашу роздирали на шматки, існування мови та культури намагались заперечити. Сьогодні ми маємо власну державу, за яку боролось не одне покоління наших співвітчизників, і її майбутнє залежить від нас самих, українців, від того, чи зможемо ми віднайти „у своїй хаті свою правду“. Сумніву немає, ми зможемо здолати усі перешкоди на шляху до заможної та щасливої України. Головне - ми маємо завжди пам'ятати уроки нашої історії і робити все від нас залежне, аби зберегти єдність українства, нашу природну толерантність, дух українського народу, який прагне жити в мирі та злагоді, розбудувати краще майбутнє для прийдешніх поколінь“.

Друзі, ми вдячні за зроблене Вами для утвердження незалежності нашої держави та її становлення. Україна знову розраховує на Ваше розуміння та підтримку. Вашу небайдужість до її долі, Вашу активну участь у творенні її майбутнього.

Нехай цей Великдень ще раз дасть усім нам добру нагоду згуртуватися, подолати непорозуміння або упередженість, дасть віру в Благословення Боже.

В день Пасхи щиро бажаємо Вам, дорогі наші земляки, щастя й здоров'я, добробуту і душевного затишку, прихильності долі та Бога. Гарних Вам Великодніх свят.

Христос Воскрес!

Надзвичайний і Повноважний посол України -

Валерій Кучинський

Посол США в Україні отримав звернення Зелених

КИЇВ. - Представники партії Зелених в Україні 9 квітня провели акцію протесту біля посольства Сполучених Штатів у Києві проти відмови Президента Буша дотримуватися Кіотського протоколу щодо обмеження газових викидів, що призводять до глобального потепління. П'ять членів партії Зелених, одягнені в протигази та брезентові костюми, прикували себе кайданами до огорожі американського посольства. Учасники протесту передали американським дипломатам звернення, у якому назвали позицію США безвідповідальною і такою, що нехтує інтересами сотень мільйонів людей. У зверненні мовиться, що частка США в загальному обсязі шкідливих викидів становить близько двадцяти відсотків.

Л. Кучма наполягає на посиленні співробітництва з Росією

КИЇВ. - Президент України Леонід Кучма виступає за нарощування темпів співробітництва з РФ. На пресовій конференції у вівторок, 3 квітня, Л. Кучма наголосив, що доки він перебуває на посаді Президента, „відмовлятися від співробітництва з Росією не має наміру“. За його словами, „Росія без України обійдеться, а Україна без Росії - ні“. Глава держави відзначив, що країни Європи також розвивають взаємини з Росією. Як сказав Президент, „в тому, що мимо України хочуть протягнути нафто-і газопроводи, вина самої України“.

Акція на підтримку В. Ющенка

КИЇВ. - Як повідомили в „Українській правіці“, вирішено завершити збір підписів на підтримку В.Ющенка до 14 квітня і провести в Києві 17 квітня всеукраїнську акцію на підтримку прем'єр-міністра. „Українська правіця“ закликає „всіх, кому небайдужа доля України, долучитись до акції 17 квітня“.

Сподівання, що повинні здійснитись

КИЇВ. - Український народний рух, Народний рух України, партія „Реформи і Порядок“, Конгрес українських націоналістів мають намір утворити єдиний блок на наступних виборах до Верховної Ради України. На пресовій конференції у середу, 4 квітня, голова НРУ Геннадій Удовенко пояснив, що нині питання про утворення виборчого блоку партій „відпрацьовується“. Він зауважив, що „до цього мають бути узгоджені параметри виборчого списку, спільна програма блоку“. Г.Удовенко висловив сподівання, що „нарешті буде сформовано блок правих партій“, який ґрунтуватиметься на „високому рівні порозуміння між ними“.

Кому вигідна нестабільність в Україні?

КИЇВ. - Президент України Леонід Кучма переконаний, що авто-

рів запланованої акції („касетного скандалу“) в Україні „обов'язково знатимуть поіменно“. Про це він сказав на пресовій конференції у вівторок, 3 квітня. Л. Кучма вважає, що „ми до цього підходимо, і обов'язково будемо знати поіменно авторів, але права на помилку ми не маємо“. На думку Президента, „якщо впав, то треба піднятися і йти далі, але розібратися з причинами, чому ти впав - сам або тобі зробили підніжку“. Президент переконаний, що йому „зробили підніжку“. Л.Кучма не розуміє, чому ті, хто стоять за „касетним скандалом“, не дають оригіналів плівок, зроблених колишнім майором безпеки Миколою Мельниченком. Президент повідомив, що у нього було 20-30 зустрічей „одночасно з прем'єр-міністром Віктором Ющенком і головою ВР Іваном Плющем“, подробиці яких він „досить добре пам'ятає“, однак не розуміє, „чому досі не з'явився хоч один запис розмов, коли він був спостерігачем діалогу між прем'єром і головою ВР“. Л. Кучма вважає, що треба мати „силу волі, дух, рішучість, цілеспрямованість і йти уперед, зробивши висновки з того, що відбулося“.

Незалежне розслідування зникнення Г. Гонгадзе

КИЇВ. - Приватна американська фірма КРОЛ, яка проводить розслідування справи Георгія Гонгадзе в Україні, діє як консультант, повідомив у вівторок, 3 квітня, на семінарі для регіональних ЗМІ голова СБУ Володимир Радченко. За його словами, „можливо, є свідки зникнення журналіста, які не хочуть ділитися інформацією з правоохоронними органами, то хай вони поділяться цією інформацією з приватною фірмою“. Як зазначив В. Радченко, „розкриття справи Гонгадзе є справою честі для всіх правоохоронців України“. Як повідомлялося, партія „Трудова Україна“ звернулася до приватного агентства з розслідування і консультацій КРОЛ (США) з проханням провести незалежне розслідування вбивства журналіста Георгія Гонгадзе.

Нова програма для шкіл

КИЇВ. - У новому навчальному році в школах України чужоземну мову розпочнуть вивчати з другої класи, повідомив міністер освіти і науки Василь Кремень. В школах буде запроваджено новий курс „Я і Україна“, а також Основи здоров'я і фізичної культури. Крім того, після 11 класи учні шкіл складатимуть п'ять екзаменів, два з них обов'язкові - це історія України та українська мова, а три екзамени учень складатиме за власним вибором. На колегії Міністерства освіти схвалено умови вступу до вищих навчальних закладів України 2001 року. Складання вступних іспитів у різних вузах відбуватиметься не в один і той же час. В. Кремень також нагадав, що незабаром почне діяти трирічний проєкт незалежного центру іспитування, який організовується українською стороною спільно з Міжнародним фондом „Відродження“.

За матеріалами інформаційних агентств

Посол США Карлос Паскуаль – про ситуацію в Україні

Карлос Паскуаль.

ВАШІНГТОН. – 19 жовтня минулого року Карлос Паскуаль почав працю в Києві як четвертий посол Сполучених Штатів Америки в Україні. Минулого тижня він побував у Вашингтоні для консультацій з офіційними особами американського уряду нового Президента – Джорджа Буша. При цій нагоді посол Паскуаль мав також зустріч з провідними представниками американсько-української громади. Крім того, 29 березня він виступив з доповіддю про ситуацію в Україні в Центрі для стратегічних і міжнародних студій.

Рік 2000 був надзвичайним для України, – відзначив посол Паскуаль. – Якщо б на його початку хтось передбачив, що до кінця року Україна досягне 5 з половиною відсотків росту свого національного валового продукту; виплатить усі свої бюджетні зобов'язання; припинить майже повністю практику мінової торгівлі; виплатить заздалегідь пенсії; збільшить приватне оброблювання землі з 25 до 75 відсотків; збільшить грошовий збір за електроенергію до 60, а то й 70 відсотків; закрити Чорнобильську атомну електростанцію без значної міжнародної допомоги; збільшить свої грошові резерви і виплатить всі свої зобов'язання щодо зовнішньої заборгованості – то вважали б, що така людина з'їхала з глузду.

На думку К. Паскуаля, признання за такі великі досягнення України в минулому році належить Президенту Кучмі, прем'єр-міністру Ющенкові і голові парламенту Іванові Плющеві, які зрозуміли, що гармонійною співпрацею між собою в такому трикутнику вони можуть створити політичний консенсус для проведення необхідних реформ.

І саме в час такого безпрецедентного поступу в усіх ділянках, – продовжував посол Паскуаль, – почався період значної політичної нестабільності.

Посол Паскуаль бачить три аспекти цієї кризи:

Перший – зникнення журналіста Георгія Гонгадзе й оприлюднення секретних звукозаписів компрометуючих розмов високопоставлених офіційних осіб. Президент, уряд, парламент, опозиція, преса в Україні й міжнародна громадськість – всі сходяться на тому, що розслідування цієї справи від самого початку ведеться вкрай незадовільно.

Зміна ролі кількох чільних українських політиків. Деякі відомі політичні діячі знову впливали наверх, намагаючись задовольнити свої амбіції щодо досягнення вищих керівних постів.

Зовнішні взаємини України. Сто-

сунки України зі Заходом завжди залежали від того, наскільки Україна виконує взяті на себе зобов'язання і наскільки вона рухається вперед. Якщо Україна потрапляє у безвихідне становище, – це гальмує її зв'язки зі Заходом. Ситуація стала навіть ще важчою, бо, крім усього, у Вашингтоні змінився уряд. Виникло враження, що взаємини України зі Заходом припинилися, а зв'язки України з Росією – навпаки, стали інтенсивнішими. Російські засоби масової інформації своїми не згідними з правдою повідомленнями ще більше посилили таке враження, твердячи, наприклад, що Україна і Росія вирішили створити спільне військове бойове формування, що Україна дала Росії право вета, якщо йдеться про участь України у військових навчаннях з НАТО в рамках програми „Партнерство заради миру”. Це все далеко від правди, – підкреслив посол Паскуаль.

Проте є інші питання, особливо економічні, які можуть викликати занепокоєння, наприклад, об'єднання української і російської електросистем. Таке об'єднання може бути корисним для України, але це залежатиме від того, як будуть опрацьовані деталі домовленості, наскільки вони будуть прозорими.

Інше важливе питання, продовжував посол Паскуаль, – це процес приватизації в Україні. З уваги на теперішню непевну політичну ситуацію в Україні й неясний діловий клімат, виринає побоювання, що ділки, які процвітають саме за таких умов, використовують цю нагоду для особистого збагачення, а не на користь України. Український уряд мусить пильно стежити за процесом приватизації, щоб багатство України не потрапило у невідповідні руки.

Продовжуючи свій огляд, посол Паскуаль висловив кілька думок про те, що необхідно робити Україні, щоб продовжувати свій рух вперед. Вона мусить знайти таку формулу розв'язки існуючої кризи, яка продемонструвала б, що вона далі віддана принципам демократичної держави, правопорядку, свободи слова та свободи зібрань. Розв'язку кризи мусять знайти самі українці. Було б помилкою, якщо б США стали по боці тієї чи іншої сторони в теперішньому політичному протистоянні в Україні.

Проте США можуть бути допоміжними в деяких окремих випадках, наприклад, Федеральне бюро розслідувань може здійснити експертизу так званого „тарашанського тіла”, якщо цього бажатимуть всі зацікавлені сторони. Також два тижні тому Сполучені Штати започаткували в Україні Фонд допомоги незалежним засобам масової інформації.

„Україна не застрягла в ямі, з якої не може вийти, – закінчив свій виступ посол Карлос Паскуаль. – Україна продемонструвала, що вона може рухатися вперед, коли існує справжній політичний консенсус і політична воля. Минулого року Україна зробила великий поступ, і це був лише початок. Для України існує світле європейське майбутнє, а Сполучені Штати Америки готові допомогти їй в цьому”.

Р. Ф.

Візита в Україну глави Ватикану – бажана і доцільна

КИЇВ. – Державна візита в Україну Папи Римського Івана Павла II у червні цього року на запрошення Президента України Леоніда Кучми покликана сприяти поступальному розвитку двосторонніх міждержавних відносин України з Ватиканом, сказав 3 квітня на зустрічі з журналістами заступник керівника прес-служби Міністерства закордонних справ Сергій Бороденков, коментуючи позицію міністерства стосовно візиту понтифіка. Відповідно до загальноприйнятої міжнародної практики, візити державних керівників є важливою складовою розвитку двосторонніх взаємин між державами. З політичної точки зору візита Папи Римського в Україну є „бажаною і доцільною”. Приїзд Папи Римського – постаті, без перебільшення, світового масштабу, яка своєю діяльністю робить вагомий внесок у забезпечення миру і стабільності на планеті, покликаний сприяти зростанню міжнародного авторитету України, зокрема серед країн Західної Європи і Латинської Америки. Водночас майбутня візита Папи в Україну, в якій домінує православ'я, „набуває особливої ваги, враховуючи той факт, що наша країна стане четвертою краї-

ною після Румунії та Грузії (де візити вже відбулися) і Греції (візита планується), яку відвідає глава держави Ватикан. Представник міністерства наголосив, що візита Папи Римського матиме і релігійне значення, адже в очікуванні візити Папи перебувають духовенство та віруючі Римсько-Католицької та Української Греко-Католицької Церков (керівники цих Церков також запрошували Святішого Отця до України). С. Бороденков припустив, що „прогнозоване неоднозначне сприйняття відвідання України Папою Римським можна певною мірою пояснити наявністю проблем і протиріч як у взаєминах між різними Церквами в нашій країні, так і всередині українського православ'я”. На думку української сторони, сказав він, візита понтифіка „дасть поштовх подальшому розвитку релігійного, духовного життя в Україні. Варто виходити насамперед з того, що візита Папи Римського сприятиме утвердженню України в очах світової спільноти як демократичної держави з домінуючим православ'ям і, водночас, забезпеченню на практиці, у повсякденному житті свободи віросповідання”.

УНІАН

Ю.Тимошенко захворіла на пневмонію

КИЇВ. – Внаслідок перебування Юлії Тимошенко в Лук'янівському ізоляторі до тих її хвороб, про які вже було відомо, додалась пневмонія. Проведені медичні обстеження засвідчили, що перебування в ізоляторі негативно позначилося на здоров'ї Ю. Тимошенко. Зараз проводиться інтенсивна перевірка її стану для перевірки підозри щодо захворювання на гепатит та інші серйозні хвороби, якими вона не хворіла до ув'язнення. Ю.Тимошенко повідомила, що до неї не допускали лікарів, які спеціалізуються на її захворюваннях, не дозволяли побачень, не дозволяли отримувати домашніх харчів без яких вона не могла обійтися, виводили на прогулянки не загальним „арештантським шляхом”, а темними підземними казематами, спорудженими ще за часів Катерини II. Ю.Тимошенко відмовилася від води, острігаючись отруєння.

Генеральна прокуратура обрала щодо Юлії Тимошенко новий запобіжний захід – підписку про невиїзд, повідомив 3 квітня адвокат Віктор Швець. За його словами,

дії Генпрокуратури відповідають нормам закону, згідно з якими у випадку скасування судом санкції на арешт, упродовж доби слідчим обирається інший запобіжний захід. В.Швець передав у Генпрокуратуру дипломатичний і закордонний паспорти своєї підзахисної.

Юлія Тимошенко має намір організувати референдум щодо відставки Президента України Леоніда Кучми і проведення дострокових президентських виборів.

Юлія Тимошенко очолює позитивний рейтинг березня, а Президент України Леонід Кучма – негативний. Такими є результати експертного опитування, проведеного 31 березня - 2 квітня Центром політичної аналізи і консультування серед політологів, фахівців неурядових дослідницьких організацій, журналістів. Позитивна оцінка діяльності Ю.Тимошенко становить 0.41, Віктора Ющенка – 0.34, депутата Тараса Чорновола – 0.13, Леоніда Кучми – 0.08. У негативному рейтингу Л. Кучма отримав індекс – 0.50, Євген Марчук – 0.13, Юрій Кравченко і Ю.Тимошенко – по 0.08.

Тиск на пресу в Україні

КИЇВ. – Міжнародна організація „Репортери без кордонів” закликає українську владу покласти край репресіям проти журналістів. У листі на адресу нового міністра внутрішніх справ України Юрія Смирнова зазначено, що останнім часом посилюється тиск на журналістів, які публікують критичні матеріали про діяльність влади. Правозахисники зазначають, що жодне з 9 вбивств журналістів так і не було доведено до суду з 1996 року, замовників та виконавців злочину і досі не виявлено.

КРИМ. – Учасники міжнародної конференції “Свобода преси: досвід Центральної і Східної Європи”, яка відбулася 26 березня в Криму, висловили занепокоєння становищем свободи слова в Україні. У підсумковому документі учасники конференції закликали українську владу вжити заходів для припинення тиску чиновників на засоби масової інформації. Конференція висловила також солідарність з колегами з Білорусі, які “змушені працювати в умовах тоталітарного режиму”.

АМЕРИКА І СВІТ

Американсько-китайський інцидент розв'язано

ПАРСИППАНІ, Н. Дж. – Китайське телебачення повідомило, що уряд Китаю прийняв рішення звільнити залогов американського військового розвідувального літака, який вже 10 днів тримають на острові Хайнань, після закінчення, як було сказано, „необхідних формальностей“. З Пекіну повідомляють, що китайці врешті-решт погодилися прийняти останній варіант американського співчуття стосовно зіткнення американського літака і китайського винищувача. У заяві Міністерства закордонних справ Китаю мовиться, що рішення звільнити 24 американців було ухвалено „з гуманітарних міркувань“. У документі зазначено, що Китай надає великого значення добрим взаминам з США. Як повідомило агентство „Сінхуа“, у середу, 11 квітня, посол США у Пекіні Джозеф Прюер доставив до МЗС Китаю послання від американського уряду, у якому Вашингтон висловив глибокий жаль з приводу інциденту, що стався у неділю, 1 квітня, і американці здійснили вимушене приземлення на території Китаю. Під час зіткнення американського військового літака з винищувачем ВПС Китаю китайський летун загинув.

Справу близнюків вирішуватиме суд у США

ЛОНДОН, 9 квітня – Британська родина прогнала судовий процес, який вирішував, чи дозволити цій родині удочерити через Інтернет двох американських дівчаток-близнюків. Подружжя пара Алан та Джудіт Кіршов привезли дітей до Великобританії зі Сполучених Штатів в січні – після законної, як вони стверджують, процедури усиновлення. Верховний Суд у Лондоні постановив негайно повернути близнюків до Сполучених Штатів, де тамтешній суд вирішуватиме їхню подальшу долю. Цих дітей намагалося удочерити ще одне подружжя зі Сполучених Штатів, а також розлучені біологічні батьки близнюків.

США ставлять Росії умови щодо допомоги

ВАШІНГТОН. – Президент США Джордж Буш запропонував низку умов, від виконання яких залежатиме виділення американської допомоги для Росії. В проєкті бюджету на наступний рік, оприлюдненому у вівторок, 10 квітня, у Вашингтоні, передбачено допомогу державам колишнього СРСР та Росії у розмірі 800 мільйонів доларів. Як буде розподілено ці кошти – вирішуватиме Конгрес. Однак, згідно з проєктом бюджету, 60 відсотків цієї суми має бути затримано в разі, якщо Москва не припинить допомагати Іранові будувати ядерний реактор і розвивати програму створення балістичних ракет. Ще однією умовою для отримання допомоги є врегулювання воєнного конфлікту у Чечні.

Перемитників людей з України позбавлено волі

ПАРИЖ. – Один із судів у Парижі засудив до позбавлення волі двох українців за перемитництво сотень глухонімих для створення у Франції потужної мережі вуличних торговців. Анатолія Яреского позбавлено волі на два роки, Юрія Буканця за-

суджено до 18 місяців позбавлення волі. Обом заборонено в'їздити до Франції впродовж десяти років. Мережу вуличних торговців було викрито минулого квітня. Принаймні 500 глухонімих, переважно з України, торгували дрібними товарами на залізничних станціях і в кав'ярнях по цілій Франції. Велику частину виторгу ці торговці мусили віддавати організаторам мережі. Подібні мережі, часто керовані українцями, викрито також у Німеччині, Іспанії, Греції, Португалії та Італії.

США намагаються помирити Вірменію та Азербайджан

ВАШІНГТОН, 9 квітня – Президент Джордж Буш проведе окремі зустрічі у Вашингтоні з азербайджанським і вірменським президентами щодо результатів останнього раунду переговорів стосовно Нагірного Карабаху – анклав у Азербайджані, населеному переважно вірменами. У зустрічах з президентами Гейдаром Алієвим і Робертом Кочеряном візьме участь також секретар Державного департаменту Колін Павелл. На переговорах, що закінчилися в неділю, 8 квітня на Флориді, співголови Франція, Росія та Сполучені Штати. Співголови назвали переговори плідними.

Канада завершила британський корабель

КВЕБЕК, Канада. – Державні інспектори наказали британському військово-транспортному кораблю, котрий чекав у квебецькій пристані повернутися, не виладовавши свого вантажу, побоюючись, що деякі обладнання могли бути заражені ящурами. Найбільше інспектори боялися, що болото на колесах різних засобів транспорту могло б розповсюдити цю заразливу хворобу, вірусів якої покищо не знайдено в Канаді.

Франція критикує США за „анти-зелену“ політику

ПАРИЖ. – Французький прем'єр-міністр Ліонель Жоспен 4 квітня гостро скритикував адміністрацію Президента Джорджа Буша за відмову підписати Кіотську угоду стосовно зменшення викидів газів, що призводять до глобального потепління. Л. Жоспен назвав американську позицію не ізоляціоністською, а радше односторонньою. Він також скритикував уряд Буша за його ставлення до інших країн загалом, яке, за його словами, не передбачає дотримання правил співіснування міжнародної спільноти.

Керівник НАТО висловлює підтримку Македонії

СКОП'Є, Македонія. – Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон заявив, що для владнання нещодавніх сутичок між етнічними повстанцями та македонськими військами необхідні політичні переговори. Лорд Робертсон, перебуваючи 4 квітня з офіційною візитою у Македонії, назвав ту країну справді демократичною державою. Генеральний секретар НАТО попередив, що ті, хто застосовує силу задля досягнення політичних цілей, повинні бути подолані. За словами Дж. Робертсона, миротворці НАТО за останні кілька днів заарештували 150 албанських повстанців і конфіскували кілька тонн зброї.

Успішний іспит з української мови дає учневі три кредити

Учні середніх шкіл стейту Нью-Йорк мають змогу отримати три кредити із чужоземної мови – через іспитування в українській мові, акредитоване в рамках іспитів „Рідженс“.

Від 1999 року процедура на подання і саме здавання іспиту зазнали змін внаслідок директиви з Департаменту освіти цього стейту. Це стосується не тільки української мови, але і п'яти інших мов, яких звичайно не вчать в американських школах. Тепер іспити з таких мов для зарахування кредитів мусять бути переведені в школах етнічних громад, а не в американських середніх школах, як у минулому. Тому це заторкує суботні школи українознавства та вчителів мови у вищих класах.

Спеціальні комітети вчителів, які до цієї зміни діяли під егідою стейтового Департаменту освіти у випрацьованні таких іспитів у шістьох мовах, – продовжують свою працю. Щорічно вони їх приготують, вповні достосовуючись до вимог і стандартів іспитів „Рідженс“, для користи учнів і вчителів різних етнічних прошарків суспільства стейту. Для українських учнів і вчителів цей обов'язок виконує Комітет для підготовки іспитів з української мови.

Учні-апліканти мусять мати на увазі наступне: цей іспит є доступний тільки учням 11-ої або 12-ої класи американської середньої школи; вони мусять виконати всі вимоги до закінчення школи; український іспит не може замінити іспит в іншому, обов'язковому предметі; в такій справі дирекція школи зробить остаточне рішення.

Згідно з новою процедурою, учень-аплікант повинен зробити наступне – попросити в канцелярії своєї середньої школи дві форми: „Application for Regents Credit for Foreign Language Studied Outside of the Regular High School“, і „Student Profile“. Вони мають бути виконані вчителем школи українознавства і вислані до дирекції середньої школи учня. Всі іспити з мов проводяться щорічно в половині червня, однак формальності мусять бути складені далеско наперед. Якщо бракує в шкільній канцелярії деяких форм, дирекція може їх замовити в Департаменті освіти стейту.

Апліканти мусять вказати принаймні середній рівень знання

української мови, що і буде дорівнювати стандартів „Рідженс“ з чужоземних мов. Це означає, що учень повинен мати закінчені три роки навчання в українознавстві, на вищому рівні. Згідно зі стейтовою вимогою, навчання має тривати не менш як три години тижнево. Воно може включати не тільки класи мови, але і літератури, історії і культури. Ті, котрі успішно закінчують цей рівень, перейдуть іспит.

Як вже сказано, у процесі складення аплікації учня вчителі українознавства зобов'язані виконати деякі формуляри. Вище згаданий Комітет продовжує укладати іспит, слідкуючи за всіма приписами, і в точному форматі іспитів „Рідженс“.

На бажання, Комітет вишле вчителям шкіл українознавства всі частини іспиту з посвідкою, який вони переведуть в своїй школі, в червні. Перевірку і посвідку акредитації іспиту здійснює Language Immersion Institute of the College at New Paltz, N.Y.

В новій директиві Департаменту вказано також, що етнічні школи мають два вибори: використати іспит, щорічно випрацьований Комітетом, або самим його виготовити і видрукувати, згідно зі всіма вимогами. Їхня праця мусить бути перевірена і затверджена компетентною, професійною особою в ділянці мов та освіти, котра виконуватиме форму евалюації (форма має бути в канцелярії середньої школи). Разом із оцінкою для учня, вчитель має представити це засвідчення до середньої школи учня. Зацікавленим вчителям Департамент освіти перешле копію іспиту з 1998 року, яку вони вживають як модель для свого (частини 2, 3 і 4). Також для усної, 1-ої частини, потрібно попросити теми з минулих років. В такому випадку вчителі повинні звертатись до: Office of Testing and Assessment, R.760 EBA, The State Education Dept., Albany, N.Y. 12234 і просити Sample Comprehensive Examination in Ukrainian 1998, and Oral Test Topics. Щоб отримати цього річний іспит, звернення до Комітету, разом із 5 дол. на друк і пересилку, мають бути адресовані до координатора Комітету: Oksana Bakum, 18 Orchard La., Highland, N.Y. 12528.

Приймають аплікації на стипендії

Фундація українсько-американського центру у Воррен, Миш., приймає прохання щодо стипендій та фінансової допомоги для організацій на 2001 рік. Згідно з вимогами, стипендії надається студентам повної форми навчання в акредитованих коледжах і університетах, а також випускникам середніх шкіл, які ще в цьому навчальному році відвідуватимуть вищі учбові заклади.

Кандидатів на стипендії оцінюється на базі фінансової потреби, шкільних оцінок, української чи американської громадської діяльності і письмового нарису. Кандидати мусять бути українського

роду і мешканцями стейту Мишиген. Фінансову допомогу отримають ті організації, що мають переконливі українські громадські програми та обґрунтують конкретну потребу фінансової допомоги. Всі потрібні документи кандидатів мусять бути отримані Фундацією українсько-американського центру до суботи, 30 червня 2001 року.

За докладнішими інформаціями можна звертатися до: Ukrainian American Center Foundation, Inc. P.O. Box 1443, Warren, MI 48090-1443 або 530 Oxford Ct., Rochester Hills, MI 48307-4527. Тел. (248) 852-1570.

Великоднє послання Православних Єпископів

(Закінчення зі стор. 1)

пеки, що їм загрожували. Не помиляємось, коли кажемо, що сьогоднішня Україна користується волею і державністю завдяки тим її богоугодним синам і дочкам, які залишилися вірними засадам Євангелія Життя.

Цей Великдень, що є першим в новому столітті і новому тисячолітті, закликає нас, православних, бути непохитними у сповіданні віри, яку ми прийняли у святому хрещенні тими, які своїм життям благовістували ту важливу і основну правду православного християнства, що Христос, Син Божий, добровільно зійшов на хрест і помер, та Своїми терпіннями, смертю і воскресінням здобув всім людям, які вірують в Нього і додержуються Його заповідей, життя вічне, і Своєю благодаттю створив з нас всіх новий народ – новий Ізраїль, який стоїть в душі та істині прославляє Отця Небесного.

Пам'ятаймо також, що Христове воскресіння тісно зв'язане з Його старстями і смертю. Без смерті не було б воскресіння. Цьому вчить нас все наше богослужбове (літургійне) життя, яке бере свій початок з гробу Господнього у місті Єрусалимі, від якого сповіщено мироносицям і всім нам: „Його тут нема – Він воскрес”.

Звертаємось до вас з проханням бути людьми, які своїм життям проповідують слова істини Господа нашого Ісуса Христа, Який освятив і оновив нас і закликав нас до найтіснішого єднання з Ним.

Разом з Вами обнімаємо у радості свята нового життя – світлої Пасхи Господньої, наших братів і сестер на рідних землях України в цей 10-ий рік незалежності. Оплакуємо релігійні та економічні труднощі, зазанані ними, але будучи переконаними, що духовний фундамент є головною запорукою всестороннього відродження, звертаємось до Воскреслого Христа з цим коротким проханням: Спасителю світу і Царю нового створіння, піднеси наші розуми і серця до Твого царства.

Уділяючи Вам благословення Отця, Сина і Святого Духа, запевняємо Вас і архиєпископів, пастирів і побожних наших братів і сестер в Україні у нашій постійній любові і молитвах і прохаємо ваших молитов.

Ваші слуги у Воскреслому Господі –

† **Василій**, Митрополит,
† **Константин**, Митрополит,
† **Іван**, Архиєпископ,
† **Антоній**, Архиєпископ,
† **Всеволод**, Архиєпископ,
† **Іоанн**, Архиєпископ,
† **Юрій**, Єпископ,
† **Єремія**, Єпископ

Видано у Савт Бавнд-Бруці, США; Вінніпезі, Канада; Лондоні, Англія; Канбері, Австралія; Курибї, Південна Америка, на Великдень, 15 квітня року 2001 від народження Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа.

Великодній привіт ієрархії Української Католицької Церкви

(Закінчення зі стор. 1)

апостолів посеред натовпу. Ісус мав довір'я до них і любив їх. Тепер Він віддає Своє життя за них. Руки Ісуса були розпростерті – так, ніби Він хотів обняти весь грішний світ своєю смертю. Апостоли ж сховались за зачиненими дверима. Вони були на видноті у Квітну Неділю, але вони непомітно зникли у Велику П'ятницю.

На Великдень Ісус з'явився апостолам, щоб розділити з ними Свою перемогу над смертю. Лагідно, з любов'ю Ісус Христос привітав їх словами: „Мир Вам”. Апостоли перестрашилися. Вони думали, що бачать привид. Ісус же сів їсти з ними і терпеливо давав їм торкатися до Нього, щоб вони могли упевнитись, що це Він. Апостоли були глибоко зворушені цим виявом любові Ісуса. Вони зреклись Його, а Він все ж таки повернувся до них. Власне тоді апостоли починають переіменуватися.

Чому апостоли так повільно відгукувались на любов Христову? Чому нам так тяжко відмовитись від старої дороги, якою йдемо, і подивитися на світ очима Ісуса? Можливо, ми не маємо впевненості в тому, що буде з нами, коли ми покинемо старі погляди? Якою дорогою буде провадити нас Ісус? Чого Він домагається від нас? Можливо, глибоко в душі ми не готові повірити, що, проводячи життя в любові, ми дійсно зможемо досягнути щастя. А може, ми все-таки надаємо перевагу нашим власним цінностям, а не тим, яких вчить нас Ісус. У 8-ій главі Євангелія від Івана Ісус порушує саме цю справу перед тими, що противились його вченню. Він каже їм, що вони не є вільні, вони ж намагаються довести, що він не має рації. Тиранство не є зовнішньою ознакою, воно – всередині них. Вони ж поневолені власними думками, які визначають їхню поведінку, почуття, зв'язки, дії і реакції. Нелегко відмовитися від планів, мрій, унаправлених на щастя в нашому власному розумінні. Треба мати сильну віру, щоб залишити всі вигоди і піти шляхом незаним.

Ми, Ваші Владики, запрошуємо наше духовенство, чернецтво та вірних бути Великодніми людьми: бути людьми надії. Як апостоли, так і ми, благословенні миром Воскреслого Ісуса Христа, що є посеред нас. Як апостоли, так і ми маємо обов'язок іти в світ і проголошувати Благовість. Не вагаймося відгукнутись на поклик Христа. Щиро зміним наші погляди і поведінку. Будьмо палкими в нашій молитві і поклонінні. Будьмо відкриті в нашій любові до Воскреслого Христа і один до одного. Будьмо ревними в любові до нашої Церкви і готові служити їй.

Ми, Ваші Владики, обнімаємо Вас з поцілунком Христового миру і бажаємо для Вас у Всевишнього Господа просвітлення Світлом Христового Воскресіння.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес.
Він посеред нас!

† **Стефан**,
Архиєпископ-Митрополит
† **Василь**,
Єпарх Стемфордський
† **Михайло**,
Апостольський адміністратор єпархії св. Миколая
† **Роберт**,

Послання Євангельсько- Баптистського Братства

(Закінчення зі стор. 1)

Особу Свого Сина на хресті й бачить нас оправданими, мовляв, ми ніколи не згрішили. Тепер кожному, хто „вірує в Того, Хто оправдує нечиститового, віра його порухується в праведність” (Рим. 4:5). Воскресіння Христове стверджує факт, що Бог-Отець прийняв жертву Свого Сина, як вистарчальну плату для нашого оправдання.

Воскресіння Христове є важливим для нас, бо воно є запорукою нашого воскресіння. Свого часу блаженний Йов запитався: „Якщо людина помре, чи оживе?”. Таке питання багатьох людей ставлять перед собою і в наш час. Апостол Павло відповідає: „Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі оживуть... Ось кажу я вам тайну: не всі ми заснемо, та всі переіменіємось, – раптом, як оком змигнуть, при останній трубі: бо затрубить вона – і мертві воскреснуть, а ми переіменіємось” (1 Кор. 15:22, 51:52). Христос є Паном над смертю, бо Він є Джерелом Життя. „А коли живе у вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, що підняв Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла через Свого Духа, що живе у вас” (Рим. 8:11). Яка це чудова надія для всіх нас, що так як Христос воскрес із мертвих, так і всі віруючі в Нього, які померли – воскреснуть із мертвих, щоб уже ніколи не вмирати.

Воскресіння Христове служить для нас картиною майбутнього підхоплення Церкви. Коли Воскреслий Ісус знову прийде на цю землю, то при Божій сурмі всі померлі в Христі воскреснуть, а всі віруючі живі будуть переіменені та всі разом будуть підхоплені назустріч Господеві Ісусові Христові в повітрі, щоб вічно перебувати з Ним. Тоді смерть буде остаточно поглинута перемогою. Відтоді життя буде панувати назавжди. Дітей Божих тоді вже не буде турбувати думка про хвороби і смерть. Будемо жити в безмежному щасті у вічних оселях, які воскреслий Христос пішов приготувати для всіх Своїх вірних. Там будемо вічно славити Бога за Його безмежну любов до всіх нас і за Його перемогу.

Ми урочисто святкуємо воскресіння Христа, бо воно є славною перемогою Христа над гріхом, дяволом і смертю. Воно є й нашою перемогою. Воскресіння Христове має в собі могутню силу і в нашому часі. Воно переіменило наше життя, дало нам нове життя й запевнило нам вічне життя. Тому ми з особливим захопленням святкуємо це славне свято. З радістю ми дивимось вперед на той славний день, коли воскреслий Христос прийде, щоб забрати Свою Церкву, щоб де Він, і ми були навіки.

Молимо Господа, щоб сила воскресіння Христа переіменила й наш край – Україну. Наша молитва до Бога, щоб урочистості святкування Великодня принесли нашому народові в Україні та в розпорошенні потіху й нові надії на краще майбутнє.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Д-р Володимир Домашовець,
почесний голова
Д-р Іван Ковальчук,
голова
Д-р Йосафат Іваськів,
генеральний секретар
пастор Михайло Якубович,
скарбник

Президент України зустрівся з предстоятелями Церков

КИЇВ. – У переддень Великодня, як повідомив 4 квітня керівник управління інформації і зв'язків з громадськістю адміністрації Президента Ігор Сторожук, Президент України Л. Кучма зустрівся з главою УПЦ Київського Патріархату Патріархом Філаретом і Митрополитом УАПЦ Мефодієм. На зустрічі йшлося про зближення позицій цих Церков, а також про першочергові кроки, які сприяли б їх об'єднанню. Було розглянуто питання використання Українською Автокефальною Православною Церквою під час майбутніх свят Андріївської церкви в Києві. Глава УГКЦ Кардинал Любомир (Гузар), предстоятель УАПЦ Митрополит Мефодій та предстоятель УПЦ КП Патріарх Філарет оприлюднили спільне звернення до віруючих, представників партій і громадських об'єд-

нань України зі закликом до відновлення громадянського миру в державі. На прес-конференції глави трьох Церков одностайно наголосили, що „врегулюванню нинішньої політичної ситуації може бути лише одна негативна альтернатива – анархія й хаос, які приведуть до знищення суверенної України”. „Ми не маємо права допустити, щоб в Україні запанували не сила права, Конституція і законність, а право сили”, – йдеться у зверненні. Тому його автори у переддень світлого Христового Воскресіння закликали всіх віруючих „до молитви за діалог, утвердження політичної стабільності і віднайдіння мирних засобів розв'язання існуючих протиріч, до усвідомлення недоторканості громадянського миру, відповідальності розсудливості та терпіння”.

Кардинал Любомир Гузар (зліва), Патріарх Філарет (у центрі) та Митрополит Мефодій на прес-конференції у Києві.

День обнови

*Дзвони радости, дзвони!
Скрізь ллються тони
До небес...
Голосять дзвони в перегони
Чудо чудес
Від дому до дому
Світові всьому:
Христос Воскрес!*

Я. Вільшенко

Цього 2001 року так само, як рік-річно впродовж більше тисячі років, відколи світло Христової віри заяснило на київських горах і своїм промінням благодаті та любови залляло українські землі, – радісно зустрічаємо давню містерію великого Свята Господнього – Воскресіння Христове.

Велика містерія Векикодня – це день обнови всього людства, це перемога життя над смертю, світла над темрявою, добра над злом. День Христового Воскресіння вказує на незаперечність Божества Ісуса Христа та цілковитої перемоги над гріхом. Це також особливий спосіб підкреслення любови Господа до людського роду, для спасіння котрого Господь віддав свого єдиного Сина на муки і страждання. Христова жертва, могутнє Воскресіння підтвердили Божу велич і дали людині віру в досягнення її найвищих ідеалів Божого прощення, спасіння та життя вічного. Радість вливається в душу бо Христос Воскрес! З вірою і надією серед розспіваних церковних дзвонів радости та тріумфальним „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував“ на устах зустрічаємо цей Великий День.

З такою ж радістю і природа возвеличує своїм весняним оживленням над зимовим умертвленням Божу благодать, починаючи нове життя. З весною воскресає земля – життєдайна мати людства, що приносить зі соняшним промінням не тільки запашність воскреслої природи, але в першу чергу віру в прийдешні багаті плоди. Створюється неможливе до втихомирення бажання виблагати у Воскреслого Христа такого ж світлого дня й для українського народу. Хоч перші кроки до цього особливого дня вже зроблено майже 10 років тому з проголошенням незалежності України, та вони стали тільки глухим відгомонам історії. Не вдається витіснити розповсюджуваних вислужниками сатани сумнівів, незгоди, розбрату і сваволі, як і не вдається за той час народові стати українським і обрати для молодої держави України українського проводу. А все це мусимо здійснити своїми власними, але об'єднаними зусиллями, не розраховуючи на будь-яку допомогу чужих.

Віра в правду Воскресіння Христового давала впродовж століть нашому народові силу встоятися перед ворожими навалами та спроможність знову і знову відроджуватись. То ж вірмо у день обнови і не сумніваймося у спроможність нашого народу, а з тим і близький Великдень України. Бо як сказав поет:

*...„Воскрес Христос із гробу по писанню
І шлях пробив до правди і добра.“*

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про великодні дзвони церкви св. Духа

У Квітну Неділю, коли сірий вечір закривав серпанком вулиці Нью-Йорку, у тишу мого мешкання загостили дзвони із недалекої грецької церкви. Статечні та спокійні, вони видавалися чомусь дуже близькими і, може, саме тому принесли зі собою спомин давним-давно слуханих дзвонів церкви св. Духа у Львові, що, як тепер оця грецька церква, була „через дорогу“ від дому діда Федака, тобто мого родинного дому.

І так у сутінку самотньої Квітної Неділі в Нью-Йорку пригадалися давні Великодні у Львові, коли ці дзвони були неодмінною частиною святкових днів і святкових почувань. Вони припливали урочисто і поважно, із улюбленої церковці, яка стала для нашої родини особливо близькою, таки просто „нашою“. В ній відбувалися вінчання, хрестини, миропомазання, усі родинні торжества, що у тих давніх часах проходили скромно, спокійно та без численних гостей, як це стало правилом сьогодні.

Немов із старого альбому, виїшли під звуки сусідніх, таких подібних дзвонів, картини дитинства, коли у цій так добре знайній, немов родинній церковці відбувалися вінчання моїх тіток із їхніми обранцями, що відтак стали вибранцями цілого народу. Немов бачу, як ми проходили довгою чергою, бо ж родина була велика, через город, який доглядали Сестри-василіянки, через темний коридор Семінарії, до захристії церкви, якої головна брама була на вулиці Коперника. І бачу тодішнього ректора Семінарії, пізнішого Патріярха Йосифа, як він вінчає молодих.

Церква св. Духа – це була „наша церква“ – церква нашої родини, яка

була її сусідкою. Тому не диво, що її дзвони були нам так близькі, а я дитиною вслухалася залюбки у їхній святочний звук. Ніколи не дзвонили вони так величаво, як саме у Великодній час, а коли будили нас у Великодню неділю, ми діти, знали, що час привітати батьків та дідів святочним: „Христос Воскрес!“.

Яке було моє розчарування, коли відвідавши вперше у роки „відлиги“ моє родинне місто, я побачила руїни „нашої церковці“, які світили пустою на давній вулиці Коперника. То було ще одне збурене плесо дитячих споминів. Прийшлося поховати і цей десь у закуток пам'яті та не викликати його у святочний час.

Аж ось тепер потрапила до рук вістка зі Львова у нашій пресі, що вирішено церкву св. Духа відбудувати, а наріжний камінь закласти під благословінням Папи Івана Павла II. Інформують також, що цю церкву св. Духа включено до державного переліку пам'яток, що потребують відродження, та що вже розпочалася реставрація складових частин інтер'єру. Значить, наша так близька нашій родині, церковця має шанс віджити та відродитися?

Як добре дістати таку радісну вістку саме у Великодній час! А з цією вісткою відродилися спомини, і перед очима стоїть, немов це було вчора, та церква із стрункою вежею, і скромні будови семінарії, що стільки років служили твердинею духовної сили.

Може, відбудова церкви принесе так дуже потрібну радість довколишнім мешканцям і, може, як колись нашій родині, великодні дзвони церкви св. Духа будуть сповіщати їм що „Христос Воскрес“?

О-КА

Молода українська опозиція шукає поміч

В останніх місяцях куди рідше, як раніше, приїжджають до нас посланці з України, щоб знайти підтримку і поміч. Саме того, здається шукали тут два представники громадського Комітету „За правду“, про який мали ми нагоду вже не раз читати у різних засобах інформації.

Владислав Касків і Тарас Кузьмів, речники Комітету „За правду“, приїхали, щоб інформувати про сучасний політичний стан в Україні нашу громаду і також американські чинники у Вашингтоні. Ми мали нагоду послухати їх у приміщеннях УККА в Нью-Йорку у неділю, 25 березня, де зібралася група зацікавлених громадян – на жаль, у великій більшості старших віком. З дуже коротких інформацій члена президії і координатора коаліції „Свобода вибору“ В. Каськова ми дізналися, що комітет вже об'єднує майже 400 різних організацій і по-

стійно напливають нові члени. Присутні мали нагоду побачити дуже короткий пропагандивний фільм „Спитай“, а відтак гості відповідали на запитання зі залі. На їхню думку, немає юридичного шляху звільнити діючого президента, але завжди можна вести із ним переговори на тему його добровільної відставки. Речники Комітету підкреслювали, що більшість його членів – це молоді люди, молоді політики, які хочуть позитивних змін і працюють заради цього. На запитання, яка ціль їхніх відвідин США, ми довідалися, що представники Комітету „За правду“ очікують від членів діаспори поміч у тиску на Уряд США, який може посприяти змінам політичних обставин, що існують тепер в Україні. Після зустрічі з громадою метрополії гості поїхали ще до Вашингтону.

О. К.

Відгукнулися на мою біду

Хочу через газету привітати зі святом Христового Воскресіння дорогих мені людей, які відчули моє горе і озвалися на мою біду. Це – М. Висюнтник, Михайло і Оля Танські з Арізони, Ірена Клівак, В. і О. Гринькови, Марія Кейм з Флориди, С. Лішинський, Марія і Северин Зло-

човські, Анна Петрунко, Володимир Сливоцький, Сара і Марія Крушельницькі. Шкодую, що не знаю прізвища о. Степана. Дякую вам, добрі люди, за допомогу в лікуванні сина.

Надія та Ігор Кудревичі,
м. Бучач, Тернопільської обл.

 СВОБОДА Політичний тиждень України FOUNDED 1993 Svoboda (ISSN 0274-0964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 260, Parsippany, NJ 07054 Svoboda: (973) 292-9600; Fax: (973) 644-9510; U.N.A. Fax: (973) 292-0900 E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 260, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices. Передплата на рік \$35.00, на півроку - \$17.50. Для членів УНСОЗУ \$45.00 річно, на півроку - \$22.50. За кожну зміну адреси - \$1.00. Чекі і грошові перекази виставляти на "Svoboda". Головний редактор — Ірена Ярославич Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Частю.	
Адміністрація „Свободи“ Адміністратор БОЛОДИМИР ГОНЧАРЕНКО Керівник відділу оголошень Маріяка Олександрівська Передплата — Маріяка Пенджола	(973) 292-9600 (дод. 3041) (973) 292-9600 (дод. 3040) (973) 292-9600 (дод. 3042)

АНАТОМІЯ ПЕСИМІЗМУ

Родопи – тут і тепер

Петро Часто

Втім, „теорія маятника“ вповні застосовна, бо ж хіба мислячі українські голови сьогодні не хитаються скрушно туди-сюди? І амплітуда коливань в межах сучасного українського відчаю така, що „стрілка“ то доходить до крайнього негативізму, який сам ставить себе поза аналізом (стаття у львівській газеті „Експрес“ – „Ми ніколи не побудуємо незалежної України“, або „дослідження“ в київському „Дзеркалі тижня“ і ньюйоркській „Закордонній газеті“ – „Сталін та Щербицький як головні творці української нації та державності“), то підводить до такого рівня доказовості і об'єктивності, що читач просто змушений зробити той же невтішний висновок.

Недавно помер Роман Андріяшик, письменник з особливо гострим відчуттям реальності, автор блискучих романів „Полтва“, „Додому нема вороття“, „Три хрести“ та інших. Ніби передчуваючи скорий відхід, він вдався до публіцистики – до жанру, в якому думка невіддільна від голосу серця, тому, читаючи, ми можемо, німіючи з жаху, реконструювати атмосферу, в якій народжувалися ці слова:

„...Український народ поринув у підспудне дрімотне затишшя, а чи дадуть йому прокинутись колись? Чи, коли прокинеться Бог? Чи тоді, як зане, втративши інтерес до планети-самовбивці?...

...Теперішня Україна – останній шанс української нації на незалежність, бо триває ненасильницькоспровоковане зросійщення, неспровокованонасильницьке оголення до самої протоплазми душі й тіла української людності, глобальне збіднення віри й тотальне розграбування народних скарбівень від ікони до обезбарвленого скрутля художнього полотна в сирих підвалах старовинних кам'яниць. Гниють книгозбірні, архіви, сховища. Тліють рукописи, вмирають мелодії, німіє слово, сліпнуть стомлені очі, вапніють серця. Такої батіївщини ще не звідала українська земля, яка пам'ятає і половців, і Андрія Боголюбського, і татарських півнів, і сталініщину, і конфіскації Кракова, Дрездена й Ермітажу...

...В народі кажуть про Незалежну Україну: та нехай валиться, тільки б без війни.

Цього разу не буде й Крут...“ („Український форум“, 21-28 лютого 2000 року).

Перші п'ять років незалежності і безплідного галасу ста партій підвели нас до висновку, що суспільство ділиться не за партійною ознакою, що над правизною і лівизною, над консерватизмом, лібералізмом, монархізмом, анархізмом й усякими іншими „ізмами“ передусім панує етнолінгвістичний поділ, тобто йдеться про притрушене квіточками „нових часів“ старе протистояння між українством і його одвічними ворогами. На цьому тлі виокремлю-

ються підставові різниці між національно свідомою Галичиною і зрусифікованим українським сходом. Іншими словами – між меншістю і більшістю спільноти. Щоб зберегти цей статус-кво, не дати оглухлій і осліплій більшості проковтнути національно свідому українську меншину в Україні, дехто з ідеологів українського відродження вбачає порятунком у поверненні до федеративного устрою України. З цієї ідеї, як відомо, почав свою політичну діяльність Вячеслав Чорновіл, однак невдовзі відмовився від неї як від передчасної – в момент державного унезалежнення, коли саме унітарність і соборність творили внутрішню енергетику української національної революції. Згадаймо також, що за федеративний устрій виступали й комуністи – з діаметрально протилежних позицій: щоб утримати під своїм впливом схід і південь України.

Насправді йшлося не про статус-кво, а про „або-або“, про „хто кого?“, про „бути чи не бути?“. Друга незалежна п'ятирічка пов'язана з шаленим наступом антиукраїнства, з новою хвилею русифікації, яка майже витіснила українську мову з інформаційного простору, а українську культуру – зі щоденного буття. Знічені цією нібито очевидною поразкою українського націоналізму, наші „світлі голови“ відповіли старою рефлексією: бий свого, щоб чужі боялися. За цією логікою винними виявилися національно-самостійницькі сили, зокрема та сама Галичина. „Галицькі політики нині надто страждають від комплексу непотрібності у столичних владних кабінетах. І не розуміють, що насамперед розбудовувати потрібно регіон – Галичину, а вже згодом диктувати свої умови з позиції рівноцінного центру, а не провінції“, – пише, не без рації, дуже цікавий автор Кость Бондаренко в есеї про короля Данила Галицького.

Отож винного знайдено! І вже не тільки без рації, але й без болю і муки, з погляду незангажованого „третьєсуддї“ судить „закофаних західняків“ Юрко Квік у львівському журналі „І“ (ч.18, 2000): „Домінування в масовій свідомості галичан таких традиційних мітологем української націоналістичної ідеології, як „соборність“, „державність“ чи „український П'ємонт“ сформувало принципово спотворені уявлення західніх українців про те, чим є сьогодні Україна і ким є вони самі в Україні. Породжені цими уявленнями всеохопний етатизм та „культ“ Української держави, а також вдале маніпулювання націоналістичним дискурсом з боку пост-колоніальних київських еліт не дозволяють сьогодні галичанам розпізнати переважно „креольський“ характер цієї держави і країни, який сам по собі є достатньою державою для відновлення русифікації...“.

Після такого безрадісного „дис-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНЦІ У СВІТОВІЙ НАУЦІ

Сергій Подолинський – економіст, соціолог, фізіократ

Василь Шендеровський,
доктор фізико-математичних наук, професор

Народився майбутній вчений на Черкащині, в селі Ярославці 31 липня (за новим стилем) 1850 року. Батько Сергія, Андрій, писав вірші, нав'язні темами українського побуту і народної творчості. Мати, Марія Сергіївна, – уроджена княжна Кудашева. Дитячі роки Сергія минули в маєтку батьків. В сімнадцятирічному віці хлопець вступає на природниче відділення фізико-математичного факультету Київського університету.

Університет св. Володимира до 1919 року, незважаючи на русифікаторську політику уряду, завдяки діяльності кількох поколінь українських вчених, зокрема професорів Володимира Антоновича, Драгоманова, Зібера, Олександра Кістяківського, Костомарова, Лучицького, Перетца, Довнар-Запольського, зробив багато для розвитку української науки та культури, виховав визначних українських культурних та громадських діячів.

Цей панівний в університеті дух не міг не вплинути на юного студента Подолинського. Під час навчання він зближається з Михайлом Драгомановим та Миколою Зібером і захоплюється ліберальними поглядами.

Микола Зібер – це видатний економіст і соціолог, походив зі швайцарсько-українського роду, член Київської Громади, згодом названої Старою Громадою, професор політичної економії в університеті. Приятелював з Михайлом Драгомановим, після звільнення якого в 1875 році, за особистим наказом Олександра II, з Київського університету, на знак протесту також залишив університет і оселився у Швейцарії. Підтримував тісні зв'язки з діячами віденської „Січі“, одним із засновників якої був Іван Пулюй.

Закінчивши 1871 року університет, Подолинський виїздить за кордон для продовження медичних студій. Живе в Парижі, Лондоні, Цюриху, Відні, Бреславі. Знайомиться з львівськими та віденськими студентами-українцями. 1872 року зійшовся в Парижі з провідним російським народником Петром Лавровим. Кілька років співпрацював з ним в еміграційному журналі „Вперед“, представляючи там український соціалізм. Того ж таки року знайомиться в Лондоні з Марксом і Енгельсом, співпрацює з Товариством українських студентів у Відні. Саме тут, за сприяння Остапа Терлецького (зазначу, що Терлецького разом з Франком та Павликом було заарештовано у Відні в 1877 році за пропаганду соціалізму), Сергій Подолинський організував видання політичної літератури українською мовою. Зокрема видає популярні праці: „Про хліборобство“, „Парова машина“, „Про багатство та бідність“, „Про Правду“, „Правдиве слово хлібороба до своїх земляків“.

Саме за розповсюдження цих

праць в Галичині і було заарештовано Івана Франка і його товаришів. Ці брошури наробили багато клопоту російській та австрійській поліції і були заборонені в Росії та Австрії.

У 1876 році Подолинський закінчує медичні студії. Захищає в Бреславі докторську дисертацію німецькою мовою на тему „Розщеплення білків ферментами підшлункової залози“. Дисертація мала добрий відгук у наукових колах. Потім недовго перебуває у Ярославці, де організовує народну лікарню. У 1877 році живе в Києві, викладає на курсах медсестер. Одружується зі слухачкою курсів Андрєвою і виїздить з нею до Франції. Оселяється в Монпельє, де працює як лікар. До цього періоду належить його наукова праця, надрукована 1879 року в Женеві: „Життя і здоров'я людей на Україні“.

Це перша в українській літературі наукова праця з особистої та громадської гігієни. В ній викладені умови життя, праці, побуту різних категорій українського населення. Цією працею, наголошував Франко, „могла б повелічатися кожна європейська література“.

1880 року Подолинський разом з Драгомановим, Павликом видав у Женеві два числа журналу „Громада“. Світогляд Подолинського в цей період формувався під впливом російської революційної літератури, творів Тараса Шевченка. Він публікує в Женеві ґрунтовну працю „Ремесла і фабрики на Україні“. Дослідники назвали її „першим українським підручником з політичної економії“. В ній автор стверджує, що економічні процеси на Україні відбувалися відповідно до процесів, що мали місце в Європі. Подолинський розглядає економічну історію України як частину загальної історії людства. Ця праця була заборонена царською цензурою „для обігу в Росії“.

Наступає в житті Подолинського період найвищого злету його наукової творчості. Він публікує одну з найважливіших своїх праць в журналі „Слово“: „Людська праця і її відношення до розподілу енергії“.

„Праця, – за визначенням Подолинського, – є таке споживання механічної та психічної роботи, нагромадженої в організмі, яке має результатом збільшення кількості перетворювальної енергії на земній поверхні“. І далі вчений ставить завдання „з'ясувати значення умов, які супроводжують проходження праці, представити найголовніші прояви в житті організмів і вказати на наслідки споживання праці, тобто на наслідки впливу трудящих людей і тварин на докільнісну природу“.

Вчений вважає, що сумарна енергія Всесвіту є величиною незмінною, чого не можна стверджувати про окремі частини Всесвіту. За умов, коли внутрішня енергія Землі все меншу роллю відіграє в енергетичному бюджеті

(Закінчення на стор. 19)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ	
Предсiдник ОЛЕНА М. ДІЧУК 2200 Route 10, P.O. Box 250 Raritan, NJ 07064	СЕРГІЙ ОСИПЧЕНКО 25 Iz on Ct Mahwah, NJ 07447-3510
Заст. предсiдника СТЕФАН КУРОПАСЬ 105 E. Salem Dr Schramburg, IL 60153	ЕЛЕНА БАЧЕНЬСКА 101 E. 8th St New York, NY 10003
Директор на Канаду о. МИРОН СТАСЬ 11 Leeds St Toronto, ON M6C 1H7, CAN	АНДРІЙ СКИВА 4575 N. Maple Ave Hawthorn Heights, IL 60156
Заст. предсiдника АНД. ДІДЕНКО-ПІТІВЕНКО 137 Cypress Spring Dr Arlton, MD 20601	АЛБЕРТ КАМЕНОВСЬКИЙ 20 Simon Pickett Crescent Scarbroon, ON M7H 3T1, CAN
Головний Секретар МАРІА ЛЕВКО 2200 Route 10, P.O. Box 250 Raritan, NJ 07064	Головний редактор „Свободи“ ІРИНА ХРОСОВИЧ 2200 Route 10, P.O. Box 250 Raritan, NJ 07064
Касир СТЕФАН КАЧАВАЙ 2200 Route 10, P.O. Box 250 Raritan, NJ 07064	Головний редактор „Українського Тижнича“ РОМАН РАДЗІВЕНЧУК 2200 Route 10, P.O. Box 250 Raritan, NJ 07064
КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ	
ВАСИЛЬ ПАСТУШОК 5 Park Ave., P.O. Box 240 Swatishore, PA 15061	Адміністратор соці. Союзів ІРИНА ЧОПЕК Woodmoor Rd. Katholikon, NY 12440
СТЕПАН ГАВРИШ 155 Hulettsdam Rd. Hulettsdam, PA 15055	ПОЧАСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС
ОЛЕКСАНДЕР СЕВАФІН 2585 Timberbrook Trail Troy, MI 48065	СТЕПАН КУРОПАСЬ 107 Hallettswood Dr De Kalb, IL 60115
ХРОСТИВ ЗАВІСЬКИЙ 11 Bradley Rd. Clark, NJ 07006	АННА ЧОПЕК 675 44th St Los Alamitos, NM 87544
МИРОН ГРОХ 11 Kays Dr Bouthill, ON L0S 1B4, CAN	МАРІА ДУШЕНЬК 2 Maple Ave. Brooklyn, NY 11209
РАДНИ	
ТАРАС ШМАЦАЛА 1722 Bullock Rd. Cleveland, OH 44115	АННА ГАРАС B30 Greenleaf St Bathurst, PA 15017
ОЛЕКСАНДЕР ХУДОШІЙ 251 Utton Ave. Clinton, NJ 07013	МИРОН КУРОПАСЬ 107 Hallettswood Dr De Kalb, IL 60115
ТІКЛЯ МОРОЗ 345 36th Ave. Lachine, PQ H8T 2A5, CAN	о. прот. СТЕПАН БІЛІК 1750 Jefferson St., Apt. 301 Hollywood, FL 33020
ГАЛІНА КОЛІВЦА 100 Montgomery St. Apt. 23-B Jersey City, NJ 07302	БОЛЕСЛАВ СОЛАН 53 Baskinville St Jersey City, NJ 07304
МІКОЛА ДІКІВСЬКИЙ 2065 Ridge Rd. Est Ambridge, PA 15003	ІРИНА ЧОПЕК P.O. Box 45 East Charleston, VT 05633
ВАСИЛЬ ШЕРЕМЕТА 1510 Hilltop Terrace Huntingdon Valley, PA 15006	ІОСІП ЛЕКОГІР 2843 Deer Path Scotts Plains, NJ 07076
ВАСИЛЬ ЛУЧЕНЬ 49 Windmill Lane New City, NY 10958	АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО 39440 Ridgewater Dr Northville, MI 48167
СТЕФАНІА ГАВРИШОК 53 Michael Dr P.O. Box 174 Cotuit, NY 12415	ТАРАС ШМАЦАЛА о. 10976 Tiger Trl Evansville, OH 44611
АНДРІЙ БОРОВИЧ 9 Raymond Place Newark, NJ 07106-3613	ГЕНІЙ ОЛЕК СКАПІ 7844 W. Rosedale Ave Chicago, IL 60631
	ВАСИЛЬ ДІДЕНКО 30 Allentown Drive, Apt. 402 Bington, ON N9A 4Y3, CAN

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ЛЮТИЙ 2001 р.				
	Множ.	Дорослі	АДЛ	Разом
Активні члени 1/2001	7,089	14,916	3,477	25,482
Неактивні члени 1/2001	7,314	17,679	0	24,993
Всі члени 1/2001	14,403	32,595	3,477	50,475
Активна членство				
Прийшли у 2/2001				
Нові члени	10	29	0	39
Нові УП	0	0	0	0
Прийшли разом	9	3	4	21
Разом	19	37	4	60
Убуток у 2/2001				
Померли	1	43	1	45
Вибрали гроші	19	29	0	48
Відійшли з дозвілених книг грамотаних	18	3	0	26
Виплатили гроші на надання забезпечення	10	14	0	24
Відійшли на час. книги забезпечення	1	1	0	2
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	30	72	0	102
Виплати забезпечення (активні)	48	88	86	222
Кінцево забезпечення	1	5	4	10
Разом	125	260	91	479
Всі активні члени 2/2001	6,980	14,693	3,390	25,063
Неактивна членство				
Прийшли у 2/2001				
Виплатили забезпечення	10	14	0	24
Відійшли на часовою книжкою забезпечення	1	1	0	2
Виплати продовж. безплатно забезпечення	30	72	0	102
Разом	41	87	0	128
Убуток у 2/2001				
* Померли	1	59	0	60
* Вибрали гроші	14	27	0	41
Дозвілі книг. гр. неоплаченою книжкою	0	4	0	4
Померли з активні	9	3	0	17
Виплати забезпечення (неактивні)	0	0	0	0
Разом	24	93	0	122
Всі неактивні члени 2/2001	7,331	17,668	0	24,999
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 2/2001	14311	32361	3390	50062
(В Виплати і гроші не платили грошей)				

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ
ГРАМОТИ

від 1-го лютого 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні плани

Відсотки в першому році – нові аплікації
(Відсотки гарантовані на один рік)

7%

Одноразові і гнучкі пенсійні плани
(Існуючих грамот)

\$100,000 або більше

6%

\$50,000 до \$99,999.99

5,75%

\$100 до \$49,999.99

5.50%

Гнучка 10 пенсійна грамота
(в другому році)

6%

Не ризикуйте своїми пенсійними фондами. Біржа іде вгору і вниз, але Ваші пенсійні фонди повинні бути забезпечені проти таких змін. Пенсійні грамоти УНС забезпечують Вам постійний зріст. За інформаціями про наші пенсійні плани телефонуйте безкоштовно на

1-800 253-9862 дод. 3013

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято Лесі Українки

МАЯМІ, Флориди. – 18 березня Відділ СУА ім. О. Теліги організував свято на честь Лесі Українки з нагоди 130-ліття від її народження. Свято відбулось у залі української католицької церкви. Отець Іван Чировський відмовив молитву. Доповідь зробила Ліда Гладка – заслужена союзниця, колишня членка головної управи.

Мистецьку частину уложила Ірена Дзюбинська, секретарка нашого відділу. Поезії читали Наталка Гаврилів – наша членка, і волинянка Марія Конт – голова УККА. Сольо виконала Дана Максимович при акомпаніменті сестри Харини. Женья Короленко з О. Головацьким відспівали „Це все Божі дари”. На сцені був портрет Лесі Українки, образи-квіти роботи нашої секретарки Ірени Дзюбинської. Приготуванням залі займалася Неля Плечан, а квітами – Соня Серна, касирка. Свято було заплановане імпрезовою референткою Іриною Ракуш.

М. Х. Тершаковець

ГЛЕН-СПЕЙ. – 24 лютого місцевий Відділ Союзу Українок Америки відзначив свято Лесі Українки. Його відкрила голова СУА Наталія Мельник. Оля Лимник виголосила слово про життя і творчість поетеси. У мистецькій програмі взяли участь Марія Гугель і Марта Костик, які співали пісні на слова Лесі Українки. Фортеп'яновий супровід Герти Гірняк. Вірш Лесі Українки прочитав Адріан Сірко – внук Дарії Сірко, колишньої голови СУА. Виступила Адріана Лі Греча, Анна Пишимуха, скрипаль – віртуоз Ігор Шабльовський. Сцену гарно прибрали Галина Кандюк і Оріся Салаяк. Програмки виготовила Христя Шабльовська. Увесь дохід з імпрези призначено для бідних в Україні.

Наталія Мельник

С. Куропася нагороджено Золотим Хрестом Заслуги

ЧИКАГО. – У повоєнні роки новоприбулі спирались на допомогу діяльних людей, в числі яких були інж. Степан Куропась – власник газолінової станції, Іван Дужанський – молочар, і д-р мед. Іван Смух. Два останні вже померли, а інж. Степан Куропась діждав свого 100-річчя, що відбулося 1 жовтня 2000 року.

Уродженець Перемищини, в роки Першої світової війни він воював в австрійській армії, потім в УГА, був покликаний до польського війська. В Празі закінчив агрономічні студії. Після чого виїхав до Америки, де включився в

активне громадсько-політичне життя.

В січні ц. р. Головна управа братства колишніх вояків Дивізії „Галичина” нагородила С. Куропася найвищою відзнакою братства – „Золотим Хрестом Заслуги”. На місячних сходинах Т-ва сеньйорів при катедрі св. Володимира, які відкрив голова мгр. Володимир Шебльовський, мгр. Орест Городиський з доручення Головної управи братства разом з головою Станіції Юліаном Юринцем вручили зворушеному інж. С. Куропасеві Золотий Хрест Заслуги.

О. Г.

Екзекутива УККА готується до свята України

НЬЮ-ЙОРК. – 24 березня Екзекутива УККА обговорила хід підготувань до III Всесвітнього форуму українців, який відбудеться 18-20 серпня в Києві.

Світове українство представлятимуть 300 делегатів, 150 з яких належатимуть до „західної” діаспори, а інша половина – до „східної”, з тих частин колишнього Радянського Союзу, де проживають українці. Крім того, США представлятимуть 30-35 членів УККА та УАКР. Після офіційних церемоній під час III Всесвітнього форуму українців присутні будуть запрошені на офіційне відзначення 10-ої річниці незалежності України у палаці культури „Україна”.

До 10-ої річниці незалежності України, після засідання представників українських організацій у Вашингтоні, плянується об'єднане відзначення у Вашингтоні у вересні, коли Конгрес розпочне свою працю. Місцеві відзначення

необхідно координувати з головним. Інформацію про історію та незалежність України буде надіслано до всіх відділів УККА у травні-червні з метою відзначення 10-ої річниці на місцевих теренах.

Президент УККА Михайло Савків мол. ознайомив членів екзекутиви з листом-поздоровленням до президента Д. Буша від УККА. Скарбник УККА Михайло Шпонтан доповів про витрати та прибутки за перший квартал.

Руйнівну повинь на заході України теж обговорено на засіданні екзекутиви УККА. Голова Ради оборони й допомоги українцям при УККА Іван Буртик розповів про заходи допомоги потерпілим у Закарпатті. УККА звернувся до української громади з проханням надсилати одяг, ліки, консерви, гроші для наших земляків у Закарпатті.

УККА

Сумівський бал дебютанток

НЬЮ-ЙОРК. – В суботу, 10 лютого, в залі готелю „Кравн Пляжа” у Вайт Плейнсі, Крайова управа Спільки Української Молоді Америки влаштувала бал дебютанток, які, досягнувши 16-річчя, вступають на новий етап свого життя. Сумівська родина з приємністю представила 17 юначок – з надією, що вони як свідомі українки, виховані в СУМі, будуть займати відповідальні і провідні функції в українському суспільстві.

Баль відкрили Ярослав і Леся Палилики і організаційна Схід-КУ СУМ Ліда Микитин. Присутніх привітав голова Крайової управи Юрій Наконечний. У проведенні балу допомагали Марта Мацелюх, Андрій Бурчик, Славко Кіцюк, Володимир, Марійка і Лариса Юрченко, Ірина Лібер, Надія Кудрик, Татяна Русинко, Марко Козіцький, Катя Романів, Мишел Одомірок, Оксана Васічко і Давид Одомірок.

Отець Богдан Данило відкрив бенкет молитвою. Після молитви відбулось представлення дебютанток зі їхніми ескортами та батьками. Танцювальний вхід молоді підготував молодий хореограф з сумівського танцювального ансамблю в Йонкерсі Гриць Момот.

В складі дебютанток були з осередку Нью-Йорк – Маруся Попович з ескортом Николою Рудиком. Надія Дябога з ескортом Степаном Сікорським, Катя Косів з ескортом Данилом Пушаком, Катя Бабська з ескортом Стефаном Фричем, Наталка Ступак з ескортом Миколою Ектардом; з осередку Пасейк – Ганя Падко з ескортом Семеном Варихою, Леся

дрієм Кудриком, Іванка Цинайка з осередку Філядельфія, з ескортом Андрієм Бучаєм. Дебютантка Леся Кузів в імені всіх дебютанток виголосила „Приречення дебютанток СУМ”.

Які дальші пляни дівчат? Маруся Попович має бажання стати лікаркою, Таня Падко і Діана Дідух – спеціалістами з комп'ютерів, Леся Кузів – графічним проєктувальником, Надія Дябога і Лариса Бел – психологами, Іванка Цинайка – архітектором, Катя Косів, Марія Павкович і Катя Бабська – адвокатами, Гвендолин Вон Гофен – купцем одягу, Христя Галонзка хоче стати мистцем, Марія Анна Оленчин має бажання займатись

вищими студіями, Стефця Ранок мріє стати бухгалтером, Юстина Валега – дизайнером одягу, Діана Вариха – фізичним терапевтом або психологом, Наталка Ступак – патологом мови.

Після презентації дебютанток відбулась забава, для якої грала оркестра „Золота булава”. Багато молодих взяли участь у танці коломийці, яка тривала майже 30 хвилин, що стало доказом любови до народних танців і праці танцювальних гуртків, які існують майже в кожному Осередку СУМ. Присутні забавлялися до ранку.

Орест Козіцький,
пресовий референт Крайової
Управи СУМ Америки

Сумівські дебютантки з ескортами.

День пам'яті Тараса Шевченка в Америці

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Вечір відзначення 140-ліття смерті Шевченка складався із Шевченкових поезій і пісень на його слова. Свято відкрив голова Осередку Праці НТШ д-р Ярослав Заліпський, привітавши Митрополита Степана Сороку та присутніх. Ведення концерту передав Іванові Праскові, який подякував за довіру та висловився про вагу невмирущого слова Шевченка. Почато програму „Заповітом” на музику К. Стеценка у виконанні чоловічого хору „Прометей” під батуту Нестора Кизимишина, акомпаніємент Галини Мазурок-Рей.

Центральною точкою концерту була моновистава за працею проф. Павла Зайцева „Життя Тараса Шевченка” у виконанні народного артиста України Івана Бернацького, що є актором театру і екрану в Україні. Можна було прикрити повіки і бачити, немов на невидимому екрані, життя Шевченка – від коліски в убогій кріпацькій хатині – до останнього віддиху його, коли 140 років тому в скромному петер-

бурзькому мешканні зійшов до свого мольберта, щоб в останнє помалювати, та не судилося – зупинилося його втомлене серце.

Актор Іван Бернацький продеклямував на кінець „Послання” поета, послання усім нам, і в Україні й на чужині. І залишився усім нам заповіт: „Свою Україну любіть, любіть її во время люте, в останню тяжкую минуту за неї Господа моліть...”.

Присутні нагородили визначного актора овацією, вставши з місць. Першим піднявся Митрополит.

Хор „Прометей” виконав майстерно пісні „Думи мої”, муз. Євгена Козака, „Дніпро реве”, сл. В. Чайченка, муз. Д. Січенського, і „Реве та стогне”, муз. Д. Крижанівського. На додаток виконано „Прометей”, муз. Кирила Стеценка, сл. Олександра Коваленка.

Подякою організаторам і виконавцям закінчив свято ведучий І. Праско. Прозвучав на кінець гімн „Ще не вмерла Україна”.

Н. Пазуняк

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – В неділю, 11 березня, в залі Української Католицької Церкви Входу в храм Пресвятої Богородиці відбулося Шевченкове свято, яке підготував громадський комітет.

Програма почалась „Заповітом”, який виконав об'єднаний мішаний хор під диригентурою Люби Інград. Свято відкрив голова комітету Володимир Король і передав ведення програмою координаторові – голові СУА Орисі Свистун. Деклямацію Т. Шевченка „Лічу в неволі дні і ночі” виголосила – Галина Король. За вміле виконання присутні щиро нагородили її оплесками. Святочну доповідь виголосив Омелян Граб.

У доповіді Омеляна Граба підкреслено актуальність Шевченкового світобачення для кожного з наступних поколінь, які прийшли і приходять у світ. „Змінюються звичаї, але великі мистецькі надбання залишаються, – сказав доповідач. – І до таких надбань світу належить творча спадщина Т. Шевченка”. Поет більше від інших діячів української культури спри-

чинився до відродження і розвитку української духовності. У його творах висловлено загальнолюдські ідеали, за утвердження яких ніколи не припинялася боротьба прогресивної громадськості. Його заклик до боротьби за волю став гаслом численних українських рухів і зривів. Програма продовжувалась виступом об'єданого жіночого хору, який виконав ряд пісень на слова Т. Шевченка, які написали М. Гайворонський, Е. Козак, О. Роздольський, Ф. Котко.

Голова Українського релігійного осередку Св. Андрія та член Українського громадського комітету, зложив подяку комітетові за вдалу підготовку академії, священикам – за участь, учасникам – за її проведення, а гостям – за численну присутність. Подяку було висловлено, зокрема Любі Добровольській-Інграм та її чоловікові д-рові Іванові Інграмові, Орисі Свистун.

Григорій Королишин,
пресовий референт,
голова відділу УККА

НЬЮ-ЙОРК. – Щорічна Шевченківська конференція, що її влаштовує у пам'ять свого патрона Наукове Товариство Шевченка в США, у цьому році відбувалася вже 21-ий раз і, як кожного року, вона була урочиста та глибока своїм змістом.

Співучасниками її були Українська Вільна Академія Наук і Український Науковий Інститут Гарвардського університету, то ж від імені УВАН відкрив її у вщерт заповнений залі НТШ-А проф. Альберт Кіпа 10 березня, в пополудневих годинах. Він підкреслив, що ін-

Доповідачі XXI наукової шевченкознавчої конференції (зліва):
А. Кіпа, П. Гриценко, В. Карпинич.

ЮНІОНДЕЙЛ, Н. ДЖ. – ... „І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій не забудьте пом'янути незлим тихим словом” – саме під такою назвою в одну з неділь березня в Культурному центрі української православної церкви св. Михаїла (Київський Патріархат) в Юніонедолі, що на Лонг-Айленді, відбулося урочисте відзначення 140-ої річниці з дня смерті Великого Кобзаря України.

Після Служби Божої вся церковна громада, гості зі сусідніх церков зібралися в святково прибраній залі. Свято відкрив найстаріший член парафії – професор Іван Самійленко. Він коротенько охарактеризував життєвий і творчий шлях українського генія.

„Реве та стогне Дніпр широкий” – цим твором розпочали свою концертну програму учасники художньої самодіяльності. Піснями „Така її доля”, „Думу мої...”, „За байраком байрак” – зачарували залю тріо Тетяни Редько, Валентини Приходько та бандуристки Елі Піддубної. Сімейство Демчуків – Петро, Наталка та дочка Галя прекрасно виконали „Катери-

ну”, „Розриту Могилу”, а батько родини Петро майстерно проспівав „Літа орел...”, „По діброві вітер віє”. „Причинну” чудово деклямувала Оля Кульчицька. Невмирущу „Наймичку” подарували глядачам подружжя Лариса та Володимир Лисняки, митрофорний протоієрей о. Микола Федак прочитав „І золотий й дорогий”, „І виріс я на чужині”, піснею „Зоре моя вечірняя” – порадувала всіх Олесь Селета. Щедрими оплесками вітали присутні молодших „артистів” – Лесю Заздравну, Марічку Піддубну, Віту Семенчук та Василя Кульчицького. Кульмінацією виступу став невмирущий вічно живий „Заповіт”, котрий, стоячи, виконувала вся зала.

У заключному слові о. Миколай подякував друзям за програму, усім присутнім – за участь в Панатхиді пам'яті Кобзаря та спільній молитві. Голова управи Іван Мандзич також подякував учасникам концерту. Активну участь у проведенні свята взяли також голова УККА Богдан Ігрин, Іван Саранча, Мирослав Сабадило.

Марта Скларук

Учасники програми в Юніондейлі виконують „Заповіт”.

БРАНСВІК, Огайо. – 11 березня в залі православної церкви св. Стефана відбулось Шевченкове свято, яке підготували Людмила Вебер, Остап Стасів та дякон Тимофій Білинський. Діти читали вірші українською мовою, а їхні личка щасливо світилися. Хор спі-

вав під проводом Людмили Вебер. У мистецькій програмі виступили – Людмила Вебер, Наталя Шепетяк, Богдан Рак, Євген Воронюк, Назар Курдоба, а також дякон Тимофій Білинський і о. Григорій.

Марія Гаркач

телектуально-естетичне осягнення творчості Т. Шевченка – це безперервний процес, в якому ніколи не буде поставлено остаточної крапки.

Проф. Анна Процик, ведуча програмою, представила публіці першого доповідача-гостя з України – проф. Павла Гриценка з Інституту української мови НАНУ, який, добре володіючи предметом, подавав приклади, як за десятки років союетські „знавці” змінювали мову Шевченка, вкладали йому слова та окреслення, яких він не вживав, щоб в цей спосіб пристосувати його творчість до панівної ідеології.

Д-р Володимир Карпинич – член УВАН, відомий германіст, дав слухачам цікаве порівняння двох велетнів, українського і німецького народів – Тараса Шевченка і Вольфганга Гете та їхні спільні риси, зокрема їхні старання у на прямі піднесення значення жінки. Він також підкреслив те, що Т. Шевченко прискорив процес відродження народу своїми поезіями, з

яких багато, в тому числі і „Заповіт”, здобули велику кількість перекладів.

Доповідач УНІГУ проф. Григорій Грабович, що мав говорити на цікаву тему „Шевченко в рецепції Донцова”, не прибув на конференцію.

Заключне слово припало голові НТШ-А, організаторові конференції проф. Ларисі Залеській-Онишкевич, яка, як завжди, у вдумливих словах окреслила наші завдання у відношенні до Кобзаря. Вона закликала до розуміння Шевченка у нашому ХХІ сторіччі, так як Шевченко за життя старався зрозуміти свій народ і себе. Його тисяча облич змінюються з кожною добою, а нашим завданням сьогодні шукати повного розуміння поета і, як завжди, його подивляти.

Присутні мали після закінчення конференції можливість розглянути відповідну виставку творів Великого Кобзаря в приміщеннях НТШ-А.

О. К.

Привітай мене, моя Україно

ВИПАНІ. – Під такою назвою, 11 березня відбулося свято роковин Тараса Шевченка. Це четверта з черги імпреза цього року, підготована комітетом Однодоларового фонду, з метою оживити культурне життя цієї громади, а рівнож виявити подяку їй за підтримку акції „Долар для України”. Імпреза не мала традиційної програми. Не-

Шевченківські святкування в неділю, 11 березня 2001 року, в залі української православної церкви св. Трійці в Норт-Роялтоні, Огайо, в год. 3:30 по полудні. Вів програму громадський діяч Євген Палка. Свято відкрив голова УЗО Василь Ліщинський. З черги чоловічий хор „Дніпро”, під диригентурою Оксани Боднарчук, при фор-

Чикаго. Хор „Сурма” на Шевченковому святі.

буденна своєю формою, зворушлива розповідь – жива картина цілого життя поета, яку в двох годинах передав нам відомий Народний артист України Іван Бернацький, артист театру ім. Марії Заньковецької у Львові і актор кіностудії ім. Довженка в Києві, виконавець численних ролей Тараса Шевченка.

Член комітету Слава Мулик відкрила свято. Програму започатковано інструментальною музикою бандур, у виконанні бандуристки Оксани Телепко та її учениці Ренети Шипайло, під час чого Настуся Крайник засвітила всі свічки, а Мартуся Телепко поклала квіти перед портретом Шевченка, що витворило святкову атмосферу. Слідували зворушливий сольоспів пісні „Лілея” до слів Шевченка, у виконанні Оксани Телепко, та „Думи мої, думи мої” – з Данилом Шлеєнковим, юнаком з Білорусі.

У цій атмосфері розпочав маєстро І. Бернацький свою надзвичайну розповідь, відтворюючи поодинокі картини життя поета – від дитинства Тарасика, тяжіння до науки, до малярства, його любові, каторги, зустрічі з Україною, – всі етапи його життя. Заворожена публіка впродовж двох годин напружено слухала... Аж спів „Заповіту” привів слухачів до дійсності.

У своєму довгому житті я була на багатьох академіях в честь Тараса Шевченка, але такої незрівняної, під кожним оглядом, я не пережила. З глибокою пошаною до таланту І. Бернацького, напрошуються слова: „Ідіть в кожную громаду діаспори, даруйте їм живу воду Шевченківських дум, ідіть в Україну до знедолених, приспаних горем земляків і пригадайте їм, чий вони діти і які заповіти залишив їм на життя безсмертний Поет!”

Люба Турянська

КЛІВЛЕНД. – Заходами Підготовчого комітету і громадянства, під патронатом УЗО, відбулися

проводом вчителів Анни Завадівської та Дарії Крамарчук. В інсценізації „Поклін Тобі, Тарасе” виступали діти з церкви Святої Покрови в Пармі, під проводом директора Марії Помірчої і Олі Блашак. Свою прихильність до екуменізму засвідчила Перша українська баптистська церква – виступом на концерті чоловічого квартету, зі співаком і керівником ансамблю Ярославом Рудим. Члени згаданого квартету також перший раз включилися в хор „Дніпро”. У кінці концерту чоловічий хор „Дніпро” відспівав чотири пісні, солістами хору були: Віктор Богуславський, Зенко Чайківський, Василь Ільчишин і Олег Мороз, довголітній голова хору. Національний гімн завершив імпрезу.

Д-р Володимир Боднар

ЧИКАГО. – Кожного року в березні, скрізь, де тільки живуть українці, вони вшановують Тараса Шевченка. Від дня проголошення державної незалежності України вшанування Шевченка в Україні стало святом. Інакше вийшло 9 березня 2001 року. У золотOVERХОМУ Києві, в день 9 березня ніби забули, що це був день на пошану Шевченка. Куди поділась його наука: „Обніміте, брати мої, найменшого брата”. А може, вже „докотилась Україна до самою краю” і сьогодні стало невідомо, хто брат, а хто ні, кому на серці лежить добро України, а кому ні?

У Чикаго, 187-му річницю народин Шевченка вшанували спокійно, достойно, з належною пошаною до великого сина українського народу. Святкування проходило в школі св. Миколая, а його відкрив голова Іллінойського відділу УККА інж. Орест Бараник.

Першою точкою святкової програми був Шевченків „Заповіт” у виконанні хору „Сурма”, під диригентурою проф. Романа Андрушка. Наступними виступали учні Української катедральної школи св. Миколая – хор „Євшан-Зілля”, що працює під мистецьким керівництвом Марти Стадник.

Святкове слово виголосив Ярослав Загайський. В наступному номері виступив інструментальний квінтет під керівництвом Мирослава Богуна. Відтак виступила молода талановита співачка Оля По-

пова, яка виконала „Зацвіла в долині червона калина” під акомпаньямент бандури. Мило радувало присутніх тріо в складі Галини Радь, Ірени Туршин і Дарія Діденко, які під акомпаньямент бандур двох останніх проспівали три пісні.

Деклямації – вибране з творів Шевченка – звучали динамічно й драматично у виконанні Я. Загайського. Не було менше вокального драматизму в густих альтових звуках солістки Олени Новик, яка чудово виконала а-капеля „Така її доля” та під акомпаньямент бандури І. Туршин „Зоре моя вечірняя”.

В останньому номері концерту виступив мішаний хор „Сурма” зі сольо Анни Маринець. Йому акомпанювала д-р муз. Катерина Кішка. Святкову програму закінчено відспіванням українського національного гімну.

Лука Костелина

НЬЮ-ЙОРК. – В школі Українознавства ОУА „Самопоміч” Шевченкове свято розпочалося „Заповітом”, який виконали учні 4–6 класів під керівництвом вчительки хорового співу Марії Герасимович-Олинець. Акомпанювала на фортепіані Анастасія Антонів. Ведуча свята вчителька Ярослава Куницька запросила до слова директора школи Ольгу Кекіш, яка у своєму виступі підкреслила, з яким щирим захопленням уся прогресивна громадськість світу вітала рішення Конгресу Америки спорудити у Вашингтоні пам’ятник українському поетові Тарасові Шевченку, розповіла дітям історію встановлення пам’ятника.

Ольга Кекіш надала слово учневі 12 класу Іванові Кіналеві, який нагадав присутнім про життєвий і творчий шлях Великого Кобзаря. У національних вишиванках щиро і дзвінко співали малята. Передшкілля і Світличка СУА 83 Відділу (опікуни Наталія Гуга, Дарія Генза, Василя Боднарчук) виконали пісню на слова Т. Шевченка, Першоклясники декламували вірші сучасних поетів про Шевченка. Готувала дітей до виступу вчителька Уляна Ганущак. Учні 2 класу виступили з монтажем „Портрет Тараса Шевченка” на слова Лесі Храпливої-Щур. Вірш-

(Закінчення на стор. 12)

Хор учнів молодших клас на святі в Нью-Йорку.

„Лекції послів” – нова програма Катедри українських студій Оттавського університету

ОТТАВА. – Катедра українських студій Оттавського університету, крім уже існуючих програм, започаткувала ще одну – цикл „Лекції послів” (Ambassador's Lecture Series).

Інавгурація серії відбулася 27 лютого в університеті. Вечір відкрив керівник Катедри українських студій професор політичних наук д-р Теофіл Кіс. Першим у серії, яка включатиме виступи послів різних країн, була доповідь Дерек Фрейзера, канадського посла в Україні, про канадсько-українські зв'язки.

Представила амбасадора Фрейзера член Дорадчої ради Катедри професор англістики д-р Ірина Макарик. Д. Фрейзер закінчив факультет історії та міжнародних студій університету Британської Колумбії в 1958 році, у 1963 році – факультет права у тому ж університеті, і почав свою працю в Департаменті закордонних справ і міжнародної торгівлі. Служив у Сайгоні, Бонні, Москві і Брюсселі. Від 1988 до 1993 року був амбасадором в Мадящині, від 1995 до 1998 року – в Греції, а від 1998 року він є амбасадором в Україні. Д. Фрейзер одружений з д-ром Крістіною Гантел-Фрейзер, вони мають четверо дітей.

Останнє століття, – сказав амбасадор, – це час активної участі Ка-

нади в Європі, а Перша і Друга світові війни скріпили зв'язки, які продовжуються в сучасній службі миротворців НАТО на тих теренах.

Щодо Канади і України, то посол Д. Фрейзер підкреслив, що між нами існують особливі взаємини. Еміграція українців до Канади почалася від 1885 року, вони залишили позитивний слід у всіх сферах канадського життя. Тому канадський уряд так зацікавлений в демократизації України і надає більше технічної допомоги Україні, ніж будь-якій іншій східноєвропейській державі. І це буде продовжуватися. Разом з тим, зауважив посол, канадці дещо розчаровані повільною демократизацією в Україні і вважають, що економічні реформи відбуваються заповільно і неефективно.

Україна потребувала більше часу для створення державної структури, тому що вся попередня влада концентрувалася в Москві. Не було української економіки. І найголовніше, в протилежності до інших східноєвропейських країн, „Україна не мала історичної пам'яті про ринкову економіку”, – сказав посол. Беручи до уваги все попередньо сказане, він ствердив, що Канада буде і надалі підтримувати Україну, яка, хоч поволі, а все ж таки поступає вперед.

Після доповіді присутні ставили

Виступає посол Канади в Україні Дерек Фрейзер.

питання, на які амбасадор Фрейзер давав вичерпні відповіді. Доповідачеві подякувала д-р Наталія Михайлишин. Координатор Катедри Ірена Белл повідомила, що амбасадор України в Канаді д-р Юрій Щербак 18 квітня прочитає наступну лекцію цього циклу. Вона матиме назву: „Україна і виклик глобалізації”.

Юлія Войчишин

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

Збори відділів УНС:

18 квітня – 130-го відділу Т-ва св. Володимира в Нью-Йорку (в приміщенні Т. Гнатишин, 24 East 7th St., Apt. 4C). Початок о 1:30 по полудні.

20 квітня – 42-го відділу Т-ва ім. Шевченка в УНДомі Пасейку (237 Норе Ave.). Початок о 7-й вечора.

28 квітня – річні загальні збори відділів окружного комітету УНС у Бафало, Н. Й. в Українській Католицькій церкві св. Миколая (308 Fillmore Ave., Buffalo, NY). Початок о 2-й години.

18 квітня – посол України в Канаді д-р Юрій Щербак прочитає доповідь на тему: „Ukraine and the Challenge of Globalization”. Вільний вступ. Адреса: University of Ottawa, Tabaret Hall, Rm 083 (The Senate Room), 75 Laurier St. East, Ottawa, Canada. Для докладнішої інформації телефонувати на (613) 562-5800x3692 – Irena Bell.

21 квітня – презентація книжки Ігоря Старосольського „Крутими дорогами” в галерії УОКЦ у Філадельфії (700 Sedar St.). Початок о 4-й по полудні.

Плем'я пластунок „Перші стежі” повідомляє, що подання заяв на першу туру таборів Пташат на Союзівці закінчено.

Із 314 дол. до 342.4 мільйона доларів

НЬЮ-ЙОРК. – Так, із 314 доларів наша „Самопоміч” розпочинала 50 років тому свою працю. Сьогодні її активи зросли до суми 342,4 млн. дол. Цей зріст Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч” зі справжньою гордістю представив на „ювілейних” зборах 18 березня її президент Богдан Кекіш у своєму звіті за 2000 рік. У вщерт виповнений великий залі церкви св. Юра учасники відзначили 50-річчя цієї „свої” установи з теплом і щирістю, а представники громад, що одержували так потрібну фінансову допомогу, ще й з особливою подякою. Збори відкрив Мирослав Шмігель та передав їхній провід у руки Богдана Кекіша, який згадав початки діяльності кредитівки „Самопоміч” і її піонерів – І. Ольхового, Р. Раковського, довкола яких згуртувалося 37 членів і було зібрано 314,25 дол. на уділи, але українцям вистачило усвідомлення важливості справи, вистачило ентузіазму і самодисципліни. „Самопоміч” успішно розвивалася. Сьогодні кредитівка „Самопоміч” стоїть у ряді великих американських кооперативних спілок, має три філії – в Юніон-дейлі, Асторії та Кергонксоні, 12,117 членів. Тому відзначення 50-річчя її існування таке урочисте і радісне. Президент Б. Кекіш підкреслив у своєму слові, що ньюйоркська „Самопоміч” надавала постійну фінансову поміч нашим культурним установам, підтримувала певні акції і ось тепер кредитівка задєклярувала 50,000 дол. на стипендійний фонд школи при українській церкві св. Юра, де завжди відбуваються загальні збори кредитової кооперативи.

Після звітів голови позичкового відділу Михайла Савицького і голови контрольної комісії Андрія Юзенева представлено усіх почесних гостей із Владикою Василем Лостеном на чолі, представників братніх організацій – української кредитової

кооперативи в Йонкерсі та Української національної федеральної (православної) кооперативи. Усний привіт зложив представник Українського Посольства в Нью-Йорку А. Шевченко, водночас закликавши усіх присутніх жертовно відгукнутися на нове стихійне лихо у Закарпатті.

Особливе слово виголосив Дмитро Григорчук з Чикаго, президент ЦУКА, передаючи разом із щирими побажаннями грамоту від активістів кооперативного руху в Україні, що після відновлення зараз нараховує вже понад 400 кредитівок та успішно розвивається далі. Після привітів від сусідів – українських кредитівок в Йонкерсі, Пасейку і Нью-Йорку слово мав парох УКЦ о. Лаврентій Лавринюк, а відтак – Владика Василь Лостен, який особливо дякував за дар кредитівки „Самопоміч” в день св. Василя, переданий на духовну семінарію. Подяку за поміч склали також Ольга Гнатейко – від Українського Музею, Володимир Корнага – від Пласту, Микола Василь – від СУМ, Лідія Крушельницька – від Мистецької студії, Вірляна Ткач – від театральної групи „Яра”, Л. Кулинич – від хору „Думка”, Роман Маринович – від радіопрограми,

День пам'яті Шевченка

(Закінчення зі стор. 11)

привітання на слова Н. Антонів прочитала Оленка Ронан (вчителька Марія Лисецька). Майстерно виступали учні старших класів під керівництвом професора Івана Бернацького. Олесь Семенюк прочитав вірш „Стоїть в селі Суботів”. Учні 9 класу Мар'яна Бурачак, Марія Немилівська, Наталя Гузь – „Три душі, „Розрита могила” – Наталя Лисецька. Учень 10 класу Василь Куницький прочитав вірш „Заросли шляхи тернами” (вчитель Ми-

На зборах кредитівки „Самопоміч” в Нью-Йорку. Світлив Я. Кулинич

яку він провадить, а д-р Т. Крупа – від імені членів процесу-59.

Звіт голови Контрольної комісії А. Юзенева прийняли учасники оплесками, як також слово голови Номінаційної комісії Ірини Куровицької, яка заявила, що провід кредитівки перебуває у добрих руках, треба просити тому Раді Директорів в особах Б. Кекіша, М. Шмігеля і С. Качаря залишитися і на дальшу працю, що учасники зборів прийняли гучними оплесками.

На закінчення Л. Зелик проголосив, що для відзначення 50-річчя кредитівки „Самопоміч” відбудеть-

ся 29 квітня великий концерт з відповідною програмою, а в навечір'я плянується урочисте відкриття нового приміщення філії кредитівки у Кергонксоні. Але попри те, що збори були дуже успішними, все таки дивує, що численна публіка взагалі не забирала слова у дискусії, ані не поставила ніякого запиту, так що наразі закінчилися виїзунково скоро. Чи публіка мовчала, щоб в цей спосіб підкреслити вагу установи, чи, може, поспішала до щедрої перекуски, яку організатори завжди з такою охотою підготовляють?

О. К.

рослава Камінська). А потім знову слово взяли молодші школярі. „Віночок Тарасові Шевченкові” виконали третьоклясники (вчителька Люба Витвицька). Вірші Т. Шевченка прочитали учні 5 класу (вчителька Ярослава Куницька), учні 6 класу (вчителька Лариса Сонна), Максим Артимішин – „Думи мої”, родина О'Конел – Маркіян, Фуня і Тарас – виконали пісню „Тече вода з-під явора”.

Баладу „Причинна” прочитала Оля Куницька (вчителька Е. Гойдиш). Пісню-символом України „Ой у лузі червона калина” розпочали свій виступ учні 7 класу (вчителі

Лідія Гуда, Володимир Федорак). Ще линула мелодія пісні, коли почалася оповідь Олександра Фуштя про історичні джерела Шевченкового вірша „Іржавець”. Літературно-музичний монтаж прозвучав у виконанні Марії Шегди, Христини Сливинської, Роксолани Воцик, Ігоря Коцького, Лідії Ядлось, Роксолани Гладун, Олександра Фуштя.

Хор учнів 4-6 класів виконав пісню на слова Т. Шевченка „Реве та стогне Дніпр широкий”, „Думи мої”.

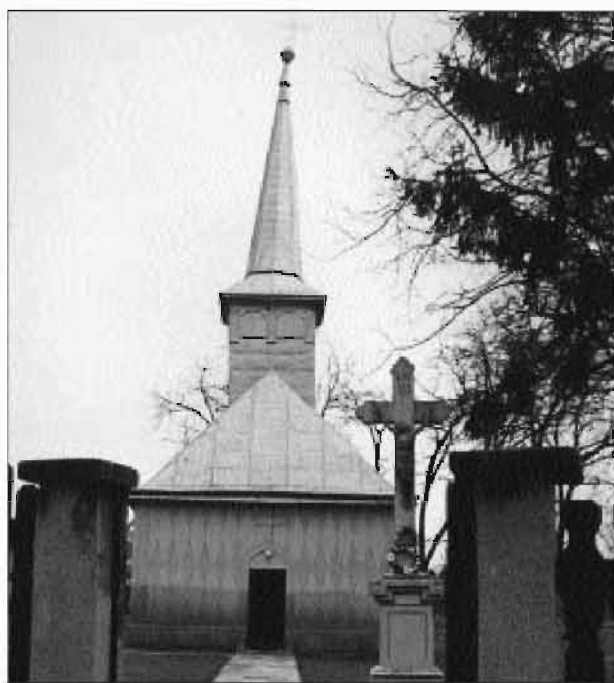
Лідія Гуда,
вчителька школи Українознавства ОУА „Самопоміч

Руйни сільського клубу.

Станом на 3 квітня у тих районах Закарпаття, які залили повеневі води Тиси та інших річок, зруйновано 1,933 будинки, загинули 9 осіб. Зі зони стихійного лиха відселено майже 5 тисяч осіб. Тим часом рівень води впав на 85-100 см від максимального. Населення приступило до очищення садиб і вулиць. Крім стаціонарних помпувальних станцій, працюють 22 пересувні станції (з Угорщини – 18, з Голандії – 4). Відновлюється сполучення між селами Тячівського, Хустського, Берегівського районів. Тривають роботи з відновлення руху поїздів на перегонах Берлібаш – державний кордон та Солотвино – В. Бичків. Повністю відновлено електропостачання і зв'язок з усіма населеними пунктами, що постраждали від паводі. Населення повністю забезпечено питною водою. До Закарпаття з інших регіонів України надійшло допомоги на загальну суму 9.3 млн. грн. Від 19 держав надійшло 245 гуманітарних вантажів вагою 2,157 тонн. Як уже повідомляла „Свобода“ (ч. 14), керівник Християнського благодійного центру „Стефанус“ Фелікс Хмельковський одним з перших доставив у Берегівський район контейнер з одягом та іншими речами першої потреби, що надійшов зі США. Пресвітер євангельських церков Іван Хрипта і його син Володимир допомогли доставити подарунки в села Мужієве, Сакове, місто Берегове.

Світлив Фелікс Хмельковський

Рівень повневих вод видно на будівлях і у хатах.

Привезли допомогу з Америки

Сумний слід стихії...

Ця вулиця була під водою, слід якої залишився на уцілілих будівлях

Сушать уціліле...

Надія Полуюан-Внукова, „Великодній натюрморт“
м. Ромни, 1993 р.

Богдан Бора

Великодня поезія

Великдень... Б'ють велично дзвони
І ранок у яркім хитоні
Встає під банею небес.
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

Народ мій серцем молодіє,
Бо знає, бачить: День леліє,
Синедріон, як морок, щез...
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

Нев'янучі чари Великодня

У житті українських громад поза рідною землею релігійні свята завжди, відколи заїснувала наша еміграція, були невичерпними джерелами духовної сили і єдності українства, тому в минулому не знайдемо жодного року, щоб українська преса не зверталася до теми релігійно-національних звичаїв. Нижче пропонуємо бесіду на радіо „Свобода“, яку 40 років тому, 8 квітня 1961 року, вів Йосип Гірняк – актор і режисер, один із сподвижників Леся Курбаса.

Понад тисячу років наш народ відзначає, як найбільше релігійне свято, день Воскресіння Ісуса Христа – Великдень. До святкування Великодня долучалися деякі звичаї, як збереглися ще з дохристиянських, поганських часів, коли наші предки поклонялися Дажбогові, Сонцю та іншим явищам природи. Мотиви обрядової дохристиянської поезії збереглися, наприклад, у гагілках та гаївках, танцях з піснями, які до наших часів виконує молодь на заході України. Де-не-де ще й тепер в ніч під Великдень розкладають на околиці села велике вогнище. Воно символізує наближення свята Воскресіння Христового. Але в сиву давнину вогонь розкладали парубки і дівчата з думкою про доброго божка Лелю, божка краси, кохання.

Останній тиждень перед Великоднем зветься „білим тижнем“, бо впродовж цього тижня йде підготування до свята. Все прибирають, чистять, прикрашають. Про цей білий тиждень існує навіть приказка: „Шити й білити, бо завтра Великдень“. У четвер цього тижня – „чистий четвер“, все вже підготовлене до свята. Дівчата вмиваються до схід сонця, а воду виливають на перехресті шляхів, непомітно для інших, щоб бути гарними. У церквах відправляють Страсті, тобто вшановують Ісуса Христа за муки, які Він терпів перед смертю.

Повертаючись із церкви, люди несуть додому запалені свічки, а вдома цим вогнем малюють хрести на сволоках хат, як знак, що це християнська хата, що її мешканці християни, діти Ісуса Христа. У страсну суботу перед неділею, тобто перед самим Великоднем, ніхто не працює в полі. Вдома батьки розповідають дітям про великі страждання Ісуса Христа, які Він сам узяв на себе, щоб перенести на собі лихо і біль за всіх людей на світі. Пізно ввечері йдуть чи йдуть до церкви на всю ніч – „Всеночну“, де чекають радісного об'явлення – „Христос Воскрес“, а вся церква гримить у відповідь

священникові – „Воістину Воскрес“. І потім святять паски, крашанки і писанки. У неділю, в день Христового Воскресіння, вся сім'я розговляється свяченим, споживаючи страви, посвячені в церкві напередодні. Люди христосуються, обіймаються і цілуються тричі на знак найбільшої радості – Воскресіння Спасителя людства. Діждалися паски – діждемось і Божої ласки, примовляє радісний господар дому в надії на краще життя, на здоров'я родини, на щастя України. Діти біжать христосуватися, бажати всім щастя, а за це дістають гостинці – різні подарунки. Три дні триває чудове Великодне свято, свято віри у воскресіння найкращих сил людини, у перемогу добра над злом, у краще майбутнє для себе і для рідного народу. Найбільше веселиться молодь. На вихалках-гойдалках парубки гойдають дівчат або ж дівчата й хлопці виводять на вигоні танці, співають гагілок і гаївок. У понеділок, що зветься „поливаним“, хлопці намагаються непомітно підкрастися до вікна і обілляти свою дівчину водою, на щастя та красу.

Закінчуються Великодні свята провадами. Все село виходить на цвинтар пом'янути померлих молитвою та спільною трапезою між могилами. Колись на Запоріжжі, а згодом і в деяких селах на наших західних землях Великдень зустрічали не лише биттям у дзвони, а й стрільням із гармат, що служило виявом особливої радості.

Український народ створив з нагоди Великодніх свят багато чудових приказок. До таких наших приказок належить: „Діждалися паски – діждемось і Божої ласки“, „Великдень раз у рік буває“, „Добрий день на Великдень, добрий вечір на Різдво“, „Дай Боже діждати Христос Воскрес сказати“. І ми вам кажемо, дорогі брати і сестри на Україні: „Дай Боже діждати наступного Великодня, дай Боже швидшого воскресіння правди і волі!“

Маестро української писанки

За мистцем Тарасом Городецьким „полують“ уже впродовж десяти років німці, японці, французи, голландці, англійці та численні українські колекціонери народного мистецтва. Його писанки за лічені хвилини розкуповують на етнографічних ярмарках у Києві, поминаючи писанки інших майстрів, бо, Тарасові писанки – унікальні, самобутні, багаті на традиційну українську символіку.

Тарас Городецький по крихті збирав матеріали про українські писанки, познайомився з самобутніми писанкарями Космача, Сокаля і, збагатившись знаннями, взявся за роботу як справжній професіонал, зачарував своєю творчістю цілий світ. Народився він та живе в Червонограді на Львівщині, але полюбає Гуцульщину, мандрівки в гори, які надають йому наснаги.

Тарас Городецький залюбки

пише космацькі та сокальські автентичні писанки, однак загалом його творчий почерк схожий на манеру письма наших діаспорних писанкарів, зокрема Софійки Зелік та Николи Ковалю з США, Феломени Процик та Юрія Сиротюка з Бразилії, Анни Остапеч та Віри Федішин з Франції... У своїй творчості Тарас Городецький найчастіше використовує стару українську писанкову символіку – оленів, півників, коней, які стоять обабіч дерева життя. Дерево життя на писанках Тараса Городецького виступає здебільшого у формі великої казкової квітки з двома великими листками. Стовбур дерева життя виростає з трикутника, який в українців є символом вогню, безсмертя, чоловічої й жіночої сили і, з давніх давен, носить назву тригвер. Українська церква тлумачить цей знак як символ Пресвятої Трійці. Нерідко парубок пише на писанках український меандр, який космацькі гуцули називають безконешником, а жителі сіл Буковини – хмеликом. Символізує він лінію життя. За допомогою безконешника Тарас Городецький пише на яйці спеціальний медальйон, всередині якого розміщує ружу, яку він називає зорею, бо вона є знаком неба. Цю зорю він пише майже на всіх своїх писанках, бо вважає, що вона є символом Христового царства.

Використовує мистець і такі символи, як колосся, баранячі роги, хрест, колесо, спіраль, риба, граблі, свастика. До речі, всі тепер вважають свастику фашистським знаком, хоча до Німеччини вона потрапила з України, де символізувала святий вогонь і сонце. Тло для своїх писанок Тарас вибирає вишневе, черлене, рідше – чорне. Протягом двох останніх років дає простір своїй уяві і пише на окремих писанках сцени з сільського українського побуту, які виглядають дуже мило, і такі писанки залюбки везуть зі собою на чужину наші нові емігранти. На одній з них молодий художник зобразив білену українську хату, до якої під'їжджає возом, запряженим буланями конями, сам господар.

Тарас Городецький – маестро української писанки. Його часто запрошують проводити курси писанкарства, членом журі різних престижних конкурсів і виставок, як, наприклад, щорічних Міжнародних конкурсів дитячої писанки. Своім мистецтвом він вносить гідний вклад в розвиток української культури.

Дмитро Пожоджук,
голова Всеукраїнської
координаційної ради з вивчення і
відродження писанкарства,
заслужений майстер народної
творчості України

Писанки Тараса Городецького.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Виправдовую себе і ... каюсь

Минає четвертий місяць, відколи ми з чоловіком та семилітньою донькою прилетіли до Америки на постійне проживання.

Я закінчила з відзнакою педагогічне училище і одночасно журналістичні курси, потім філологічний факультет Кам'янець-Подільського інституту (нині – університет) за спеціальністю „Українська мова і література”. Отримала диплом 1996 року і прийшла на роботу в обласну газету „Подільський” літературним редактором. Окрім редагування, писала власні статті, інтерв'ю, репортажі. Чого ще треба? Певна річ, грошей. Бувало, платню затримували по кілька місяців. І не з вини головного редактора (а це його приватна газета), а тому, що „душили” непомірні податки, постійно зростала ціна на папір і друкарські послуги, платоспроможність читачів меншала. Чоловік взагалі не міг знайти роботи, перебивався тимчасовими підробітками. На харчі вистачало, та коли доня пішла до школи, довелося задуматися над майбутнім. Хіба могла я тоді уявити, що для українців існує де-небудь повноцінне життя поза Україною? Чесно кажучи, до тих,

хто виїздить на чужину, в мене було упереджене ставлення. Хто, як не ми, будуватиме щасливу Україну? Жодні виправдовування не можуть витравити усвідомлення того, що і я „втекла”. Від мами, що ростила мене в любові до рідного краю, від вчителів-наставників, які розкривали скарбниці українського слова, від своїх читачів, з якими ділилась оптимізмом і вірою в процвітання України...

Тепер моя доня щоранку в школі співає пісеньку про Америку, а клясу прикрашає мапа США. Ніде не видно тут калини, вишитих рушників і Шевченкового портрета, як це було в Україні. Ця країна, яка прийняла нас, заслуговує лише на любов і вдячність. Я з повагою сприймаю її закони і наполегливого вчуся її мови. Чому ж почуття незатишності вперто нагадує, що за всіма вигодами тінню ходять духовні втрати?

Кажете, „четверта хвиля” – то вже інші українці, байдужі до збереження національних цінностей? Таки правда, більшість прагне пристосуватися і, знайшовши достаток і спокій, поволі розчиняється у морі під назвою „американський народ”. Та є в тій хвилі інші кра-

плинки, які зливаються між собою.

Гортаючи сторінки „Свободи”, читаю повідомлення про школи, відпочинкові табори і свята, де звучить наша мова і пісня, про досягнення науковців, книговидавництво та інші свідчення живучості української душі. Слава Богу! Хоч тут дбають про чистоту мови, намагаються правдиво висвітлити політичне життя в Україні. Виявляється, дещо з-за океану видніше...

А як втішили мене маленькі вісточка про рідне місто Кам'янець-Подільський! Воно справді варте уваги на світовому рівні: історико-архітектурні пам'ятки та унікальний ландшафт зацікавляють найвибагливіших туристів. „Козацькі забави” і „Лицарські турніри” вже приваблюють чимало чужинців. На початку червня відбудеться Міжнародний „Фестиваль семи культур” за участю представників народів, які в різні

часи творили історію міста. Це, окрім українців, литовці, поляки, вірмени, турки, євреї, росіяни. Гадаю, і „Свобода” не обмине цієї події.

Переїжджаючи до іншого штату, моя родичка Антоніна Ковальчук, – передплатниця „Свободи” і член УНС, залишила мені зо два десятки примірників тижневика. Це було для мене життєдайне відкриття! Я з жадобою перечитувала всі сторінки, бо досі могла гортати лише місцеві російські газети з уривками дешевих бестселлерів, анекдотів та оголошень про працю.

Надсилаю кілька рядків про те, що наболіло:

*Батьківщино, ти мені прости,
І повір, що я не відвертаюсь.
Виправдовую сама себе і – каюсь,
Щоб до тебе згодом знов прийти.*

Галина Майчук-Волчкова,
Еверет, Вашингтон

„Свобода” будує мости

Хочу подякувати за тижневик, за нашу мову, за нашу релігію, культуру, єднання людей різної долі. Нам, новоприбулим, дуже важливе спілкування з імігрантами минулих поколінь, вивчення досвіду їхнього життя за океаном.

Приємно, що Україна посідає провідне місце в серцях багатьох людей, які давно є громадянами іншої держави.

Ольга Войтків,
Парма, Огайо

Роздуми, подяки, повідомлення...

Політичні події дали привід багатьом читачам висловити свої думки в листах до „Свободи”. **Едвард Кухар** з Говеллу, Н. Дж., у статті „Марко Багатий” розкриває справу американського мільйонера Марка Рича, який передав значну суму грошей на президентську кампанію Біла Клінтона, скандали довкола Гю Радама і Джесі Джексона. **Микола Придирченко** з Мишигену спершу не мав наміру критикувати Л. Кучму, а тепер змінив ставлення до нього, тому що Президентові України „бракує сміливості заарештувати бандитів-олігархів, які диктують політику”. Микола Придирченко вважає, що Л. Кучма повинен добровільно звільнити місце для сміливого Президента, який „зламає усі корупції та злочинності голову”. На закінчення листа зі закликами до сміливості Микола Придирченко пише: „Адресу свою не пишу, бо буду чекати на публікацію свого листа”.

У дописі „Співбесіда по-американськи, або по чому визначають справжнього імігранта?” **Богдан Пилипів** з Рожнятова, на Івано-Франківщині, пише: „...4 грудня 2000 року я побував в американській амбасаді, хотів одержати туристичну візу, однак мені відмовили, бо, на думку службовця консульського відділу, я не переконав його, ще не збираюся залишитися в США... Та ще перед початком „співбесіди” мене огорнуло неприємне відчуття, коли охоронець з палицею біля пояса кинув мені: „Підійдіть!”. Навіщо йому та палиця?...”

Д-р Володимир Боднар з Парми, Огайо, після видалення зі США групи російських дипломатів, застерігає уряд Кучми від надмірних контактів з Росією. Д-р В. Боднар надіслав ще дві статті – „Весняне сонце в моєму віконці” і

„Дивізія „Галичина”, історія” (це назва нової книжки Андрія Боляновського, виданої торік у Львові).

До історії звертаються автори численних листів. На жаль, тижневик може друкувати лише невелику частину особистих спогадів з числа надісланих, тому авторам історичних досліджень доцільніше посилати їх до спеціальних видань. З цих міркувань, а також з тієї причини, що надіслану статтю вже вміщено в іншій газеті, не буде можливості подати надіслану **Миколою Теслевичем** з Арізони статтю про 10-річчя закарпатської „Просвіти”. Уродженець села Пеняків на Тернопіллі **Осип Панчишин** з Чикаго написав спомин про події часів Другої світової війни і після неї – в рідному селі, церкві в якому він постійно допомагає по жертвами.

Уповноважений комітету з упорядкування могили вояків УПА в селі Тудорові **Андрій Базалинський** надіслав світлину майбутнього пам'ятника на цьому похованні з проханням до земляків написати, хто лежить у могилі, надіслати пожертви до Івана Чайки (с. Тудорів, Гусятинського району, Тернопільської області).

Мирон Радзикович з Ворм Мінерал Спрінгс, Флоріда, написав про молитвослов „Вгору піднесім серця” о. митрата Володимира Волощука, але, на жаль, не вказав, коли і де видано цю книжку, як можна її придбати.

У ряді листів містяться святкові вітання і подяки. Так, **Лідія Фіцалович** з Нью-Гейвену, Конн., дякує за тисячний фейлетон О-КИ і пише, що починає читати тижневик з цих фейлетонів. **Ліза Стадніченко** з Любеку, Німеччина, повідомляє про 75-ліття свого чоловіка Валентина Стадніченка, відомого громадського діяча і дописувача „Свободи”. Ми теж його вітаємо!

Мирослава Дрималик-Шевчик з Чикаго ділиться зворушенням, яке викликала у неї розповідь Катерини Кіндрас „А квіти плакали россою...” про Одарку і Володимира Старосольських.

З Києва надіслав Великодне вітання редакції і читачам „Свободи” керівник Всесвітньої служби Радіо Україна **Олександр Дикий**.

Головний редактор луцького богословського часопису „Джерела” **Олесь Андрійчук** надіслав докладну розповідь про це видання, започатковане людьми, причетними до душпастирства і християнських наук. Часопис розсилається безкоштовно, але і пожертви видавцям не завадять. Адреса редакції: Україна, 43010 Луцьк, а/с 3.

Мирон Мицьо пише у справі реклями в пресі книжок Степана Женецького, які видав „Смолоскип” в бібліотечці „Лемківські вісті”, що ці книжки видані Організацією оборони Лемківщини (ООЛ) не тепер, а 1960-их роках, правовим власником видання є Крайова управа ООЛ.

Значну частину редакційної пошти складають подяки з України за надану допомогу. З Кам'янця-Подільського пишуть **Василь і Ніна Горні**, які мають 14 дітей – 3 дівчинки і 11 хлопців. Вони дістали три посилки з Української євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж., і поділилися одягом та взуттям з двома іншими багатодітними родинами.

Родина Ніни та Василя Горних з Кам'янця-Подільського.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Маестро, пісню!

Представниця КУК Марія Шкамбара (справа) вручає нагороду Ірині Дрогобицькій.

Український народ споконвіку славиться своїми піснями. Історично склалося так, що емоції і переживання українців втілювались у слова, а слова, немов переповнені весною джерела, виливались у мелодії – линула пісня: то задумлива і журлива, то весела і життєрадісна, передавалась з уст в уста, удосконалювалась, щоб врешті перетворитись на справжню перлину української пісенної творчості, якій жити у віках. Самозрозуміло, що є серед нас люди, для яких музика і пісня – сенс життя, те, з чого складаються їх будні і свята. Однією з таких людей, що присвятили своє життя музиці і пісні, є Іра Дрогобицька.

Ще будучи маленькою дівчинкою, Іра виявила неабияку тягу до музики, що відразу помітила її мама, Ганна Дрогобицька, активно сприяючи розвиткові музичних здібностей дочки. Іра закінчила музичну школу, клас фортепіано, і поступила в консерваторію. Водночас записалася на диригентські курси, які організувала в той час в Торонто Олена Глібович. На курсах викладали надзвичайно талановиті педагоги-музикознавці – маестро Володимир Колесник, д-р Павло Маценко та д-р Мирослав Антонович з Голландії. Іра була однією з наймолодших і найстаранніших учасниць курсів.

Протягом семи років Іра також була активною учасницею курсів українознавства на Со-

юзівці, спонзорованих Українським Народним Союзом і очолюваних д-ром Євгеном Федоренком. Навчання і спілкування з такими видатними людьми сприяло правильному вибору життєвої і творчої дороги, по якій нині впевнено крокує ще молода, але вже добре відома у музичних колах Торонто Іра Дрогобицька – талановитий піаніст, педагог, композитор і диригент.

Іра завжди була і є активною у культурному житті українського Торонто. До відзначення 60-ліття Великого голоду в Україні вона, спираючись на допомогу своєї мами Ганни Дрогобицької, довголітньої вчительки „Рідної Школи” при Філії УНО Торонто-Захід, члена Шкільної Ради, зуміла організувати біля п'ятисот дітей, які прекрасно виступили у Maple Leaf Garden. Потім був вдалий виступ з такою ж кількістю хористів на Шевченківському святі в Messi Hall. Іра була однією з тих, кому разом з дітьми випала честь і нагода вітати перших президентів незалежної України – Леоніда Кравчука і Леоніда Кучму.

Працюючи вчителем музики і співу в канадській католицькій школі, вона змогла організувати і виплекати чудовий дитячий хоровий колектив, який успішно виступає перед англомовною аудиторією.

Та найбільша радість і гордість Іри – терцет „Трилія” і дитячий хор „Поліфонія”, що виник п'ять років тому. Щосереди спішить Іра на заняття з юними хористами. І діти, відчуваючи прихильність свого наставника і диригента, відповідають їй взаємністю. А тому так дзвінко і злагоджено звучать пісні у виконанні „Поліфонії”, яка є бажаним гостем майже чи не на всіх важливих імпрезах, що влаштовують українські громадські організації міста.

Разом із творчими здобутками приходить заслужене признание. Конгрес Українців Канади, відділ Торонто, на „Святі злуки земель України – 22 січня 1919 р.” та з нагоди 100-ліття поселення українців у Торонто нагородив Іру Дрогобицьку пам'ятною нагородою за „...великий вклад праці в розбудову українського життя міста Торонто”.

В пляхах Іри – постановка опер у виконанні ансамблю „Рута”, випуск нового компакт-диску з Різдвяними колядками у виконанні дитячого хору „Поліфонія”, створення нових композицій та багато іншого. Тож щиро бажаємо Ірі Дрогобицькій здійснення всіх її мрій і задумів.

Надія Баб'юк,
секретар батьківського комітету
хору „Поліфонія”

Дитячий український хор „Поліфонія”.

Українська Капеля Бандуристів запрошує нових членів

Українська Капеля Бандуристів (УКБ), лавреат державної нагороди України ім. Тараса Шевченка, розпочинає переслуховання бандуристів і вокалістів, які б хотіли стати членами капелі на 2001–2002-ий концертний сезон. Цей сезон збігається з підготуванням капелі до концертного турне по Західній Європі в 2003 році. Останній раз УКБ концертувала по Західній Європі майже пів століття тому.

Протягом багатьох років, від часу заснування капелі в 1918 році, члени цього ансамблю представляли бандуру і чоловіче хорове мистецтво найвищої якості. Шляхи УКБ перехресувались з шляхами американських та українських президентів; капеляни ще досі тепло згадують про канадські скелясті гори, Австралію, Європу і Україну. Вони залишили свій слід в неповторних музичних записах і

співпрацювали на сцені з такими талановитими виконавцями, як Павло Плішка, Джек Пеленс і бандурист Роман Гриньків.

Сезон 2000–2001 року складався з концертів духовної музики, а також зі спільних концертів з добре відомим жіночим хором „Веснівка” з Торонто. У репертуарі цього сезону – духовні твори таких відомих композиторів, як Бортнянський, Березовський, Дилецький, Стеценко, а також духовні твори в обробці сучасних композиторів Лавришина і Китастого. Водночас бандуристи все глибше завоювали харківський спосіб гри на бандурі і вивчали новий репертуар. УКБ особливо зосереджується на досконалому виконанні Божественної Літургії.

Коли підготування буде закінчено, УКБ представить перед слухачами широкий вибір української духовної музики, аранжованої для

чоловічого хору. Щоб досягнути ще вищих цілей в полі мистецького виконання, ми шукаємо досвідчених, відданих музичному мистецтву людей, щоб разом з ними вписати новий розділ в багату історію „братства бандури”. Ми готові виховувати здібних молодих людей, які мають бажання розвинути свою музичну техніку, працюючи з УКБ.

УКБ проводитиме переслуховання в трьох великих містах Північної Америки – для досконалих музик, які можуть грати відразу, а також для талановитих початківців, які мають бажання, але ще не мають досить вправності.

Бажаючи взяти участь в переслуховуванні мусять бути готові заграти або заспівати пісню, розповісти про свою музичну освіту чи розвиток і продемонструвати нотну грамоту. Знання української мови бажане, але не обов'язкове.

Переслуховання будуть проводитись у містах:

Клівленд, Огайо, – катедра св. Володимира, в неділю, 6 травня 2001 року, від год. 3-ої до 5 -ої.

Звертатись до Зенона Чайковського: (216) 226-6388.

Торонто, Онтаріо, – церква св. Миколая, в неділю, 3 червня 2001 року, від год. 2-ої до 4-ої. Звертатись до Андрія Скляренка: (905) 206-9963.

Дітройт, Мишиген, – Український Культурний Центр, в неділю, 24 червня 2001 р. від год. 1-ої до 3-ої. Звертатись до Анатолія Мурги: (734) 953-0305.

Якщо ви знаєте когось, хто може бути зацікавленим, дайте і йому знати про цю можливість. Участь в мистецькій діяльності капелі, поєднання з багатою історією УКБ, виступи на найкращих сценах світу і співпраця з талановитими „побратимами” з майже цілого континенту дасть вам велику можливість розширити ваше музичне майбутнє.

Хто хоче довідатись більше про УКБ, відвідайте нас на Інтернеті: www.bandura.org.

Олег Махлай,
мистецький керівник
Української Капелі Бандуристів

Дарія Базилевич. Літографія „Куточок Львова”.

Дарія Базилевич народилася у Львові 7 січня 1977 року, вчилася в художній дитячій школі, Львівському коледжі декоративно-ужиткового мистецтва, працювала у Національному музеї. Сьогодні є студенткою 3-го курсу мистецтвознавства Львівської академії мистецтв. Друкує статті з мистецтвознавства в газетах Львова. Тепер перебуває у Бостоні, в Гарвардському українознавчому інституті, де досліджує доробок мистців української діаспори.

Виступ квартету „Аматі”

В серії МАТІ Українського Інституту Америки в суботу, 17 березня, відбувся концерт швейцарського струнного квартету „Аматі”, що гастролює тепер по Америці. Теперішній склад ансамблю змішаний: Віллі Зіммерман і Катажина Навротек – скрипки, Ніколас Корті (член-засновник) – альт, і Кляудіус Герман – челіст. Із двох запропонованих програм дирекція Інституту вибрала програму з творів XIX століття. З перших тонів „Квартету” Бетговена „Аматі” полонив залю. Перша тема, виконана темним звуком, відповідала підзаголовку „Серйозний”. Безперервне фугато другої частини не розвіяло меланхолійного настрою першого Аллегро кон бріо. Наступні частини тільки посилювали драматичну напругу, аж до останньої ноти. Усе відіграно у високому заряді.

„Квартет” Дебюссі, створений для Мадам Мек (добродійки Чайковського), написаний в циклічній формі, де всі частини пов'язані між собою однією мелодією. Твір славний своїм імпресіоністичним малюнком та міріадою веселкових гармоній. Цей атрактивний твір у виконанні ансамблю Аматі пройшов з неменшим запалом. Ансамблісти думають і грають одним віддихом, хоч кожний інструмент зберігає своє індивідуальне обличчя. Тут вдруге виконавці показали свій ан-

самблевий артистизм.

Доля чеського композитора Сметани подібна до Бетговена: обидва музики втратили слух. Сметана був вже два роки тотально глухий, коли написав свій „Квартет” – біографічну музичну картину під титулом „З мого життя”. В першій частині Сметана описує дитячі роки, виповнені романтичною атмосферою, та його особливий нахил до мистецтва. Друга частина дає образ молодця, що складає танцювальні п'єси та має палке бажання танцювати їх. Повільна частина – зображує першу любов автора, яка зав'язується в подружжя. Фінал змальовує катастрофу втрати слуху, зі слабкими проміннями надії на видужання. У виконанні скрипак Зіммерман виявив блискучий тон навіть у стратосферних висотах, а пані Навротек виповнила щедрю ліричну площину музики. Альтист Корті був не тільки партнером в ансамблі, але виявився знаменитим виконавцем та артистом ритмічних пасажів. Челіст Герман надав специфічного характеру кожній композиції.

Публіка спонтанно реагувала на кожний твір, овації та вигуки „Браво” спонукали квартет „Аматі” до відігравання повільної частини з квартету Гайдна „Схід сонця”.

Богдан Марків

Вісті з Українського Музею

THE UKRAINIAN MUSEUM
203 SECOND AVENUE, NEW YORK, NY 10003-5706 • Tel. 212 228-0110

У лютому пропам'ятним вечором відзначено 90-ліття з дня народження мистця-скульптора св. п. Михайла Черешньовського. Директор Музею Марія Шуст, привітавши Людмилу Черешньовську, дружину мистця, відкрила вечір теплим словом про М. Черешньовського, підкреслюючи його важливі творчі досягнення і винятково шляхетну особистість. Режисер Володимир Кучинський, Наталія Половинка, Андрій Водичев та Олей Стефан з театру ім. Леся Курбаса зі Львова підготували програму вечора – монтаж поезій та пісень. Програма, очевидно, була надхнена життям, поглядами та творчістю скульптора. Виступ акторів чергувався з уривками фільму Анатолія Вулвича про М. Черешньовського. Мисткиня Аня Фаріон поділилася споминами про зустріч з мистцем та його вплив на її творчість. Багато людей вшанували пам'ять М. Черешньовського своєю присутністю на імпрезі.

Адміністративний директор УМ Дарія Байко повідомляє, що останніми місяцями до канцелярії, між численними датками, надійшли також пожертви на значні суми. Зірка і Микола Галіви до попередніх своїх пожертв доклали акції вартості 18, 573.50 дол., Марія і Юліан Бачинські до зложеної вже суми додали 12, 235 дол., а брати Василь і Михайло Сосяки побільшили попередні датки закупленням вінди в новому будинку УМ за 50,000 дол. З Чикаго, разом з чеком-пожертвою з підписом Юліяна Е. Куляса, надійшов лист такого змісту: „З нагоди... Вашого оголошення про так зв. „matching fund”, 1-ий Український Федеральний шадничий банк „Певність”, через свою Фундацію „Спадщина”, хоче негайно включитися в добре діло, здійснене родиною Шклярів. Просимо прийняти на цей фонд нашу „коляду” в сумі 10,000 дол.”.

Український Музей глибоко вдячний за таку щедрю підтримку і увагу цих добродіїв, а також за всі інші, навіть найменші датки, бо завдяки доброзичливості всіх жертводавців здійсниться будова і розбудова музею.

Комітет членства УМ старається координувати свою працю зі збірковим комітетом, щоб протягом 2001 року заохотити якнайбільше число осіб і установ стати членами Українського Музею. Вкладки нових членів музею в кожній категорії, як і всі наші датки на музей в цьому часі, – подвоюються. Члени музею можуть користати з різних нагод, як, наприклад, вільний вступ до музею, знижки на музейні програми та при закупах в крамничці. Найважливіший привілей члена – це право голосувати на загальних зборах, і в цей спосіб мати вплив на майбутнє музею. Уляна Кобзар очолює комітет, в якому також працюють Лідія Крушельницька, Орест Глют, Марія Полянська, Марія Томоруг, Софія Цапар і Рома Шуган.

У передвеликодньому часі, як і щороку, музей влаштовує курси писання писанок, які втішаються великою популярністю. Дорослі і діти мають можливість оволодіти технікою писання „кисткою” та бжоленим воском на поверхні яйця і ознайомитися з символікою прадавніх мотивів писанки. Під час курсів можна побачити відзначений нагородами фільм Славка Новицького – „Писанка”. Навчання відбуваються по суботах і неділях – 25, 31 березня і 1 квітня. Це нагода засвоїти або відновити призабуті вміння. Це також нагода родичам провести „якісний час” зі своїми дітьми і передати їм одну з найкращих українських традицій. В цьому часі відкрита виставка писанок і музейна крамничка. Між іншими гарними речами, образами і книжками тут є на продаж також писанки.

„Майстерня” великодніх традицій відбулася 31 березня. Любов Волинець не тільки цікаво і з властивим їй почуттям гумору розповіла про ці звичаї, але також заохочувала присутніх місити, виплітати, пекти і прикрашувати великодні обрядове печиво. Цей курс завжди закінчується весело і приємно, бо учасники залюбки куштують спечене.

В суботу, 28 квітня, в залах УМ відбудеться відкриття нової виставки „Три покоління Холодних”. Будуть експоновані ікони, релігійні та художні твори Петра Холодного-старшого, Петра Холодного-молодшого та внука, Андрія Харини. Можна буде оглянути понад сімдесят картин з приватних колекцій, які були позичені музеєві для вшанування цих мистців. Виставку супроводитиме ілюстрований двомовний каталог, до якого д-р Дарія Даревич написала вступну статтю.

Катря Червоняк,
Український Музей

The Ukrainian Museum 203 Second Avenue, New York, NY 10003.
Тел.: (212) 228-0110, Fax (212) 228-1947
e-mail: info@ukrainianmuseum.org.
Web-site: <http://www.brama.com/ukrainian-museum>

ДІАЛОГИ

В дусі сумного жарту Кіркегора...

...Етик має бути гнаний, інакше він кепський етик.
Сьорен Кіркегор, датський філософ.

Двома нашими розмовами ми (редактори Левко Хмельковський і Петро Часто – див. „Свободу“, ч. 1) певна річ, не вичерпаємо теми, та принаймні окреслимо її: мертвотне російське православ'я, що від самих початків зрослося з деспотичною імперією і її загарбницькою політикою, залишалося глухим до усіх спроб пробудити Церкву, вдихнути в неї дух правди, узгодити її з Христовою наукою. У XIX сторіччі непочутий в Росії Володимир Соловйов мусів писати свої пророчі твори іншими мовами і видавати їх за кордоном, бо духовна цензура ревно оберігала російське суспільство від голосів сумління. У XX сторіччі таким голосом промовляв православний священник Олександр Мень. Його віра в Христа була така полум'яно-гаряча, що привела в лоно Церкви численних представників російської інтелігенції, які щиро шукали відповіді на найтяжчі запитання людського буття. Але і в цьому випадку верх взяли російське бузувірство і ксенофобія. Те, що було перевагою о. Мень – його єврейське походження – стало причиною ненависти до нього. „Ми тому відокремлені від євреїв, що ми ще не цілком християни, – писав колись Вол. Соловйов. – а вони тому відокремлюються від нас, що вони не цілком юдеї. Бо повнота християнства обіймає собою й юдейство, і повнота юдейства – це християнство“. Ця ясна ідея повноти виявилася для Росії чужою, і священнича діяльність о. Мень закінчилася його насильницькою смертю.

– Пане Левку, Ви переклали на українську мову декілька богословських праць о. Олександра, отже, мали можливість глибше збагнути подвиг його життя, порівняти його з іншими християнськими реформаторами. У посмертній згадці про Йосифа Рабіновича Вол. Соловйов передає слова цього християнина-єврея: „Я продовжую проповідувати для євреїв Месію просто з того місця, де зупинився первомученик Стефан“. З якого місця став проповідувати Христа о. Мень?

– Я переклав для львівського католицького видавництва «Свічачо» три книжки з великої творчої спадщини о. Олександра Мень – «Син Людський», «Світло сяє в пітьмі» і «Перші апостоли». Ці книжки продиктовані справді гарячим серцем і звернені до душі і сумління кожного християнина. В о. Олександра я прочитав про розмови між Володимиром Соловйовим і обер-прокурором Росії К. Победоносцевим, який не розумів, навіщо філософ збирається видавати російською мовою книжку Ренана «Життя Ісуса». «Але ж треба врешті розповісти людям про Христа», – сказав Соловйов. Олександр Мень розповідав людям про Христа, і така розповідь вкрай потрібна в Україні, де надто

мало читають Святе Письмо, а ще менше керуються ним у повсякденні. Тепер з цією метою ми з почесним доктором богослов'я Леонідом Якобчуком щоп'ятниці ведемо бесіди на хвилі Українського радіо, і сотні листів, які приходять на адресу радіопрограми, свідчать, що люди хочуть почути про Христа. На мою думку, він був просвітителем, сучасним апостолом Христа. Щоб реформувати, треба мати владу, а о. Олександр в Російській Православній Церкві переважно був навіть не настоятелем храму, а лише другим священником. Але проповідь Олександра Мень, на мою думку, була перебачена ще до його народження, у Харкові, де в багатодітній родині Анни Василевської піростала його мама Олена. Коли харківська молодь, підхоплена революційним зривом, пішла до комсомолу, Олена прийшла до протестантської церкви, щоб там знайти шлях в бурхливому морі. І бабуся Анна, і мама Цецилія заборонили дівчині такі відвідини, але вона поїхала до своєї тітки Віри до Москви і там, у Підмосков'ї, прилучилася до підпільної (катакомбної) православної церкви, яка не пішла на жодні угоди з комуністами. У цій церкві були охрищені сини Олени – Олександр і Павло. Майбутній священник мав за духо-

вних наставників світлих людей – архимандрита Серафима, таємного священника Бориса Васильєва, о. Олексія Мечева, схимонахиню с. Марію, о. Миколу Голубцова, вчився з книг великих християнських просвітителів В. Соловйова, С. Булгакова, М. Бердяєва, П. Флоренського, М. Лоського... Те, чого підсвідомо прагнула Олена Мень, перетворилося на покликання о. Олександра – він став на шлях християнського просвітництва.

– В Росії кожне духовне зусилля, а тим більше універсальна місія неминуче натрапляла на нездоланні перешкоди. У чому полягала місія о. Мень і наскільки вона була успішною?

– Хоча життя о. Олександра обірвалося передчасно, я вважаю його місію успішною. Книги О. Мень, що спершу видавалися за кордоном під псевдонімами, тепер належать до числа найбільш читаних на теренах колишнього СССР, їх перекладено на багато мов і для мене однією зі спонук до перекладання було бажання побачити книжки о. Олександра українською мовою у його кабінеті, де паніматка Наталя Григоренко-Мень, полтавчанка за походженням, влаштувала імпровізовану виставку книжок покійного чоловіка, виданих різними мовами світу. Це моє бажання здійснилося...

Я був і промовляв на зібранні у тій залі московської бібліотеки чужинської літератури, де читав лекції о. Олександр. Того дня О. Мень виповнилося б 60 літ, і на вечорі його пам'яті не було жодного вільного місця, люди зайняли навіть проходи. Хіба це не є визнанням його праці? Мільйони людей почали читати книжки о. Олександра про Христа, і Господь прийшов до них через ці євангельські читання як Учитель і Спаситель.

– Опинившись між російською інтелігенцією з її вічним богошукацтвом, і офіційним православ'ям, до якого він сам належав, о. Мень повинен був, з одного боку, катехізувати російську інтелектуальну еліту, а з другого – наблизити російське православ'я до життя і його актуальних проблем. Наскільки продуктивними були ці зусилля?

– Компроміс між справжньою російською інтелігенцією і офіційним російським православ'ям, на мою думку, не може бути досягнутим, оскільки офіційна церква

йде дорогою, далекою від Христа, насаджуючи прославлення земних владик, обрядовість на межі з язичницькою, перевагу церковного переказу над світлом Євангелії. Консервативність такої церкви нездоланна. Олександр Мень швидше прагнув духовного пробудження інтелігенції від школярського атеїзму в ім'я істинного християнства. Коли він почав своє служіння, його закордонні книжки були для читача недосяжні, тому о. Олександр почав з бесід в будинку біля сільської церкви, на які приїздили слухачі аж з Москви. Ці бесіди переросли у численні лекції в недалекій столиці.

– На характері російського православ'я фатально позначився і візантійський спадок, тобто відірваність Церкви від суспільного, соціального життя, і безоглядне підпорядкування Церкви глобальним імперським цілям, тому в ній завжди панувало зовнішнє, обрядове соборництво і ніколи не було місця для особистої свободи і особистої відповідальності християнина за власне життя і за життя спільноти, соціуму. Як розумів цю особисту свободу о. Мень?

– Особиста свобода людини закладена у самому християнстві. Ісус нікого не змушує йти за Ним, Він чекає, доки людина зробить вибір і сама відчинить Йому двері. На жаль, Церква не завжди заохочувала до свободи. Говорячи про Російську Православну Церкву о. Олександр зформулював її недоліки, котрі властиві й деяким іншим Церквам: «Наша церковна практика тяжіє до стагнації і замкненості від людських проблем. Вона ізольовує віруючого від безпосередньої участі у Літургії і відтісняє Євангелію на другий план (несвідомо). Переважає обряд, який душить джерело живого християнського життя. Багато язичницьких пережитків, які культивуються. Але майбутнє нашої Церкви бачиться мені обнадійливим. Щоправда, замкненість церковної традиції для пошуків може відкрити шлях протестанству. Повному торжеству протестанства стає перепорою – хоча іноді й неусвідомлено – тяжіння до церковно-культурної спадщини минулого».

– При цій нагоді треба запитати про ставлення О. Мень до протестантів і до національної

(Закінчення на стор. 22)

Серед книжок О. Мень, виданих різними мовами, є й і українські.

Могила О. Мень біля його церкви в селі Новая Деревня у Підмосков'ї.

Родопи – тут і тепер

(Закінчення зі стор. 7)

курсу“ чекаєш від Ю. Квіка якогось катарсису, а натомість він пропонує банальщину а-ля Гриньов: „Як на мене, то очевидна безперспективність такої політики для Галичини, яка не в змозі конкурувати за власний культурний простір з російськомовними медіями нашої столиці. Тому потрібен пошук інституційної моделі, яка б дозволяла цим різним формам українськості більш-менш нормально співіснувати, а не перебувати в стані перманентного і гострого конфлікту. У цьому пляні федеральний устрій, схоже, найадекватніше відповідатиме сьогоднішній українській гетерогенності, двомовності та відмінності між регіонами...“.

Треба бути дуже наївним, щоб вірити в отаку „інституційну модель“. Антиукраїнство не зупиниться перед кордонами Галичини – огляньмося на 1915 рік! – а українство, допоки житиме, не погодиться зачинитися у цих кордонах. Ковзаючи поглядом по зовнішніх ознаках, Ю. Квік промовчує засвідчену історією витривалість нації, лукаво применшує силу сьогоднішнього українства, не бачить його природної закоріненості на схід від Збруча, зашвидко погоджується на глухенький український куточок у загальнопроросійській федерації, витлумачуючи мовно-лінгвістичну і духовну несумісність гнобителя і гнобленого як „різні форми українськості“.

Теперішня державна незалежність України – неефективна. Про це не говорить хібащо лінійний. Однак дискусанти поділили загальну неефективність на дві окремі і сперечаються, яка з них визначальніша.

Перша: державна незалежність була покликана врятувати українство від остаточного знищення, але ще не зробила цього. Друга: незалежність – це можливість стати врівень з економічно розвиненими країнами світу, й іншої цілі державний суверенітет, мовляв, не має. „У сучасному світі деколонізація (суверенізація) й декомунізація є процесами периферійними. Натомість фундаментальне значення має поділ на успішних і невдатних ринкових конкурентів, лідерів і автсайдерів економічного розвитку, світ заможних країн і „третій світ““.

Приналежність до останнього зводить нанівець основні переваги суверенітету та демократії, робить неминучими бідність, відсталість, несамоцінність, невідомий характер боргів, принизливе почуття меншвартості“, – пише у статті „Україна: третє тисячоліття – в „третьому світі“?“ політолог Володимир Вітковський (львівський журнал „Універсум“, ч. 3-4, 2000) і висновує, що незалежна Україна перебуває у „проваллі слаборозвиненості“ і тому мусить вивчати досвід країн „третього світу“, до яких належить сама.

Але що це значить – вивчати чужий досвід? Припустимо, вивчили. Що далі? Втім, якщо вся справа полягає тільки у вивченні, то чи не корисніше відразу мати на увазі досвід провідних держав, а не від-

сталих? Тим часом навіть досвід держави-двійника неможливо зробити своїм, бо в ньому усі зовнішні досягнення чи падіння унікально впливають з внутрішнього світу тієї певної спільноти, і не лише з розуму, інтелекту, але зі стану духу, волі.

За тим, як сучасна українська суспільно-політична думка в'яже причини й наслідки в Україні, можна сказати, що ця думка все ще невідільна, бо ще не годна вийти зі зачарованого кола „об'єктивних обставин“. Щоб розірвати його, слід повернутися до сторінок національної історії, продиктованих притаманним давнім українцям персоналізмом. Все краще за нами, гідне, яскраве – це вияв конкретних людських „я“, живої персоніфікованої волі. Сьогодні, на тлі зневіри і збайдужіння, вже й зайве розрізняти добру і злу волю – нема ніякої. Воля до життя, добра там чи зла, – в якомусь розумінні є важливішою, ніж саме життя, бо безволля – це примара, ілюзія існування, тим часом воля і тільки воля виводить людину на той високий поріг, на якому виникає зв'язок землі з небом і відчуття внутрішньої свободи.

Безволля спритно ховається за модерними евфемізмами, як от *прагматизм, толеранція, компроміс, консенсус, колегіальність*. Зовні – все ніби логічне, виправдане розсудком, а коли торкнутися суті – там порожньо.

Ось тепер, перед Третім Світовим форумом українців з'явилося „дуже логічне гасло“: оскільки українська спільнота не має геніїв, то слід об'єднати звичайні розуми – і вийде один могутній. Марна надія. Скільки б не додавали пересічності до пересічності, генія з цієї суми не вийде.

У зв'язку з цим не можуть не вразити слова відомого українського інтелектуала проф. Грабовича, великого майстра розчленовувати раціональною аналізою навіть ті речі, які не розчленовуються. В одному з останніх інтерв'ю він сказав, що для руху вперед сьогоднішня Україна потребує політичної волі. Того, тобто, чинника, без якого інтелект, навіть могутній, не витягне суспільства з „провалля слаборозвиненості“.

„Царство Боже силою здобується“ – це слова Христа. Силою духу, волі. Безволля – це самовисунення від найважливішого життєвого обов'язку, тяжкий, отже, гріх перед минулими і майбутніми поколіннями, перед Богом. І не відміє цього гріха й свята вода, якщо здорові сили в українстві не збагнуть, що тут ідеться не тільки про земні речі, що воля до життя, коли вона є, не ділиться на політичну, військову, релігійну. А коли волі нема, тоді політичні, військові, релігійні діячі, усвідомлюючи себе єдиним за сутністю проводом, повинні культивувати її. Й оскільки воля належить до найтонших духовних матерій, то перше слово, мабуть, належить таки Українській Церкві. Не може вона більше обминати, в дусі візантизму, пекучі земні проблеми і завдання, не може більше казати: „Там!“, як той стародавній грек про Родопи. Тут Родопи, тут і тепер.

С. Подолинський...

(Закінчення зі стор. 7)

земної поверхні, сонячна енергія також зменшується, то необхідно, щоб відбувався процес збереження енергії. Це може бути лише за рахунок людської праці. Саме праця „людини і домашніх тварин“ сприяє нагромадженню енергії. На основі ґрунтовних досліджень вчених з багатьох ділянок науки Подолинський робить важливий висновок, що праця при своєму застосуванні зберігає енергію десь у десять разів більше, ніж містить сама. Отже, здавалося б, що потреби людства можуть бути задоволені. Насправді цей процес залежить від багатьох чинників, зокрема від запасу перетвореної енергії на Землі (нафта, кам'яне вугілля, торф), кількості людей, продуктивності праці і таке інше.

Подолинський вважав: прогрес людства залежить від збільшення енергетичного бюджету кожної людини. До чинників, які зумовлюють регрес, він відносив, насамперед, процес розкрадання енергії через війни, зменшення народонаселення, виготовлення предметів розкоші. (От би сьогодні нашим керівникам держави, енергетичних структур, організацій та різним „єдиним енергетичним структурам“ взяти та й добре вивчити працю нашого талановитого вченого, що набагато випередив час своїм відкриттям, а потім вже заходитися керувати державою!). Цікаво зазначити, що вчений різко критикував мальтузіанство. На відміну від Мальтуса, Подолинський стверджував, що зростання людства веде до нагромадження енергії.

Подолинський, який був знайомий особисто і листувався з Марксом і Енгельсом, надіслав цю працю Марксові з проханням висловити свою думку про неї. Маркс, віддавши йому належне, високо оцінив роль Запорізької Січі в історії українського народу, назвавши її „козацькою республікою“, знав твори Костомарова, читав Драгоманова, був особисто знайомий з Миколою Зібером, попросив Енгельса оцінити працю Подолинського.

„Подолинський, – писав Енгельс, – відхилився в бік від свого дуже цінного відкриття, бо хотів знайти новий природничий доказ правильності соціалізму, і тому поплутав фізичне і економічне“. Ця поспішна оцінка Енгельсом наукової праці Подолинського на тривалий час стала вироком відкриттю українського вченого.

І все-таки, на відміну від марксистів, мальтузіанців, дарвіністів, саме Подолинський заклав основи нового підходу до аналізу розвитку людства, пов'язавши його із збереженням та нагромадженням енергії. Відомо, що енергетичні проблеми життя розглядались в наукових працях засновників термодинаміки німецького лікаря і фізика Роберта Майєра, англійського фізика Вільяма Томсона (лорда Кельвіна), німецького біолога, математика і фізика Германа Гельмгольца, але вони довгий час не визнавались.

Тут доречно згадати нашого великого земляка – вченого світового виміру Івана Пулюя, який теж вивчав закони збереження енергії.

Саме Іван Пулюй в 1901 році написав потужну працю „Непропаша сила“ і ще в 1875 році сконструював найдосконаліший прилад мірювання механічного еквіваленту тепла. Розвиваючи вчення про ноосферу (оболонка земної кулі). Вернадський вважав важливими факторами утворення ноосфери сіциально-економічні умови життя людини. Людина, пізнаючи закони природи й суспільства, вдосконалюючи техніку, сама будучи частиною природи, активно впливає на її перетворення.

Вернадський, який вперше обґрунтував наукове поняття про ноосферу, писав: „Уже пізніше і самостійно рано померлий Сергій Подолинський зрозумів все значення цих ідей (законів збереження і нагромадження енергії, запропонованих Майєром, Кельвіном, Гельмгольцем, Пулюєм) і намагався їх прикласти до вивчення економічних явищ“.

Наукову цінність цієї праці Подолинського засвідчує ще і той факт, що різні варіанти її були надруковані протягом 1880–83-их років у двох періодичних французьких, двох німецьких і одному італійському виданнях.

Подолинський написав цю працю в свої тридцять років. Суспільні погляди його були близькі до народництва. Народовці покладалися на власні сили і стояли на українському національному ґрунті, обстоювали живу народну мову в літературі та школі. В умовах реакційного режиму Олександра III загострилася політична боротьба, з'являються нові соціально-радикальні течії, виникають матеріальні труднощі (батьки, під тиском царського уряду, відмовлялися фінансувати сина). Саме з цих причин у 1886 році наступив розрив між Драгомановим і Старою Громадою, яка також відмовилася від подальшого фінансування його діяльності.

1881 року Сергій Подолинський тяжко захворів. У нього стався психічний розпад. Його перевезли на лікування до Парижу. Потім на прохання матері, цар дозволив перевезти безнадійно хворого сина до Києва. В разі його видужання він „повинен буде відповідати за скоєні ним злочини“ – наголошувалося в дозволі царя. Та цього не сталося. 30 червня (12 липня за новим стилем) 1891 року Подолинський помер. Похований у Києві на Аскольдовій могилі.

Аскольдова могила – на Угорській горі в Києві. Де могила Аскольда, де могила Сергія Подолинського, де могили багатьох і багатьох українських діячів культури і освіти, які тут були поховані? Хто нам їх сьогодні віднайде? Хіба що на акварелі великого Шевченка побачимо будівлю „Аскольдової могили“ та цвинтар, на якому хоронили київську еліту і де в кінці XIX століття було поховано одного з геніальних вчених українського народу, Сергія Подолинського. Він залишив невелику, але безцінну наукову спадщину, і поза всяким сумнівом – велику любов до України.

І вкотре доводиться запитувати, чи не настав благословенний час в Україні для повернення слави і честі вірних синів України, впорядкувати їхні могили, встановити їм пам'ятники?

Київ

*Прийшов Великий День
Милосердя Божого для нас-деть
Воскресіння Христового!*

*Нехай Господня Благодать,
щастя і міцне здоров'я буде у
кожного з Вас.*

*Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!*

SELFRELIANCE
Ukrainian American
Federal Credit Union

Українсько-Американська
Федеральна Кредитова Спілка
„САМОПОМІЧ“

Українська Федеральна Кооперативна Каса
„САМОПОМІЧ“ у Чикаго, ІЛ

Симіоніч Українсько-Американська
Кредитова Спілка у Нью-Джерсі, Н.Дж.

з'єдналися.

Тепер маємо 9 філій у штатах Іллінойс, Індіана та Нью-Джерсі.

Понад 20 тисяч членів.

Понад 360 мільйонів дол. звітних активів.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА „САМОПОМІЧ“

Для Вас - тільки яскраві фінансові послуги!

Head Office	Branch	Office	Work time
2701 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60677 Tel: 773-494-4571 Fax: 773-494-4573	Monday Tuesday Wednesday Thursday Friday Saturday Sunday	9-5 (Callers Only) 9-1 & 5-5 9-5 9-5 12-5 9-1 9-1 (Callers Only)	9-5 9-12
Circle Chicago and New Jersey 1-800-251-3183 (Toll Free)			

Newark Office	Jersey City Office	Paterson Office
294 Broadview Ave. Newark, NJ 07102 Tel: 973-773-7339 Fax: 973-773-8812	375 Summit Ave. Jersey City, NJ 07310 Tel: 201-795-4161 Fax: 201-795-4822	1000 Broad St. Paterson, NJ 07654 Tel: 973-458-4026 Fax: 973-458-4109

Our annual convention May 1, 2001 will take place in Paterson
Thursday 10-7, Friday 10-5, Saturday 10-5, Sunday 10-7, Saturday 9-4

Two Rivers Office & Branch
At St. Joseph Church
2400 N. Lombard Ave.
Chicago, IL 60641
Tel: 773-585-0077
Fax: 773-585-0025
Office: Tues 9-1, Tue & Fri 12-5
Sat & Sun 9-1
Drive-up: Wed 9-1, Thu & Fri 9-5
Sat 9-5

Elmhurst Office
At St. Andrew Church
1011 E. Army Trail
Road
Elmhurst, IL 60120
Tel: 630-507-4877
Fax: 630-507-4876
Fri 9-5
Sat & Sun 9-1

Palmer Office
Near Inwood
Crescent Church &
701 N. Inwood Ch.
161 S. Benton St.
Palmer, IL 60067
Tel: 630-256-0011
Fax: 630-256-0011
Fri 9-5
Sat & Sun 9-5

Paterson Office
At St. Peter & Paul
Church
4110 W. 34th St.
Paterson, NJ 07654
Tel: 973-221-1911
Fax: 973-221-1064
Sun 9-1

Manitowish Office
At St. Joseph
Church
1001 W. Main St.
Manitowish, WI 54921
Tel: 219-434-3300
Fri 9-5
Sun 9-12

www.selfreliance.com

СПОГАДИ

Табір біженців в Ляндсгуті

Читаючи спогади про повоєнні табори біженців в Німеччині, не знаходжу й згадки про колишній табір в Ляндсгуті, в якому перебувало декілька тисяч осіб з теренів Радянського Союзу. Як учасниця цього табору, хотіла б розповісти про життя його мешканців.

Ляндсгут – старе німецьке місто, колишня столиця Південної Баварії, за часів династії Віттенсбахів. Воно лежить над повноводою рікою Ізар, що впадає до Дунаю. Готика церков, старий замок і фортеця Травніцбург, 55 тисяч населення... Табір містився за містом при Штадтгаймерштрассе, і був заселений переважно українцями з Галичини. В бічній вулиці був литовський табір. Опікувалася таборами міжнародна добродійна організація УНРРА, а згодом ІРО. В таборі існувало демократичне самоурядування з таборовою радою і виборним головою, яким в тому часі був директор народної школи Іван Олексин, а пізніше – інж. Саган. При таборі було створено чотирикласову початкову школу, де вчили дітей І. Олексин, його дружина Марія Заяць, Бронислава Гринішак, Кузів; та восьмикласову українську гімназію, директором якої був Степан Глушко. Тут викладали д-р Ми-

хайло Рабій, Іван Вересюк, д-р Едвард Жарський, д-р Софія Карпінська, Оксана Ващенко, д-р Василь Вергун, гр.-кат. катехит о. І. Дядько.

Фізичне виховання в гімназії вели Оксана Луцька і Ярослав Бойдуник. При гімназії було створено молодіжну організацію Пласт, яка успішно розвивалася серед молоді, плекаючи засади „Бог і Україна”. Пластовими виховниками були пластуни-сеньйори Оксана Луцька і Ярослав Бойдуник. Також активно працював при пл. станиці, якої головою був пл. сен. Іван Гаврилів, гурток пл. сеньйорів. Його членами були І. Гаврилів, д-р Богдан Кордюк, Василь Вергун, Ярослав Ромах, Оксана Луцька, Ірена Гаврилів, Ярослав і Дарія Бойдуники, Марія Харішак, д-р Ярослав Падох, о. І. Дядько, суддя Богдан Ластовецький, брати Баглаї. Пластуни проводили пл. заняття, брали участь в пл. з'їздах, джемборі над Боден-

зе в Швейцарії, ювілейним святі весни в Міттенвальді.

Духовниками табору в Ляндсгуті були о. декан Кушлик, о. І. Дядько, о. Роман Рабій, о. Кіржецький, а для православних вірних – о. Новицький. Служби Божі відправляли кожної неділі в одному німецькому костелі наші священники.

У таборі діяв хор під управою д-ра Олега Сохана і диригента Шуплата, відбувалися театральні вистави (родина Косенків), приїздили на гастролі театри з інших таборів. В таборі було створено відділ жіночої організації „Об'єднання українських жінок в еміграції”, де головою довгий час була Стефанія Мороз. Заходом управи ІРО в таборі відбувалися курси англійської, еспанської, французької мов, щоб підготувати таборян до виїзду в різні країни світу. Були курси кравецькі, медичні (керівником був д-р Хруцький). Працювала споживча кооператива, якою завідували Сергій Квасницький, Євген Луцький, Стефанський.

Табір жив своїм життям, перемігав післявоєнні невгоди, плекав релігійні і національні традиції свого народу. Мешканці табору вірили, що війна скоро закінчиться і всі біженці повернуться на рідні землі. На жаль, ці бажання не сповнилися, і сотням тисяч залишала-ся єдина дорога – за океан. Замор-

ські країни замовляли потрібні їм контингенти працездатних робітників тієї чи іншої категорії, і табори почали порожніти.

Мені запам'яталося, що в Ляндсгуті проживали також науковець проф. Григорій Ващенко з родиною, письменник Іван Смолий з родиною, лікарі д-р Прокопович, д-р Ружицький, о. декан Кушлик з родиною, о. Роман Рабій, родини Гуляй, Бованків, Дмитра і Дарії Кузиків, інж. Романа і Мирослави Грабців, Кошів, Василя і Теодозії Стельмахів, Остапа і Ірини Захаркових, д-ра Теодора і Софії Цюцюрів, Ярослава і Ольги Ромахів, Крамарчуків, Титлів, Головінських, Гунчаків, Андрусевічів, інж. Ілярія Ольхових, Хабурських, Овсянецьких, Ярослава і О. Сушків, Мручкєвичів, Савчуків, Сусів, Обухів, Квасницьких. Були там д-р Ярослав Падох з родиною, д-р Степан і Емілія Воляники, Швабінські, Харішаки, Сенежаки, Серни, Машталіри, Ластовецькі, Пеленські, д-р Роман Баб'юк, Пастушенки, Зіничі, Кузишини, Ярема і Г. Попелі, Цвики, Сендзіки, Маріян і Іванна Коці, Платковські, Карпінські, Попики, Крупки, Іванна Лемеха, Д. Чукурин, В. Гнида, П. Вербовський і багато інших, імена яких призабулися.

**Оксана Луцька,
Вудсайд, Н. Й.**

У таборі ім. Лисенка в Гановері

Василь Мирутенко

Опубліковані в „Свободі” спогади Галини Хоменко (13 жовтня 2000 року) і Юрія Курилка (27 жовтня 2000 року) про табір імені Лисенка спонукали мене, як мешканця табору, висвітлити моє бачення цих подій. Ми з дружиною дісталися до цього табору, коли дізналися, що то табір осіб, які не бажають повертатись до Радянського Союзу.

Перед капітуляцією Гановеру військовополонених і людей з концентраційних таборів німці евакуювали. Родина Степана Весненка у передмісті Гановеру почула в кущах якийсь шерех і побачила чоловіка в убранні в'язня, котрий

уже не міг говорити. Вони привели його до табору, де були жінки і діти. Старша жінка, котра пережила голод в Україні, попросила жінок, які мали дітей, закип'ятити молока і силою дати йому в уста. Він почав жестами показувати на двері. Люди пішли на те місце, де його знайшли, і побачили там хлопчика. То був його син. Синові теж дали молока, і вони обидва почали їсти і поправлятися.

Не пригадую прізвища того чоловіка. Він побував у комендатурі окупаційних військ, звідки принесли їжу. Він мав уже гроші, і запитував, скільки має заплатити тим, що врятували життя синові. Весненки ніякої плати не хотіли. Вони просили його допомогти,

щоб їх не забрали насильно до СРСР. Увечері він прийшов до бараку і показав офіційний папір на відкриття табору „неповоротців”, завірений комендатурою, і мапу з кількома бараками на східній стороні раніше згаданого табору. Але советська репатріаційна місія не гаяла часу. Вони вибрали з картотеки усі прізвища, що вказували на українське, білоруське чи російське походження, і домоглися, щоб англійська адміністрація на подані ними списки не давала більше харчів. В цей час англійці вирішили перетворити табір на військові склади бензини і олії. Для жителів табору відвели велику школу. Українці і білоруси почали шукати старі, розвалені будинки, де могли сховатись від дощу. Моя родина випросила в німців невеличку будочку, але їсти було нічого. Навпроти нашої будки стояв порожній двоповерховий будинок, де жило 35–40 українців та білорусів з дітьми.

Одного дня до того будинку приїхали англійські вантажівки, і вояки почали насильно забирати жителів того будинку. Вони показували папір, що повезуть усіх до советської зони. Дорогою, біля англійської військової комендатури, люди почали вискакувати з авт і просити порятунку. Офіцери з комендатури запитали, що то за люди і куди їх везуть. Перекладачка розповіла, що вони не хочуть їхати до СРСР. Англійці говорять, що у Гановері є табір людей, які не хочуть їхати додому. Їх завезли до табору Лисенка. Ми з

(Закінчення на стор. 23)

Весілля Івана Павлюка і Ольги Мирутенко, що відбулося 1946 року.

„Св. Софія“ Religious Association of Ukrainian Catholics, Inc. USA
 7911 Whitewood Road, Bldg. Park, NY 10027 Tel.: (212) 635-1555 Fax: (212) 635-6088

*У світлий празник Христового Воскресіння вітаємо
 Главу УГКЦ, Блаженнішого Патріарха Любомира-Кардинала Пудяка,
 Синод Владак нашої Церкви, Главу Матірнього Товариства Святе
 Софія, Препосвященного Католика Хому, Священників і Монахів Чини,
 Крайові Товариства Святе Софія, Українське Патріархальне Світове
 Об'єднання, Крайові Патріархальні Товариства, Жителів нашої
 Патріархальної Фонд і весь Український Народ радісним*

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСИНУ ВОСКРЕС!

УПРАВА ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ В ЗСА

СПОРТ

Футбол

Почався новий сезон.

„Крилаті” – попереду

„Крилаті”, Йонкерс –
 „Сантос”, Нью-Йорк – 1:1

Футбольна команда спортивного клубу „Крилаті” при осередку СУМ в Йонкерсі, Н. Й., розпочала другу половину сезону 2001–2001 року, розігравши чергове змагання в чемпіонаті I дивізію Східної окружної футбольної ліги штату Нью-Йорк, в неділю, 18 березня, на своєму полі з командою „Сантос”.

Гра розпочалась врівноважено,

обидві команди обережно контролювали м'яч на слизькому полі. На 9-й хвилині Руслан Гудима швидким випадом по лівому краю переводить м'яч Валерієві Чукхину, який точним ударом посилав його у сітку суперників – 1:0. На 14-й хвилині рахунок вирівнюється, коли нападаючий „Сантоса” посилав отриманий м'яч у лівий кут наших воріт. Рахунок не змінився до кінця гри.

„Крилаті” виступили в складі: Богдан Новак, Юрій Греб, Марко Гованський, Роман Пердута, Валерій Каток, Степан Єндик, Роман Плісак, Руслан Гудима, Володя Вільчинський, Валерій Чукхін, Андрій Вербицький, Семен Вариха, Волтер Округняк, Сергій Козак, Тарас Струминський, Володя Круглий, Сергій Райко і Степан Станітський. Провідник – Марко Гованський, тренер – Сергій Райко.

Підсумки змагань у першій дивізію Східної окружної футбольної ліги штату Нью-Йорк:

команди	точки	ігри	В	П	Н	голі
1. Йонкерс „Крилаті”	20	8	6	0	2	18:8
2. Мт. Вернон „Португесе”	13	7	4	2	1	22:10
3. „Юніті”	13	7	4	2	1	15:10
4. „Савт Старс”	10	8	3	4	1	12:16
5. Осінг „Португесе”	9	7	3	4	0	9:19
6. „Сантос”	5	7	1	4	2	5:11
7. „Мистік”	4	9	1	7	1	7:17

„Крилаті”, Йонкерс –
 „Візардс”, Вашингтонвілле, Н. Й.
 – 4:2

В неділю, 1 квітня, футбольна команда спортивного клубу „Крилаті”, Йонкерс, зустрілась з молодіжною командою „Візардс” на полі суперників в Вашингтонвілле, Нью-Йорк.

Команда „Крилатих” розпочала гру, маючи тільки 9 футболістів, оскільки 5 гравців через аварію авто запізнилися. На 15-й хвилині господарі, використовуючи кількісну перевагу, виходять вперед – 1:0. Через 4 хвилини Сергій Райко переводить м'яч Даркові Чернявському, а той перед самими воротами противників – Русланові Гудимі, котрий заганняє його в кут воріт суперників. Рахунок – 1:1.

На 44-й хвилині воротар „Крилатих” Богдан Новак вибиває м'яч просто під ногу нападаючого суперників – 2:1.

Другу половину гри „Крилаті” були вже в повному складі. Вони невтомно атакують. На 31-й хвилині Юрій Греб переводить м'яч Даркові Чернявському, а цей Саші Смирнову, котрий зміло скеровує його у сітку суперників. Рахунок – 2:2. До кінця гри рахунок не змінюється, і команди мусять грати по 15 хвилин додаткового часу, під час яких Руслан Гудима і Марко Гованський збільшують рахунок до 4:2. „Крилаті” переходять до чвертьфіналу змагань за Чашу Східної окружної футбольної ліги штату Нью-Йорк.

Стефан Гованський

В душі сумного...

(Закінчення зі стор. 18)

церкви.

– Я відповім його ж словами: «Я дуже цінував євангелістський, профетичний, моральний дух, властивий протестантству. Коли приїхав у 1955 році до Іркутська, одного дня відвідав собор і баптистське зібрання. Контраст був різкий. Напівпорожній храм, недоладно розписаний, сумні бабусі, архієрей, який гарчав на іподияконів, а проповідь його нагадувала політичну інформацію (щось про Китай), а з іншого боку – набитий молитовний будинок, багато молоді, живі, чуттєві проповіді, дух громади... Але при цьому я не міг примиритися з тим, що протестанти відірвалися від єдності Церкви». Щодо національної церкви о. Олександер вважав, що у Христовій Церкві віра стоїть понад нацією, проте поза нацією неможливі ні культура, ні Церква. Це добре ілюструє мистецтво, яке є національним, але на своїх висотах стає набутком усіх часів і народів. Людина має свободу вибору, але цей вибір зумовлений лише двома факторами – з Христом чи без Христа. Третього шляху немає.

– Деякі дослідники схильні вважати конфлікт між російською православною єпархією і о. Менем „конфліктом психологій”. Мовляв, як росіянам зроду властива общинність і соборність, так євреям – індивідуалізм; як росіяни прагнуть формувати „остаточні ідеї”, так євреї бояться невпевненості і воліють у всьому сумніватися. І саме тому, мовляв, о. Меню залишився „поза колом”. Насправді ж „поза колом” залишився і Вол. Соловйов, і Л. Толстой, і слов'янофіл І. Аксаков, і сотні й тисячі російських інтелігентів, які не могли прийняти московського православ'я через його несвободу, через його цілковиту підпорядкованість державі. Чи бачив о. Меню якийсь вихід з цієї традиційної несвободи Російської Православної Церкви?

– Олександр Меню чітко визначив ті фактори, від яких має визволитися російське православ'я на шляху до християнства. Ось вони: обрядовір'я, обскурантизм (вороже наставлення до прогресу), конформізм, нездатність відповідати запитах народу, самовдоволення єпархії, орієнтування на архаїчні форми побожності, відірваність від Євангелії і Свя-

того Письма взагалі. Ці недоліки призводять до духовного занепаду членів церков. Перші християни були учнями, а нинішні священники відразу ж стають вчителями, окремі з них не прагнуть духовного і інтелектуального зростання, зупиняються на самовдоволеному ремісництві, ставляться до свого служіння як до буденної роботи. Звідси походить церковна рутинна, яка не приваблює людей до церкви.

– Нарешті, за яких обставин о. Меню загинув?

– Смерть прийшла до о. Олександра серед тиші підмосковного ранку 9 вересня 1990 року. На світанні він вийшов зі свого дерев'яного дому у великому саді і рушив стежкою до зупинки електропоїзда, яким щодня їздив до церкви. На стежці його зупинили і професійно зарубали сокирою. Злочин не розкрито. Паніатка Наталя разом з сином Михайлом протистояли спробам служб правопорядку засудити випадкову людину, щоб «закрити справу». Висувалися різні версії щодо причин вбивства: пробували звинуватити і «сіоністів», і антисемітів... Впродовж десяти років за о. Олександром стежив «четвертий відділ П'ятого управління КГБ» (так званий – церковний), який очолював полковник Володимир Сичов. Чи не тут слід шукати вбивцю, здатного завдати лише один професійний удар? Але й консерватори з Православної Церкви могли зненавидіти світлу, розумну людину (те, що священник був євреєм, можливо, не відігравало провідної ролі, бо тут йдеться про різницю у сповіданні християнства, зокрема про єкуменізм). У церкві разом з о. Олександром служили священники Степан Середній – людина неврахунана, конфліктна, а опісля Іван Клименко – «стукач» і антисеміт, який у своїх дописах марно намагався скомпрометувати о. Олександра. Марно, бо навіть Патріарх Московський Алексій II написав: «Отець Олександр був талановитим проповідником Слова Божого, добрим пастирем Церкви, мав щедру душу і був відданий Господеві серцем. Убивці сотворили свою чорну справу у мить, коли він міг ще так багато зробити для духовної просвіти і окормлення чад Церкви». Інша річ, чи щирі ці слова...

З Левком Хмельковським розмовляв Петро Часто.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
 20 КВІТНЯ 2001 р.

Пасейк, Н. Дж. Міжличні збори 42 Відділу УНСоюзу Т-ва ім. Т. Шевченка відбулися о год. 7-й веч. в УНДомі при 227 Норе Аве. На річних зборах вибрано Управу в такому складі: В. Марущак – голова, В. Гарай – заст. голови, Варвара Тиньбір – рек. секретар, Ю. Котляр – фінанс. секретар. Опікуні хворих: Анастасія Марущак, В. Опітник; пралорщики: В. Гавронж, Я. Даньків; господар – М. Чабан; вільні члени – М. Карлицький, І. Зальонка; Контрольна Комісія – І. Хомко – голова, С. Косцюлек, С. Журавський – члени. Просимо членів дати вашого добра, взяти участь. Управа.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СЕРЕДА

18 КВІТНЯ 2001 р.

НЬЮ-ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори 120 Відділу УНСоюзу Т-ва св. Володимира відбулися у приміщенні пані Т. Гнатюшин, 24 East 7th Street, Apt 4C, New York City, о год. 1:20 по пол. На порядку дені: звіти устануючої Управи та Контрольної Комісії і вибір нової Управи на наступний рік. Просимо всіх членів прийти. За Управу – Олександр Редько – голова, Юрій Юрків – секретар.

самопоміч

У таборі ім. Лисенка...

(Закінчення зі стор. 21)

дружиною і Мельник з сином, що жили у вагоні, побачивши, як насильно забирають наших сусідів, перейшли через міст і пересиділи в лозах, поки не від'їхали вантажівки. Після описаної події я прийшов додому і побачив свою жінку всю пошкрябану, закривавлену. Вона розповіла, що ховалася у високих кушах ожини від військових, які зайшли до нашої будки, побачили, що нікого немає і поїхали. Ми з жінкою почали провідувати табір ім. Лисенка в Гановері, але боялися чутки, що, як назбирається багато людей, всіх віддадуть совєтам. Нам було тяжко з харчами, а в таборі давали хоч якісь продукти. Ми вирішили переселитися до табору ім. Лисенка.

Раніше це був великий німецький військовий табір на сім триповерхових житлових будинків (один з них поміщений в „Свободі” 27 жовтня 2000 року), й інші споруди. Ми дістали помешкання у восьмому блоці. Тарас Курницький з Галичини зробив нам з цегли піч. Першим комендантом був професор Подільський. Управа табору розбудувала громадсько-суспільне життя. Була школа для дітей, гімназія, драматичний гурток, курси шоферів і електриків (обидва я закінчив). Славилась футбольна команда. У 1947 році футбольну площу поділили на городи.

Одного дня рознеслася вістка, що комендатура УНРРА забрала картотеку. Увесь табір збунтувався: напевне, будуть комісари вибирати бажаних їм осіб. Не менше 60 осіб поїхали до головної комендатури УНРРА з домаганням, щоб повернули картотеку до табору. Домагання задовольнили.

Галина Хоменко пише, що в Гановері примусової репатріації не було („Свобода”, ч. 41). То не зовсім правда. Юрій Курилко (ч. 43) пише: „Коли виникли непорозуміння між так званими „східняками” і галичанами, Подільський від управління табором відмовився”. Він офіційно відмовився, але більшість в таборі тільки його визнавала. Тоді настала криза, бо розкрадали харчі, одяг і черевики, що надходили від УНРРА, їх отримували тільки вибрані. Були нарікання на таборову поліцію, яка перевіряла усіх на вході до табору, і що їй подобалося, відбирала, особливо сигарети, які деякі люди виносили для обміну у німців на потрібні речі. Дехто придбав радіо і слухав передачі з України, а поліція ходила по під вікнами і погрожувала, що розіб'є його. Можливо, ще були і політичні непорозуміння, про які я, не належачи до жодного угруповання, не знаю. Відбулися вибори під наглядом УНРРА, головою став Гаран, але поліція табору залишилася та сама і продовжувала свою стару роботу.

Я працював в таборовому шпиталі електриком, до якого привозили поранених у бійках – не менше двох-трьох, а часами й п'ять. Коли у восьмому блоці було весілля, люди випили по чарці, танцювали, співали. Час затягнувся, прийшла поліція і попросила звільнити залю. Їх не послушали. Вони почали насильно виводити гуляючих. Почалась бійка. Нова управа укомплектувала нову поліцію, але бійки в таборі продовжувались. Тоді на домагання нової управи УНРРА-ІРО прислала відділ польської армії Андерса, котра стояла тоді в Гановері. Табір почав знову жити нормальним життям.

Гарісвіл, Миш.

У бібліотеці „Свободи“

Стало звичаєм для багатьох авторів і видавництв – присилати нові книжки до бібліотеки „Свободи“. Оскільки не йдеться про рецензування цих видань, редакція продовжує розділ, в якому повідомляє про такі надходження.

Павло Тичина. „Ранні збірки поезії“, переклад, вступ і примітки Михайла Найдана. Пердмова Віктора Неборака. Видавництво „Літопис“. Львів, 2000.

„Сто років юності“. Антологія української поезії ХХ ст. в англійських перекладах. Упорядники Ольга Лучук і Михайло Найдан. Видавництво „Літопис“. Львів, 2000.

„Вісті УВАН ч. 2“. Редактор Олександр Домбровський. Видавець – Українська Вільна Академія Наук у США. Нью-Йорк, 2000.

„Нагірні, Леви: історія родини“. Статті, спогади, наукові розвідки, архівні матеріали. Автори проєкту та упорядники збірника: Христина Лев, Василь Лев, Наталя Філевич. Львів, 2000.

Ігор Старосольський. „Крутими дорогами“. Спомини – вересень 1939 року – січень 1978 року. Упорядник і автор вступного слова Уляна Старосольська. Видавництво М. Коць. Львів, 2000.

Софія Стебельська. „Повісті й оповідання“. Мовний редактор д-р Іван Овечко. Видавництво „Украпрес“. Денвер, Кольорадо, 2000.

Видано в Україні

Інститут досліджень діаспори з допомогою Української Православної кредитової спілки в Нью-Йорку і адміністрації міста Києва видав покажчик „Національні меншини в Україні“, який буде подарований усім дипломатичним представництвам, громадським об'єднанням національних меншин, бібліотекам, вищим школам. Про нову книжку написав директор інституту Ігор Винниченко. Адреса видавця: Київ 34, вул. Золотоворотська, 6а.

Посібник професора-емерита Яра Славутича „Українські розмови для учнів і вчителів“ вже вісім разів видавався у діаспорі, а 1998 року вийшов у Києві. До „Свободи“ надійшла рецензія на це видання проф. С. Пінчука, який зазначає, що книжка є набуток багатолітньої практики вченого-педагога. Книжка для дітей

в Україні видана коштом канадських українців і поширюється безкоштовно.

Євген Рослицький повідомляє про нову книжку д-ра В. Чапельського „Я любив їх усіх“, у якій наведено спогади автора про 40-літню працю на Дрогобищині. Частина книжки присвячена родоводові Чапельських у формі листів до племянниці Мирослави – „Листи до Миросі“. Книжка видана у 1997 році стараннями дітей автора – інж. Ореста та д-ра Оксани Трешньовської з Чапельських в дрогобицькому видавництві „Відродження“.

Д-р Володимир Боднар повідомляє про книжку „Українські проблеми“, випущену видавництвом „Смолоскип“ у Києві в 1999 році. Автор книжки – професор Кентського університету в Огайо, д-р економічних наук Мирослав Мельник.

„Лікарський збірник“ – нова і корисна книжка

Старанням Лікарської комісії Наукового Товариства імені Шевченка у Львові, Лікарського Товариства у Львові та Українського Лікарського Товариства Північної Америки, появилось у 2000 році нове число, том восьмий, „Лікарського Збірника“. Воно присвячене 100-річчю заснування Лікарської комісії Наукового Товариства ім. Шевченка, бо власне у 1897 році побачив світ 1-ий том „Збірника Математично-природописно-лікарської секції Наукового Товариства Шевченка“ у Львові. Згодом, у 1898 році, виділилося окреме лікарське видання під редакцією д-ра Євгена Озаркевича і проф. Володимира Левицького.

„Лікарський Збірник, Нова серія“, вміщує 224 сторінки дуже багато цікавого і актуального матеріалу з різних ділянок медицини, гігієни, зокрема в Україні, та з діяльності українських лікарів в минулому і під цю пору. Наукові статті мають короткі реферати англійською мовою. Розділи „Лікарського Збірника“ мають такі заголовки: „Національна медична спадщина“, „Загальні проблеми медицини“, „Спеціальні медичні студії“, „Хроніка“, „Ювілеї“, „Рецензії“ та „Некрологи“. У розділі „Рецензії“ вражає рецензія на монографію Зиновії Служинської „Рід людський в Україні“, з котрої довідуємося, що за 260 років після Переяславської Ради Україна втратила 15 мільйонів українців, а за час більшовицького панування – понад 40 мільйонів!

До складу редакційної колегії „Лікарського Збірника“ входять такі лікарі і науковці: Ірина Даценко (головний редактор), Юрій Гаврилюк, Павло Пундій, Борис Зіменковський, Михайло Павловський, Борис Білінський, Ярема Томашевський, Анна Рудницька, Зиновія Служинська, Олег Романів і Олег Купчинський. Цю книжку варто прочитати не лише лікарям чи спорідненим професіоналам. Зацікавлені можуть звертатися на адресу: Pavlo Pundy, M. D., 3258 N. New England Ave., Chicago, IL 60634-4636.

Д-р Олег Волянський, Кергонксон, Н. Й.

Науковці світу – про Закарпаття

У Пряшеві (Словаччина) появилася друком збірка статей „Закарпатська Україна у складі Чехословаччини (1919–1939)“. Збічник вміщує матеріали 6-ої Наукової карпатознавчої конференції, що відбулася у Пряшеві 2–4 вересня 1998 року. До книжки увійшло 33 доповіді: українською (26), словацькою (6) та чеською (1) мовами доповідачів з семи країн світу. Серед них – В. Маркус, А. Пекар, О. Данко (США), О. Русин (Угорщина), С. Заброварний (Польща), М. Жирош (Югославія), П. Скала (Чехія), О. Ганич, І. Ліхтей, В. Худанич, Д. Сидор, М. Баяновський, П. Федак (Україна), І. Ванат, М. Данилак, П. Шворц, Р. Ішток, П. Конія, М. Мушинка, М. Олекса, Л. Гарбульова, В. Грешлик, С.

Конечни, А. Ковач (Словаччина); з літературознавства – Л. Баботова, М. Неврлий, Я. Джоґаник (Словаччина), М. Кухта, Ю. Балега, О. Мишанич (Україна); з мовознавства – М. Чижмар, М. Штеця (Словаччина) та П. Чучки (Україна). Оpubліковані доповіді є не тільки значним внеском у висвітлення 20-річної належності Закарпаття до Чехословаччини, але й відповіддю прихильникам політичного русинізму, який розбив етнічних українців Пряшівщини на два табори.

Збічник вийшов друком завдяки фінансовій допомозі СКУ та фундації „Карпати“.

Й. Сірка, Торонто

„Повісті й оповідання“ Софії Стебельської

В-во „Украпрес“ (д-р Іван Овечко) з друкарні „Компютопринт“, 304 ст., тверда обкладинка, 2000 р.

Ці твори – дві повісті і п'ять оповідань – були написані досить давно, але вони вперше виходять друком. А тим часом вони заслуговують на увагу читачів публіки з огляду на талановиті зображення дійових осіб і цікаву сюжетну побудову. Щоб так захопити читача, як це робить авторка, треба добре знати традиції і звичаї не тільки України, а й старої Туреччини. Провідною темою кожної повісті є кохання, часом нещасливе, химерне і майже завжди ускладнене. У творах читач відчуває любов до України й українців, до справедливості і Божої правди.

Крім повістей „Сабіна“ і „Життя під ногами“, у збірці є оповідання „Остання зустріч“ і „Орлик“ – хвилюючі автобіографічні розповіді з початку панування червоних, оповідання „Екзекутивний директор“ – про кохання старого і молодої красуні, про шлях молодої людини від злодійчука до мільйонера („Васька“). Кінчається збірка описом справжньої події з колишнім чекістом, в оповіданні „Директор з центру“.

Книжку можна замовити за 20 дол. (і 2 дол. за пересилку) в авторки: Sophia Stebelsky, 18232 W. 3rd Pl., Golden, CO 80401. Тел. (303) 279-4304.

Д-р Іван Овечко, Аврора, Кольорадо

ГОЛОВНА КАНЦЕПАРІЯ УНІОЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

За інформаціями просимо звертатися до секретаря відділу, або до Головної Канцелярії

[illegible]

«Христос Воскрес!»
Радість у нас є завжди,
Пасха красна лелець аїтас
Чули ми вже її дитини,
Христос Воскрес!»

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
29 квітня, 2001 р. Вівторок

1-го квітня для дітей

Культурний центр при Українській Православній Церкві
Св. Архистратига Божого Михаїла — Київський Патріархат
237 Marie Avenue, Utica, NY, 13503

Щиро запрошує всіх українців на пасхальну вівторкову службу

"ВІКЕ ВЕСНА ВОСКРЕСІА"

Програма свята:

- святочний сестринський обід
- співотамилля, псалм, святопис
- пасхальні вірші, пісні, молитви
- виступи розважальних танцювальних програм

Дітям українцям "САМІТІВІТИ"

Вступ \$20 для осіб

Квитки можна придбати за телефоном 1-516-538-1068
237 Marie Avenue
Utica, NY 13503

Національні, українські, американські

З Великodem Світла Дажбожого

Всіх Українців,

Сповідання Рідної Української Національної
Віри при Святині "Оріяна" в Нью-Йорку,
вітатимуть З Великodem Світла Дажбожого,
Святом Весни, Святом Воскресіння Землі і
Води, всієї Природи до нового Відродження.

Хвилюючи Воскресіння Природи
мислячи про Життя почуттям Радості не
лише джерелом струмка, співом пташки,
а і дорослих дитини молодіми Веснянок.

На честь цього свята, ще з перед
Трипільських часів, шили тредки несли чудовий високій хліб.

**"Дажбоже наш! У хлібові живуть Твоє тепло, і світло
небес Твоєх, і дихання землі
Твоєї"**

**Ми хліб святий свій
споживаємо, і день наш суцільний
проминутий і грядущий даруємо
Вітчизні нашій..."**

А жінки розписуючи
чаруючими знаками жемчужини в
них побажання тривоги, прилежності,
здоров'я.

Це вони, мати Праматері, творили
першу писемність на нашій Планеті!

Слава Дажбогу! Слава Україні-Русі!
Слава борцям за Віру предків рідних!

Бо тільки у своїй державі, своїй
Кривавій, Воли, Силі і Житті!

Запрошуємо всіх на Великодню службу, яка відбудеться:

**22 квітня 7610р. (2001р.х.) об 11:30 ранку
у Святині "Оріяна" (Spring Glen, NY)**

Бажаючі можуть отримати наше видання "Самобуття України-Русь".
(www.runvira.org)

Для довідок (508) 547-1215, (203) 929-6040, або lydia@runvira.org

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Щиро і щиро побажання

РАДІСНИХ СВЯТ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

для української громади

засилає

VIGO

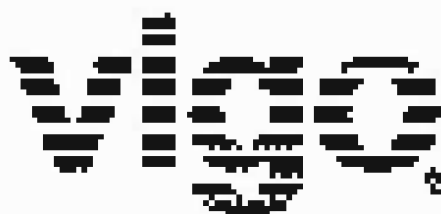
ПЕРЕКАЗУЮЧИ ГРОШІ В УКРАЇНУ ВИБИРАЙТЕ

одне з наших 14 представництв

1.800.777.8784 - www.vigousa.com

**ОЩАДНИЙ
БАНК
УКРАЇНИ**

Vigo Foundation Corp. is licensed by State Banking Departments of NY, NJ, CA, CT, FL, IL, PA, MA and others.

Коли хтось в Україні надіється на тебе...

ТИ НАДІЙСЯ НА НАС ...

VIGO МИ ПРАЦЮЄМО ДЛЯ ВАС

VIGO це терміновий переказ грошей до більш, як 47 країн світу.

VIGO гарантує переказ грошей протягом 48 годин
до рук адресата і на банкові konta на території всієї України.

Перекази реалізуються виключно в доларах.

VIGO має понад тисячу представництв у США, Канаді та Україні.

Всі трансакції гарантовані державними страхівками США та України.

ОЩАДНИЙ
БАНК
УКРАЇНИ

Переказ: Коштує:

\$200	\$15
\$300	\$20
\$400	\$24
\$2000	\$52

1.800.777.8784

www.vigousa.com

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажає КОМІТЕТ ФЕСТИВАЛЮ церкви св. ЮРА у НЬЮ-ЙорКУ

ПРИЙДІТЬ НА
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 18, 19, 20 ТРАВНЯ 2001 р.

З Радісним Святком
Воскресіння Христового!

всіх наших Приятелів

- сердечно вітають -

МАРІЯ І МАРКО ДУШНИКИ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

найкращі побажання

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

НАТАЛІЯ МАКАРЕВИЧ

Появилися друком

автобіографічні спомини

МИРОСЛАВА СКАЛИ-СТАРИЦЬКОГО

і його дружини **Є. ЛАСОВСЬКОЇ**

Замовити листовно: I. Sonevsky, 62 East 7th Street, New York, NY 10003

Ціна примірника - 10 дол. включно з пересилкою.

Вийшли з друку

ДУХОВНІ ТВОРИ І. СОНЕВИЦЬКОГО

(Літургія, Панархія, Святи Спиритuali, Над Вавилонськими річками)

Замовити листовно на адресу:

I. Sonevsky, 62 East 7th Street, New York, NY 10003

Ціна примірника - 15 дол. включно з пересилкою.

LOOKING FOR A SUMMER JOB YOU'LL NEVER FORGET?

Look no further than SOYUZIVKA!

SOYUZIVKA (a.k.a. Suzie-Q) is the Ukrainian National Association's Resort nestled in the breathtaking Catskill Mountains of upstate New York. With weekly zabavas, miles of hiking trails, an olympic-size pool, 7 tennis courts, a beach volleyball court, the Q-Café and Ukrainian cuisine in the dining room, you can't ask for much more. As a SOYUZIVKA worker, you can enjoy all the great amenities of this summer resort while getting \$\$paid\$\$ and making lifelong friends!

SOYUZIVKA is looking for a few good kozaks (men and women) to become part of a unique team this 2001 summer season:

- Emergency technician or nurse - summer only
- Lifeguards
- Office personnel
- Camp counselors
- Entertainer / master or mistress of ceremonies
- Q-Café manager
- Dining room / Q-Café personnel
- Housekeeping personnel
- General workers (Grounds maintenance, setups, etc.)

We are located only 90 miles from New York City and minutes from the Ukrainian Youth Camp SUM, Woodstock, Poughkeepsie, Albany, Woodbury Commons, Minewaska State Park, Lake Mohonk, and the hip town of New Paltz. So there's always something to do!

Details:

- Please submit your application by May 1, 2001.
- Non-U.S. citizens must have a Green Card or Employment Authorization.
- Preference will be given to those who are able to come early in June and stay through Labor Day.
- You must be a UNA member in order to work at Soyuzivka. If you are not a member, please contact Mrs. Martha Lysko, UNA National Secretary, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
- Knowledge of the Ukrainian language is preferred, but not required.
- Housing is provided if needed. Housing conditions are dorm-like. There is always someone to socialize with!
- It is highly recommended that you are at least 18 years old during time of employment. For those under 18 wanting to live on premises, we must have a signed release from parents or guardians.
- You will receive a paycheck every other week and a tip check those weeks you do not receive a paycheck.
- You must be prepared to have a great summer and meet lots of people!

A little piece of Ukraine in upstate New York!

SOYUZIVKA • Ukrainian National Association Resort
P.O. Box 529 • Kerhonkson, NY 12446
phone 845-626-5641 • fax 845-626-4638
e-mail: SQSS@aol.com • website: www.soyuzivka.com

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

запрошує Вас на презентацію двох нових книжок

ТАРАСА ГУНЧАКА

професора Ратгерського університету

*On the Horns of a Dilemma. The Story of the
Ukrainian Division Halychyna*

та

Russian Imperialism from Ivan the Great to the Revolution.

Слово про автора матиме проф. Володимир Стойко.

Вечір відбудеться

в суботу, 21 квітня 2001 р., о 5-ій год. по пол.
в будинку НТШ, 63 Fourth Ave.

(між 9 і 10 вулицями), New York, NY 10003

Тел. для довідок: (212) 254-5130

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНОБЦЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. НОРБЕРТА В КРАКОВІ

ПОДЯКА

Комітет Допомоги Церкві св. Норберта в Кракові складає щирю подяку жертводавцям 2000 року, за щедру допомогу для відбудови Української Католицької Церкви св. Норберта в Кракові.

Його екzellenції єпископові Робертові Москалові і Дієцезії св. Йосафата у Варшаві за щедрий даток в сумі 4,184.75 дол. та поодиноким жертводавцям.

Бурбела К. Маріон	100.00	о. диякон Малаховський Юрій	100.00
д-р Добрянський Лев	1,000.00	Маланчук Стефан	50.00
д-р Дюбановський	500.00	Мокріська Ірена	25.00
Гурко Богдан і Марта	20.00	Моро Олена	100.00
Іванюшко Ірина і Зенон	250.00	Москалок Володимир	250.00
Кедринський Александр	100.00	Семків Люба	2,000.00
Кікта Стефан	50.00	Щур Оксана	50.00
Кокоруд Мелані	50.00	Укр. Кан. Сусп. Служба	72.00
Лаба Олена	50.00	Волжж Роман	40.00
Д-р Ленчик Василь	100.00		

Разом в 2000 році зібрано 9,141.75 дол.

Всім жертводавцям в ім'я Української Католицької Церкви св. Норберта в Кракові щиро дякуємо.

За комітет Допомоги Краківській Церкві:

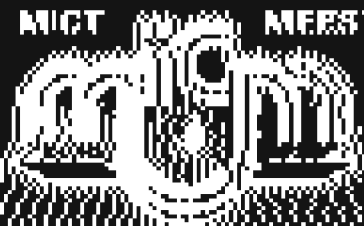
д-р Василь Ленчик, голова, Лідія Ленчик Шухевич, секретар

д-р Лев Добрянський, референт зборки

* дар Української Канадської Суспільної Служби, Thunder Bay - був 100 канадських доларів перерахованих на американські долари - 72.00 дол.

Міст - це завжди надійно!

MIST MEEST

Найбільша в світі українська висилкова фірма
по висилці грошей та пачок в Україну,
країни СНД та Європи

MoneyGram

**ОТРИМАЙТЕ
для себе
ДОДАТКОВО**

ТИЖНЕВІ

\$100

Візьміть участь в новій
виграшній грошовій лотереї
корпорації MIST

Грошові перекази
в Україну
та по цілому світі
за декілька хвилин.

МІСЯЧНО

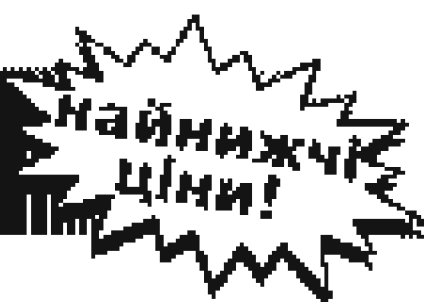
\$1000

Доставляємо гроші
безпосередньо
до рук адресата

Висилаючи гроші з нами, Ви користуєтеся найкращих цін за найнадійніший сервіс і автоматично приймаєте участь в новій виграшній грошовій лотереї корпорації MIST. Лотерея проводиться кожного понеділка за минулий тиждень та в перших числах місяця за минулий місяць. Деталі питайте у відділі корпорації MIST.

Корпорація MIST -
вибір тих, хто добре рахує свої гроші!

ТАКОЖ ВИСИЛАЄМО

ПАЧКИ

дарчові набори,
кур'єрські послуги,
комерційні вантажі
та інше

**Завжди гарантуємо
найшвидшу та
найнадійнішу
доставку**

Контейнери відправляємо щоденно, забираємо пачки з дому

Для кращої обслуги маємо понад 350 агентів у Північній Америці

За агентом у вашій місцевості дзвоніть безкоштовно 1-800-361-7345

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ:

MEEST Corporation Inc.
97 5th Point Road
Toronto, ON M4Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST-AMERICA
608 Commerce Rd.
Linden NJ 07036
Tel: (908) 474-1100
1 (800) 288-9949

MEEST-KARPATY
2238 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 488-9225
1 (800) 527-7289

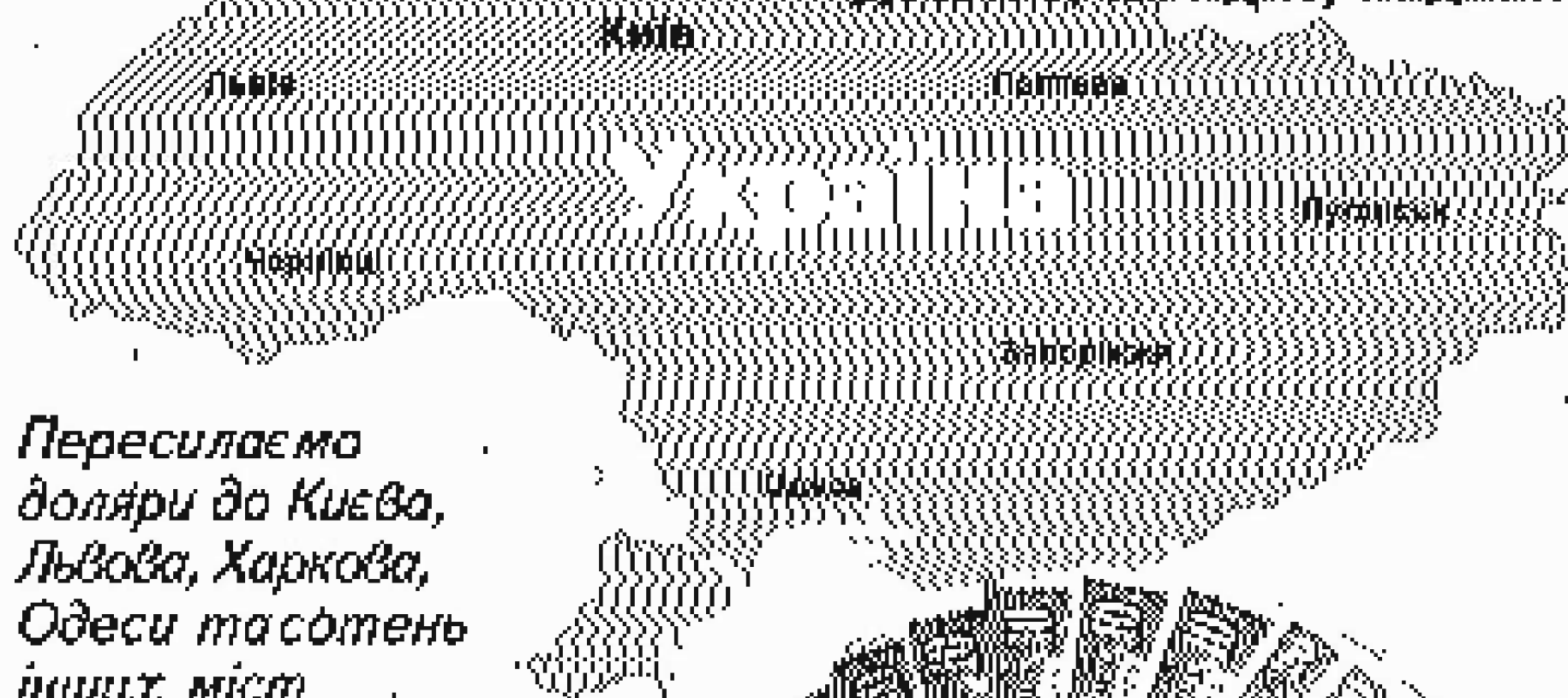
MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard St.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910
1 (800) 817-2945

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M
Tel: (908) 424-1777
1 (800) 288-9949

Pekao Trading Corporation

Переказ доларів

Дешево, Швидко, Надійно

**Пересилаємо
долари до Києва,
Львова, Харкова,
Одеси та сотень
інших міст
України**

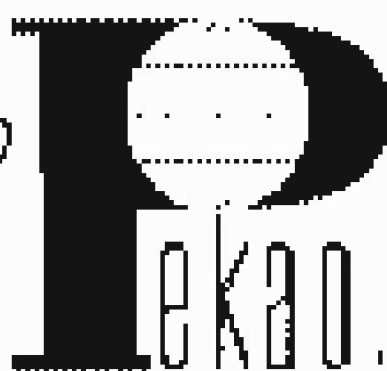
**Наші розцінки
знижено на 50%:**

до \$100 - \$7.50

від \$100 до \$300 - \$12.50

від \$300 до \$500 - \$17.50

від \$500 до \$1000 - \$25.00

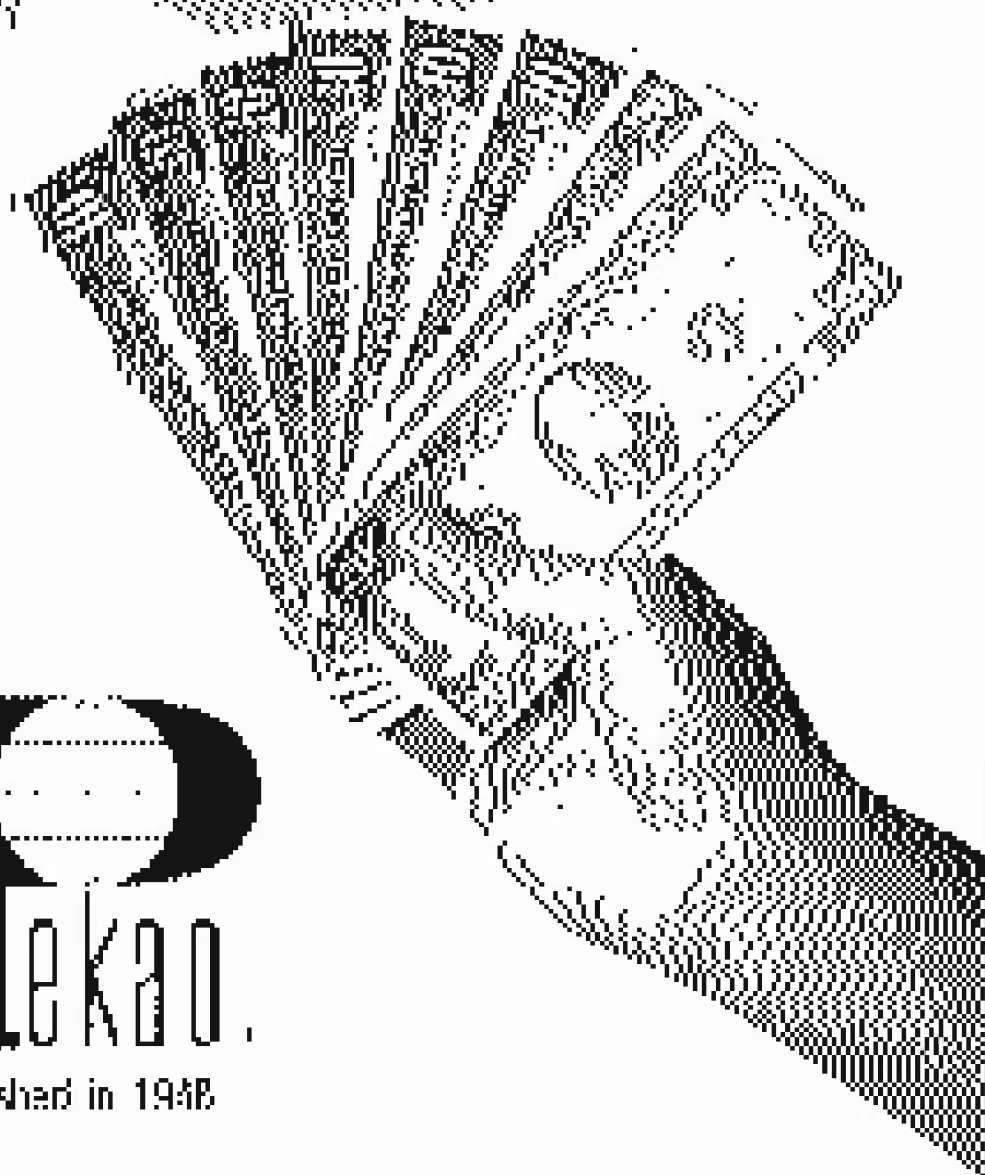
Established in 1948

**Щоб знайти найближчого
уповноваженого представника
телефонуйте:**

NY (212) 684-5320

IL (773) 775-0400

CA (323) 932-0702

PEKAO Trading is licensed and regulated Money Transmitter by Banking Departments of:
CA, CT, FL, IL, MD, NJ, NY, OH, PA, TX & WI

Телефонуйте додому за ~~НЮЖНИМИ~~ цінами

за всі дзвінки
до 10 хвилин

\$2.99

за кожну
додаткову
хвилину

25¢

10-10-220.

Поспілкуйтеся зі своїми близькими в Україні та економте гроші. 10-10-220 дозволяє Вам телефонувати додому за надзвичайно низькими цінами цілодобово, 7 днів на тиждень. З 10-10-220 немає додаткових оплат. Ви не мусите міняти телефонної компанії, просто наберіть 10-10-220 + число, як звичайно. Дзвінки по США і до Канади коштують тільки 99с за всі дзвінки до 20 хвилин, і 7с за хвилину після цього. Відвідайте нас на www.10-10-220.com і дізнайтеся про наші низькі ціни по цілому світі. Спілкування з Вашою ріднею та друзями ніколи не було простішим і доступнішим.

НІМЕЦЬКА/АВСТРИЙСЬКА ПРОГРАМА КОМПЕНСАЦІЙ

German Forced Labour Compensation/Austria Reconciliation Programme

*Якщо Ви під час Другої світової війни працювали в Німеччині або на території сучасної Австрії, маєте право на відшкодування.*Програма Компенсації кінчається **11.08.2001**

Ми уповноважені і нагадувати Ваші зобов'язання. Звертайтеся до нас.

J.G. Kurys & Associates Inc.

27 Newell Court, TORONTO, ON, CANADA, M9A 4T9

Tel.: (416) 235-2610 • Fax: (416) 240-9095

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.40-07 Westwoodland Street
Lima Neck, N.Y. 11369
(718) 225-4492The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 6222
New York, N.Y. 10118
(212) 647-1888**OLEH SLUPCHYNSKYJ, M.D.****Facial Cosmetic
& Reconstructive Surgery**171 East 74th Street
New York, NY 10021
212-628-6731www.facechange.org**Ukrainian Independence Day Tours****I. 21 Days: Aug. 5 - 26**Dnipro River Cruise (7 days)
plus visit Lulu (2 days),
Ivano-Frankivsk (2 days),
Chernivtsi (1 day), Kyiv (7 days)We LOT Airlines **'3175**

(Per person double occupancy add \$525 for single)

III. 17 Days: Aug. 18 - Sep. 3Kyiv (8 days), Chernivtsi (1 day),
Zaporizhia (2 days), Sumy (1 day),
Kyiv (1 day)We LOT Airlines **'2525**

(Per person double occupancy add \$599 for single)

II. 13 Days: Aug. 13 - 26Lulu (2 days)
Ivano-Frankivsk (2 days)
Chernivtsi (1 day), Kyiv (7 days)We Austrian Air **'2325**

(Per person double occupancy add \$649 for single)

Pope Visit Tours

Tour #1: June 23-30

Kyiv, Lulu, Warsaw **'1875**

Limited Space Available

Tour #2: June 12-30

Dnipro River Cruise, Odessa, Sevastopol,
Yalta, Kyiv, Lulu**'2950 Request Only**

Dunwoody Travel Bureau Ltd. 771-A Yonkers Avenue, Yonkers, NY 10704

(914) 969-4200 Toll Free (800) 550-4334 Fax: (914) 969-2108

Please provide the following information:

Name as it appears on your passport _____

Other persons travelling: _____

Address: _____

Telephone: Day _____ Eve. _____

U.S. Citizen: ☐ yes ☐ no Tour _____

Please enclose a check for \$300.00 per person. Balance is due May 1, 2001. Please make checks payable to Dunwoody Travel Bureau, Ltd. Travel insurance is highly recommended. Please note that all tours will take place regardless of event scheduling. Cancellation charges apply please call us for complete details.

YURI INTERNATIONAL13 Royal Palm Dr.
Cheektowaga, NY 14225

TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Tel.: (716) 685-1505 • Fax: (716) 685-0987

Пакунки, авіаквитки, доляри, жорчі, бандеролі, в'їзи

з Америки і Канади до

України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

Відбираємо пакунки від кожного дому в Америці

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрінаємо на літавцях Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомогаємо покласти еміграційні справи з „Green Card“

Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC

Дзвінки в Україну 19¢ за хвилину • Дзвінки в Росію 19¢ за хвилину

За більш детальними інформаціями телефонувати:

(716) 685-1505E-mail: Yuriinter@hotmail.com Yin1@aol.com**Selfreliance UA****Самопоміч UA**Federal
Credit
UnionКредитова
Єдність**Маємо!****Правдивий БЕЗПЛАТНИЙ
чековий рахунок!**

- без мінімального балансу
- без оплати за кожний чек
- без місячної оплати
- Але заробляє місячні відсотки*

* На баланс понад \$5000

Зайдіть до Кредитівки сьогодні!**AMERICAN
CREDIT UNIONS**

Also people are making the difference

Newark, NJ (973) 373-7819

www.selfreliance.org

Fairfax, VA (973) 451-0200

Your credit union is yours!
NCUANational Credit Union Administration
1300 Constitution Avenue, N.W.**Ви і Кредитівка
для кожного громадянина!****UKRAINIAN
POWER**

Children's Video

NEW**\$20 per video**plus s&h and tax
where applicable.**Call toll free****1-866-898-6208****www.ukrainianpower.com**

Від Одеси до Львова Ваші близькі можуть покластися на Вас, бо Ви покладаєтеся на Вестерн Юніон®.

Переказ:	коштує лише:
\$100	\$15
\$200	\$22
\$400	\$34

Коли Ви переказуєте гроші, то хочете, щоб вони дійшли швидко і надійно, щоб ні Ваші близькі, ні Ви самі цим не турбувалися. Ми, в компанії Вестерн Юніон, переказуємо гроші вже понад 128 років і нам довіряють мільйони людей по всьому світі. У нас Ви навіть можете переказати гроші телефоном, використавши кредитну картку. Переслані гроші дійдуть через 15 хвилин до будь-якої із наших 1412 філій в Україні або якої небудь із 95000 по цілому світі. Від Лос-Анджелесу до Нью-Йорку, від Чикаго до Монtréal Ви можете покладатися на Вестерн Юніон.

Вестерн Юніон – це майже те саме, що Ви особисто вручаєте гроші.

1-800-799-6882

Ми говоримо
українською мовою

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказати гроші по всьому світу™

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

виступає

всім делегатам останньої Конвенції УНС та теперішнім членам Головного уряду УНС матеріали для голосування

Згадані матеріали включають пропозиції змін до Статуту УНС і Бюлетю, які треба повернути поштою

Делегатів і членів Головного уряду просимо проголосувати до

1 травня 2001 року

чи погоджуватися вони на пропонувані зміни до Статуту УНС текст яких був опублікований у „Свободі” та „Українському тижневику”

У випадку, якщо б хтось з делегатів чи членів Головного уряду УНС не отримав цих матеріалів, просимо негайно по телефонувати до Головної канцелярії на число

(973) 292-9600 дод. 3018

ROCHESTER UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

Your Best Place to Save and Borrow

JOIN US

HIGH INTEREST SAVINGS
LOW INTEREST LOANS/MORTGAGES
SHARE DRAFT/FREE CHECKING
VISA CREDIT CARD
CHECK CARD/ATM CARD
CD's and IRA's

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East Rochester NY 14621
(716) 544-9518 • Fax (716) 338-2980
Toll Free (877) 958-7828 • www.rufcu.org

• ПРАЦЯ •

Українка, 59 р., учителька математики і німецької мови шукає працю з промисловим поглядом за дітьми або старшими людьми.

Тел.: (973) 344-2869, Дора

Пошукую інтелігентну особу до товариства і помочі. Мусить провадити авто і любити звірят.

Тел.: (973) 471-2273

Сімейне подружжя з України 53 і 55 років, пошукую працю по догляді за людьми похилого віку, в домашньому господарстві чи будь-яку іншу. Маємо добрі рекомендації. Тел.: (718) 853-1980

Люба, Олександр

• РОЗШУКИ •

Розшукую брата свого діда ПИЛИПА БАБОВАЛА, нар. приблизно 1896-98 рр. в с. Попушні, Тернопільської обл. Прибув до США у 1945 р. Останній лист до України був 15 років тому. Не був одружений і мав свою компанію, яка чистила вікна. Останній його адреса була:

Philip Baboval,
P.O. Box 962, New Britain, CT 06050

• НА ПРОДАЖ •

Продається односторонній будинок з великим городом в місті Перемишлі, Польща.

Тел.: 011-48-16670-7575

• РІЗНЕ •

Вчителька-математика ДАРІЯ КРАСОВСЬКА хоче листуватися з українцями-монахами: 81300 с. Гостинцеве, Мостиського району, Львівської обл. Україна.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ІРВІНГТОНІ
повідомляє та запрошує все членство на

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

що відбудуться

в неділю, 22-го квітня 2001 р., о год. 3-ій по пол.
в УНДомі, 440 Prospect St., Irvington, NJ
Р. Бойко – голова Е. Змий – секретарЙОСИФ
КУПЧАК

власник

JOSEPH
MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

Нові автіа
чекають
на
Вас...КРЕДИТІВКА САМОПОМІЧ
НІО ЙОРК
ПОЗИЧАЄ ГРОШІ...

Фінансування до 95% ціни автіа!

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

Main Office: 138 Second Avenue, New York, NY 10003 Tel: 212 413-7310 Fax: 212 475-3251

E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branches:

Upper West Side: 20 West 94th St., New York, NY 10019
Tel: 914 626-2830 Fax: 914 626-0636Long Island: 236 Uniondale Avenue, Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-7893 Fax: 516 565-7287Queens: 32-01 71 Avenue, Astoria, NY 11106
Tel: 718 628-1606 Fax: 718 628-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-800-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: <http://www.selfreliance-ny.org>

10 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

TOUR I

Aug. 10 - 25

LVIV (2)
Lv. FRANKIVKA/Yankivka (1)
KHOTYV/Khotivka/Podilsk (1)
ODESA (1)
KHARSON (1)
SYMFEROPOL/Bachchyssaraj (1)
YALTA (2)
KYIV (5)

15 days

\$2850 double
\$320 spl. Sup.

TOUR II

Aug. 20 - Sept. 4

SPACE LIMITED

GROUP A
KYIV/KANIV (4)
Lviv (3)
Lv. FRANKIVKA/Yankivka (1)
KHOTYV/Khotivka/Podilsk (1)
ODESA (1)
KHARSON (1)
SYMFEROPOL/Bachchyssaraj (1)
YALTA (2)

15 days

\$2850 double
\$320 spl. Sup.

GROUP B

KYIV/KANIV (4)
PODSKYA (2)
CHERKASY/Chybriv (2)
UMAN (1)
ODESA (1)
KHARSON (1)
SYMFEROPOL/Bachchyssaraj (1)
YALTA (2)

ТУРА СОЮЗУ УКРАЇНОК

June 11 - 26

15 days

\$2545.00

KHARKIV (2)
KRYVITSIA (1)
PERESHCHIL (2)
TRUSKAVETS (4)
LVIV/Ischy (2)
KYIV/KANIV (4)

PAPAL CELEBRATIONS

Diaspora

CROWDSTALKS INC

1914 Pine St. 215-732-3732
Philadelphia, PA 19103 1-800-487-5324

Жменя американської землі на могилу Григорія Логвина

9 березня ц. р. з Музею шістдесятництва в Києві надійшла сумна вістка про смерть корифея шістдесятників Григорія Никоновича Логвина. У травні 2000 року цей музей влаштував у Києві вечір з

нагоди 90-річчя Г. Логвина, а також його фотовиставку пам'яток архітектури, яка в 1999 році експонувалася в Українському Музеї в Нью-Йорку.

Архітект, мистецтвознавець і художник Григорій Логвин – рідкісна людина вже хоча б тому, що попри всі катаклізми ХХ ст. зумів зберегти найголовніші людські чесноти – і не просто вижити в тоталітарній системі, а й донести до майбутніх поколінь пам'ять про те, що в Україні була своєрідна архітектура світового рівня.

Доктор мистецтвознавства Григорій Логвин видав 12 монографій, альбомів, популярних книжок з української середньовічної образотворчості. Кожне видання, як і кожна стаття Г. Логвина (а їх опубліковано понад двісті, не рахуючи газетних), викликало жваве зацікавлення як шанувальників, так і душитель української культури. Його етапну для культури працю "По Україні" рецензент

українського мистецтва". Його книги "Софія Київська", "Київ", "Українские Карпаты", "Чернигов, Новгород-Северский, Глухов, Путивль" та ін. одразу по виході ставали бібліографічною рідкістю, попри те, що виходили здебільшого російською мовою в Москві.

Логвин був одним із засновників Українського Товариства охорони пам'яток історії і культури, а коли тоталітарне чиновництво перетворило це Товариство на мертву казенну установу, – він почав створювати Українську Асоціацію захисту історичного середовища.

Молодий душею Логвин завжди був в оточенні спраглої молоді, її він постійно знайомив з недонищеними шедеврами української архітектури і мистецтва, їй передавав свої багатющі знання й унікальний досвід. Під час т. зв. „відлиги” він влаштував дві незабутні для її учасників подорожі по Україні з членами Клубу творчої молоді. Не випадково й свою унікальну фотовиставку пам'яток української архітектури він передав Музеєві шістдесятництва в Києві.

Як писав у 1990 році журнал "Строительство и архитектура", "головний історичний урок громадської і наукової діяльності Григорія Никоновича Логвина полягає в тому, що навіть у найважчі періоди останнього сімдесятиріччя він не служив водночас Богові і мамоні; маючи розум і талант, без зовнішніх ефектів і зайвих слів боровся проти нелюдської системи..."

Надія Світлична

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР ВАШКО член УНС Відд. 5 Т-ва св. Миколай в Асторії, Н.Я. Помер 24 грудня 2000 р. на 74-му році життя. Нар. в 1926 р. в Україні. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку дочок Ірку з чоловіком і Христину, а також онуків. Похорон відбувся 27 грудня 2000 р. на цвинтарі Holy Spirit в Гейлтонбургу, Н.Я.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

МІЛДРЕД ТІЛПІНГЕР член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгстаун, Огайо. Померла 5 січня 2001 р. на 81-му році життя. Нар. в 1919 р. в Girard, OH. Членом УНС стала в 1956 р. Залишила в глибокому смутку дочку Донну і сина Івана, одну онучку. Похорон відбувся 20 січня 2001 р. на Forest Lawn Cemetery в Youngstown, OH.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

САДІ ЗАРІЧНИЙ член УНС Відд. 165 Т-ва ім. Т. Шевченка в Толедо, Огайо. Помер 26 грудня 2000 р. на 86-му році життя. Нар. в 1914 р. в Нью-Йорку. Членом УНС став в 1938 р. Залишив в глибокому смутку друзів і приятелів. Похорон відбувся 29 грудня 2000 р. на Calvary Cemetery в Toledo, OH.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

МАР'Я ДРОГОМЕРЕЦЬКА член УНС Відд. 94 Т-ва ім. М. Шашкевича в Гейлтремку, Н.Я. Померла 26 грудня 2000 р. на 90-му році життя. Нар. в 1910 р. в Україні. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила в глибокому смутку дочку, онуків і правнуків. Похорон відбувся 28 грудня 2000 р. на цвинтарі Mount Olivet в Дітроїті, Мич.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА КІНАЛЬ член УНС Відд. 127 Т-ва св. Миколай у Баффало, Н.Я. Померла 21 листопада 2000 р. на 45-му році життя. Нар. в 1954 р. в Баффало, Н.Я. Членом УНС стала в 1955 р. Залишила в глибокому смутку маму Ольгу. Похорон відбувся 25 листопада 2000 р. на цвинтарі св. Марії в Ланкастер, Н.Я.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ЕВДОК ІЯГ ЛУШАК член УНС Відд. 116 Т-ва „Вільні Козаки” в Трентоні, Н. Дж. Померла 2 лютого 2001 р. на 95-му році життя. Нар. в селі Лапшин. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила в глибокому смутку дочку Мирославу, сина Марію, онуків Лиду і Левка, правнуків Еріка і Філіппа.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА СЕНИЧ член УНС Відд. 45 Т-ва „Любов” у Філдсфелії, Па. Померла 6 січня 2001 р. на 88-му році життя. Нар. в 1907 р. у Філдсфелії, Па. Членом УНС стала в 1948 р. Залишила в глибокому смутку сина Євгенія і родину. Похорон відбувся 12 січня 2001 р. у Філдсфелії, Па.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ФІОНА НАУМЕНКО член УНС Відд. 209. Померла 31 січня 2001 р. на 97-му році життя. Нар. в 1903 р. в Україні. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила в глибокому смутку сина Бориса, Володимира і Євгенія з родиною, 9 онуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 3 лютого 2001 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Банд Брук у, Н. Дж.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ГУМЕНЬ член УНС Відд. 26. Помер 11 січня 2001 р. на 80-му році життя. Нар. в 1920 р. в Брукліні, Н.Я. Членом УНС

став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку трьох дочок.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАН БАЛАЦКІ член УНС Відд. 465 Т-ва ім. Івана Франка в Лешіні. Помер 31 грудня 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в 1922 р. Членом УНС став в 1981 р. Залишив у глибокому смутку сина Михайла з дружиною і двома онуками. Похорон відбувся 4 січня 2001 р. в Лешіні.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ СОКИРНИК член УНС Відд. 283 Т-ва Запорозька Січ в Дубурні. Помер 16 грудня 2000 р. на 68-му році життя. Нар. в 1932 р. в Україні. Членом УНС став в 1977 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Петра з родиною, Марка, і дочку Христину з родиною. Похорон відбувся 19 грудня 2000 р. на цвинтарі св. Йосифа в Дубурні, Н.Я.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ІВАСИШИН ЕВАНС член УНС Відд. 233 Т-ва Українська Молодь. Помер 23 листопада 2000 р. на 81-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину, дітей і онуків. Похорон відбувся 27 листопада 2000 р. на католицькому цвинтарі „Calvary”.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАН БУБИК член УНС Відд. 240 Т-ва ім. Євгена Коновальця в Пармі, Огайо. Помер 7 січня 2001 р. на 77-му році життя. Нар. в 1923 р. в Стрию, Україна. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анастасію, синів Дениса і Володимира.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

НАТАЛІЯ ШАЛЕВА член УНС Відд. 220 Т-ва св. Петра і Павла в Чикаго, Іл. Померла 9 січня 2001 р. на 76-му році життя. Нар. в 1924 р. в Діпропетровську. Членом УНС стала в 1961 р. Залишила у глибокому смутку доньку Лину і сина Івана. Похорон відбувся 9 січня 2001 р. на цвинтарі св. о. Миколай в Чикаго, Іл.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН ГРИЦИК член УНС Відд. 367 Т-ва Запорозька Січ в Рочестері, Н.Я. Помер 23 січня 2001 р. на 82-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС став в 1957 р. Залишив у глибокому смутку дружину Лину і сестер. Похорон відбувся 27 січня 2001 р. на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО КИЦЯ член УНС Відд. 385 Т-ва Запорозька Січ в Мінеаполіс, Мін. Помер 8 грудня 2000 р. на 95-му році життя. Нар. в Золочеві, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дочок Ольгу і Олександру, синів Микона й Володимира. Похорон відбувся 11 грудня 2000 р. на цвинтарі Гетсманів в Нью-Гор, Міне-сота.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ СЕНКО член УНС Відд. 161 Т-ва св. Василія в Манні, Фла. Помер 12 лютого 2001 р. на 83-му році життя. Нар. в 1917 р. Членом УНС став в 1937 р. Залишив у глибокому смутку дружину і двох синів. Похорон відбувся на цвинтарі св. Петра і Павла в Пенсильванії.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

**БРАТСТВО КОПИШНИХ ВОЯКІВ 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ**

СТАНІЦЯ В ДІТРОЙТІ, Мич.

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою,
що в понеділок, 19 лютого 2001 р. відійшов у вічність
довголітній член станиці

бл. п.

о. крил. БОГДАН СКАСКІВ

ПОХОРОНИ І ВІДПРАВИ відбулися 24 лютого з церкви св. Йосифа у Воррені
на цвинтар Сідар Гил у Вашингтоні, Д.С.

Горем опечаленій родині складаємо наше щире співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

**ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в БРОУКХ, БРООКЛІН,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙТ'РО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 71st STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

**LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS**

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Банд Брук у і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

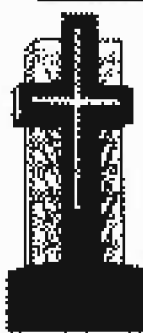
UNION FUNERAL HOME
1600 Shuyesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕЛТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ОСЕРЕДОК НТШ У ВАННГТОНІ
із сумом повідомляє про смерть 14 лютого 2001 р. свого члена

св. п.

д-ра МИХАЙЛА ДАНКЕВИЧА

Родині Покійного висловлюємо найщиріші співчуття.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ

Ділимося сумною вісткою, що 21 лютого 2001 р.
в Україні відійшла у вічність

бл. п.

проф. МАРТА СКРИПНИК

дочка проф. Ірини Гузар і проф. Олександра Монцібовича

Залишили у глибокому смутку:

матір – проф. ІРИНУ ГУЗАР
чоловіка – проф. ІГОРЯ СКРИПНИКА
сина – ІГОРЯ СКРИПНИКА з дружиною СВІТЛЯНОЮ
внучку – МАРІЮ
Блаженнішого Патріарха Кардинала ЛЮБОМИРА ГУЗАР
– МАРІЮ РИПАН, ІРИНУ СТАВНИЧУ
та дальшу родину.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю,
2 березня 2001 р. відійшла у вічність

бл. п.

КАТЕРИНА ТРОЦЬ

ПАМ'ЯХИДА відбулася в понеділок, 5 березня 2001 р. в похоронному
заведенні John Senko Funeral Home, 213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, 6 березня в Holy Ghost U.C. Church,
Brooklyn, а відтак на Cypress Hills Cemetery.

У смутку залишилися:

сини – РИЧАРД
– ЄМІЛЬ
внуки – ГРЕГОР, ЛІСА, ЕЛЕЙН

Вічна їй пам'ять!

Ділимося болючою вісткою з родиною, друзями і знайомими,
що в суботу, 7 квітня 2001 р., на 94-му році життя
відійшла у вічність наша МАМА, БАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА ДАРМОХВАЛ
з дому КОЦКО

нар. в Стрию

членка 28 Відділу Союзу Українок Америки
вдова по сл. п. Володимиру.

Залишили у смутку:

сина – МИКОЛУ з дружиною ЗОРЯНОЮ
доньку – МАРТУ БИРЧАРД
внуки – ДЖЕЙСОНА і ТОМА з дружиною СОФІЮ
ближню і дальшу родину, друзів і знайомих в Америці та
в Україні.

Вічна їй пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 25 листопада 2001 р. відійшов від нас у
вічність на 76 році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО

сл. п.

ОЛЕГ КАЛЬБА

Щиро дякуємо о. Романові Гикавому ЧСВВ за всі відправи похоронних обрядів,
включно із запечатанням гробу.

Щиро дякуємо хорові який своїм співом звеличав відправи у похоронному за-
веденні, які в церкві – організований і проваджений Степаном Феденком.

Прийміть нашу щирю подяку панове: Василькевич Зенон, Ворик Осип, Вороно-
вич Мирон, Прийма Мирослав, Татух Любомир і Тришневський Ярослав за несення
труни.

Щира подяка усім тим, які так обильними квітами попрацювали Олесь в його до-
розі у засвіти.

Дякуємо щиро за теплі пращальні слова пп.: Василькевичеві Зенонові, Колод-
чинові Василеві, Прийми Мирославові, Середюкові Богданові, пані Ірині Лш,
братові Юркові Цегельському за подяку від родини та Мирославові Кальбі за про-
вадження тризною.

Спеціальна подяка усім Вам з родини, що приїхали з інших ставтів та усім Вам
котрі взяли таку чисельну участь у похоронних відправах, які рівнож родині і при-
тетам, які відпровали Покійного на місце вічного спочинку.

Дякуємо за молитви, вислови співчуття, за Служби Божі та всім Вам за сплетен-
ний невідлучний вінок зпожертв на: Духовну Семінарію УКЦ у Львові, Школу НЗП-
ДМ у Воррені, Будівельний Фонд церкви св. Йосафата у Воррені, фонд „Діти
Чорнобиля“, „УНА – І-шу Дивізія Галичина“, та на прес-фонд „Наше Життя“, на
загальну суму 5,170.00 дол.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

родині: Блюй Борис і Анна, Василькевич Зенон і Марта, Василькевич Павло і
Лш, Вонсуль Наталка, Ворик В. і І., Винарчук Богдан і Ада, Головатий, д-р Глізер
Джеймс, Гретс Гері-Джені-Ален, Духий А., Духий Юрко і Зірка, Духий Ярослав і
Ольга, Злочовський Северин і Марія, Климишин Евдокім, Конюх Д., Костюк Мико-
ла і Марія, Коваль Володимир і Анна, Кушнір Володимир, Квітковська Марта і Ад-
ріан, Недзведка Рома, Несторович Марко, Ніковський Михайло, Преведа І. і А.,
Преведа Іван і Шерен, Рудницький Осип, Прийма Василь і Діані, Середюк Богдан
і О., Скульський Володимир і Софія, Сорока Марія, Совірка Орест і Сендра, Сте-
цюк С. і І., Стринадюк Ольга, СУА Відділ 76, Татарський Нестор і Лідія, Турлиський
М. і Е., Шкурівський Петро, Якицький Любомир і Лідія.

НА ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ УКЦ у ЛЬВОВІ: (1,495.00 дол.)

Бачинська Михайлина, Гук Мирослава, Дигдало Володимир і Романа, Кальба
Марія, Кальба Мирослав і Марія, Кальба Віра, Кашубинська Ірина, Коропецький
Микола і Оксана, Курилко Любо, Кучер Ксеня, Михайлів Євген і Богдан, Олаб'як
Стефанія, Пестик Віра, Скорбан Степан, д-р Федюк Володимир і Ореста, д-р
Цегельський Ігор і Барбара, Цегельський Роман, Цегельська Стефанія, Цегельсь-
кий Юрій і Надя.

НА ШКОЛУ НЗП ДМ у ВОРРЕНІ: (2,545.00 дол.)

Андрушків Роман і Богдана, Бараник Роман і Міра, Бараник Олег, Безушко Іван
і Анна, Бей Євген і Ольга, Бодрук Ірина, Брехун Роман і Олена, Гнатюк Петро і Віра,
Гнатюк Роман і Анна, Горак Адріан, Гришко Іван і Олена, Гриванак Ася, Дацькіс Зе-
новій, Дерус Едвард і Меніон, Джекс Нленн і Марта, Дідицький Роман і Надія, Заха-
рій О. і В., Захарій Орест і Зіна, Зіков Анастасій, Зубар Роман і Зірка, Іванчук Метод-
ій і Катерина, Іваницька Ірина, Кальба Марія, Кальба Орест і Роксана, Кальба
Ігор і Христина, Король Ігор, Костюк Дмитро і Леся, Козак Ярмо і Христина, Кри-
вий Ярослав і Віра, Квітковська Марта і Адріан, Лш Ірина, Лаша Оля, Лятишков-
ський А., Лаврин Микола і Надя, Лаварчук Роман, Несторович Люба, Никифор'як
Ярослав, Олачук Павло, Озарків Н. і К., Паскаріс Діані і Ніл, Паскаріс Катерина,
Прийма Богдан і Глєорія, Прийма-Болде Лєриса, Прийма Мирослав і Ірина, Прийма
Роман і Анастасія, Ременюк Дарія, Релета Євген і Люба, Сціпка Тоні і Анна, Се-
ладке Яніса, Скепакевич Ярослава, Слободян Антон і д-р Слюсарчук Атанас і Зо-
реслава, Слюка Іван, Стеткевич Ярослав і Юлія, Совірка Іван і Ольга, Совірка
Мирон і родина, Суп Д. і М., Тарас Давид і Гелен, Тарашук Ліда і Катруся Біос, Та-
тарська Оля, Татух Любомир і Вєльга, Трешневський Мирослав і Одарка, Тьмин Л.,
Федак Євген і Теодозій, Федак Ксеня, Фаріон Христина і Марко, Цар Іван і М., Це-
гельська Богдана, Цегельський Юрко і Надя, Целлий Олег і Роберта, Цюк Ренн і
родина, Шаєнко Люба, Шулик Йосиф, Шулик Катерина, Шехович Іриней і Лідія,
Шехович Марта, Якимович Андрій і Лідія, Яцьків Ігор і Оксана.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ЙОСАФАТА: (390.00 дол.)

Воронович Мирон і Анна, Гавко Любомир і Наталія, Гретс Богдана і Діані, Фе-
денко Стефан і Анна, Кальба Марія, Каптанець Юлія, Лаврин Ігор А.

НА ФОНД „ДІТИ ЧОРНОБИЛЯ“: (35.00 дол.)

Барниш Евдокім, Ворик Осип і Іванка.

НА УНА І-ша ДІВІЗІЯ „ГАЛИЧИНА“: (680.00 дол.)

Вєрбовий Степан і Христина, Де Енджело Лш і Крис, Дуда Роман і Марія,
Кальба Марія, Коропецький Микола В., Левицька Ірина, Прокопович Е. і А., Поло-
хович Іван, Цегельська Оля.

НА ПРЕС-ФОНД „НАШЕ ЖИТТЯ“: (25.00 дол.)

Колодний Лідія і Василь.

Нехай Господь Бог винагородить Вас щедрими ласками!

Дружина МАРІЯ з дітьми і внуком.

За мову і зміст посмеїтних оголошень
і подяк редакції не відповідає

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марія Осціславська 973-292-9800 #3040*

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIVE

MOORE PLAINS
REAL ESTATE OFFICE
1625 STATE ROUTE 10
MOORE PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-4400, F: 3603
EYES: (908) 790-9240

ДОВІД: (973) 217-1340 • ФАКС: (973) 984-4075

Weichert Realtors
Weichert Realty Group, Inc.
1000 State Street, Suite 1000
New York, NY 10003

АНДРІЙ БОРОВЕЦЬ
Професійний продавець
забезпечення УНС
ANDRE WOROBEZ
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail: aworobec@hotmail.com

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail: lvstaruch@aol.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
925 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 327-2823

ЮРИДИЧНА ФІРМА
CONNORS & SULLIVAN, P.C.

20-літня практика, 15 юристів
спеціалізації:

- Заловити, трасти та розпорядження майном після смерті;
- США та міжнародні фінансові планивання;
- Бізнес та імміграція.

Просити Елену,
Говоримо українською,
російською, італійською, грецькою
та єврейською мовами.

Просимо телефонувати чи писати:
444 E. 86th Street, New York, NY 10028
Tel.: (212) 737-2700
Fax: (718) 238-2616

ФІРМА „МІСТ“

Зберієм о пам'яті
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 460-4302 • 1-866-633-7653

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат

З КРИМІНАЛЬНИХ ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської асоціації Н. Дж. Н.Б., Нью-Йорк, Вашингтон.
3161 Ave. A., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908) 880-1870; (732) 627-0517

ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.

МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Витруємо друкарські роботи

- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярські друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

UKRAINE-PAC
(973) 831-4499
PACKAGE and TOUR Travel Service

ECONOMY AFFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 459 дол.^{***}
(round trip)
330 дол.^{***} one way
Нью-Йорк/Львів – 529 дол.^{***}
(round trip)
399 дол.^{***} one way
Restrictions Apply

250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-252-3220

ФІРМА ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ARKA COMPANY

Нитки, тканина дошивання,
писанкові подарунки, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
мерсеріс, раба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Calls to UKRAINE
22.9 c/min
Any time

Great domestic rates. Great rates for other countries. We also offer prepaid Calling Cards calls to Ukraine 19 cent.

Call Long Distance POST
www.dpost.com 1-800-449-0445

Зробити подарунок
своїм близьким
на Великдень!

KARPATY
121 Pynhurn Road,
Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel: (416) 761-9101
1-800-265-7189
Fax: (416) 761-1662
e-mail: karpatsky@aol.com

Плянуєте Вашу подорож –
звертайтеся до нас
за факсовою порадою

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

Швидко, надійно,
конфідентально
за міжнародними стандартами
протягом 2-7 днів

Дозволяємо до вас звертатися в Україні
крім ПІД та Євродолі Євроком виконавчим директором.
Наші користувачі в Україні можуть використовувати
оцінку ваших банківських.

завдяки програмі
ДОСТАВИ ЗАРПЛАТИ
ЛІНІЯ з зарплати

ДОСТАВИ ТРАКТОРІВ,
АВТОМОБІЛІВ, ПОВУЗОВОЇ
ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

Зверніться до нас
щоб оформити замовлення
наш дилерський
інтернет-сайт

Найкращі ціни на квитки

на всі
авіалінії
світу

Запрошення
до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення
для відвідувачів
у Канаді

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

